

РЕЗЕРВАЦІЯ?

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

ДОКУМЕНТИ

3

Жителів окупованих територій Донбасу вже тривалий час свідомо і цинічно ізолюють від України

5

Як розвиток культурних і туристських об'єктів робить Закарпатський Перечин привабливим для мандрівників

8

Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 15 ГРУДНЯ 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№241 (7109)

ЦИТАТА ДНЯ

ЗБІГНЄВ РАУ:

«Мета ЄС і всього трансатлантичного співтовариства — деескалація напруги навколо України. Їй потрібно досягати за допомогою відлякування».

Міністр закордонних справ Польщі про симетричні заходи задля безпеки східного флангу Євросоюзу й НАТО

Медики отримують платню вчасно

ГРОШІ. Уряд ухвалив зміни до постанови, якою передбачено перерозподіл коштів для забезпечення своєчасної виплати заробітної плати працівникам закладів охорони здоров'я. 312,25 мільйона гривень спрямовано на підтримку окремих закладів охорони здоров'я, які надають первинну, вторинну, третинну та екстрену медичну допомогу за програмою державних гарантій медичного обслуговування населення, і комунальних закладів охорони здоров'я, які утримують із місцевих бюджетів. Ці кошти допоможуть уникнути заборгованості з виплати заробітної плати працівникам і нарахувань на неї у зв'язку з підвищенням мінімальної заробітної плати, повідомляє пресслужба відомства.

«Міністерство охорони здоров'я спільно з Міністерством фінансів опрацювали проблеми, які виникли в органів місцевого самоврядування. За допомогою перерозподілу ми реагуємо на виклик і не допустимо виникнення заборгованості із заробітної плати медичним працівникам, — коментує міністр охорони здоров'я Віктор Ляшко. — Так ми виконуємо указ Президента й доручення, яке отримали на Конгресі місцевих та регіональних рад».

ЦИФРА ДНЯ

3980 грн

становила на 1 грудня середня пенсія, вперше з 2014 року перевищивши фактичний прожитковий мінімум для непрацездатних осіб (3723 грн)

Економіка країни гідна інвестицій

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль: другий щорічний форум UkraineInvest «MAKE in UA» покликаний ознайомити іноземців із системою державних стимулів для великих інвестпроектів

У ДІАЛОЗІ. Важливо комунікувати з міжнародними бізнес-колами про можливості нашої держави та інформувати про вдосконалення умов для підприємництва

Триває передплата на 2022 рік. Передплату приймають усі відділення поштового зв'язку. Також її можна оформити на сайті: ДП «Преса» www.presa.ua та ПАТ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

Газета для тих, хто приймає рішення

✓ ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

✓ ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

Передплатний індекс **61035**

Соціальний передплатний індекс **40227**

✓ ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

✓ КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів

для інших передплатників та підприємств і організацій

На 1 місяць	40 грн	70 грн
На 3 місяці	120 грн	210 грн
На 6 місяців	240 грн	420 грн
На рік	480 грн	840 грн

✓ **УВАГА!** Послуга за приймання передплати на 2022 рік — безкоштовна.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на **15 грудня 2021 року**

USD 26.9985

за 1 долар США

EUR 30.534

за 1 євро

RUB 3.6702

за 10 рублів

AU 48059.49

AG 596.39

за 1 тройську унцію

PT 25147.21

PD 45175.78

4 820103 080022

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Економіка країни гідна інвестицій

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Відкриваючи Другий щорічний форум UkraineInvest «MAKE in UA» (виробляй в Україні), Прем'єр-міністр Денис Шмигаль розповів інвесторам про ініціативи, якими опікується уряд, аби залучати більше інвестиції в економіку нашої держави.

«Завдяки ініціативі Президента запроваджено систему державних стимулів для великих інвестпроектів — від початку року чинний закон щодо держпідтримки інвестпроектів зі значними інвестиціями, що передбачає низку митних, податкових, інфраструктурних, земельних пільг інвестпроектів із сумою інвестицій понад 20 мільйонів доларів. Загалом зареєстровано побажань на 27 проектів зі значними інвестиціями на суму понад 2 мільярди доларів. Цього тижня буде подано дві перші заявки інвесторів на одержання держпідтримки. За-

гальна сума інвестицій за цими двома заявками — понад 96 мільйонів доларів. Проекти реалізуюватимуть у галузях агропереробки й виробництва утеплювальних матеріалів. Щодо останнього це дуже важливо в контексті запланованої на наступних рік програми енергоефективності.

Не менш важливий інструмент для залучення інвестицій — індустріальні парки. У вересні внесено зміни до відповідного закону і запропоновано певні економічні стимули. Цей інструмент може стати аргументом для інвесторів», — зазначив Прем'єр.

За його словами, розвиток інвестклімату неможливий без наведення ладу в галузі державної власності. З наступного року Мін-економіки працюватиме над тим, щоб приватизація та корпоратизація стали «вибуховою реформою».

«Цього року активізовано велику приватизацію. Триває мала приватизація. Це робочі міс-

ця, зростання ВВП. Є надзвичайно успішні кейси, що важливо для майбутніх інвесторів. Об'єкти продаються відкрито, що унеможливило корупцію. За останні два роки держава реалізувала активів на понад 8,5 мільярда гривень.

Окремий напрям діяльності уряду — підтримка інновацій та курсу до цифровізації країни. Уряд успішно переводить спілкування держави й бізнесу в електронну форму. Запроваджені електронні сервіси — це максимальний комфорт, швидкість, прозорість, безкорупційність. Упроваджується цифровізація в усіх секторах — митниця, податкова, ліцензування надрокористування тощо», — зауважив Денис Шмигаль.

Він розповів, що протягом наступних трьох років заплановано створити організовані національні ринки капіталу та сировинні ринки.

«Євроінтеграційні кроки України — це зокрема про нові правила в економіці, енергетиці, розбудові

вінституцій. Країна активно імплементує євродирективи, впроваджує найкращі правила країн ЄС», — додав Прем'єр.

Програма форуму — це інтерактивні дискусійні панелі в комбінованому форматі — офлайн та онлайн за участі представників уряду, інвесторів, міжнародних організацій, бізнесу, українських і міжнародних експертів. Цьогорічні ключові теми заходу — презентація програми залучення інвестицій у виробничий сектор; впровадження реформ для розвитку виробництва; роль міжнародних фінансових організацій у підтримці інвестиційних проектів; презентація успішних кейсів у галузі виробництва; розвиток бізнес-дипломатії України у світі.

Під час дискусії «MAKE in UA» йшлося про те, що для розвитку економіки загалом та виробничого сектору зокрема в Україні було ініційовано та імплементовано низку реформ. За 1 півріччя 2021-го частка виробництва у ВВП

України становила 11,7% — це найкращий показник за останні три роки. Ці дані вказують на правильність курсу держави, проте для досягнення результатів інших європейських країн (Німеччина — 18%, Швейцарія — 18%, Польща — 17%) щодо частки виробництва у ВВП необхідно забезпечити сталість досягнень та подальшого розвитку.

У ході круглого столу «Бізнес-дипломатія: Україна у світі» наголошували, що залучення інвестицій у виробничий сектор нашої держави потребує масштабної промокампанії в Україні та світі. Однією з її ключових складових має стати бізнес-дипломатія — неформальна комунікація між державою, бізнесом і експертами задля просування інвестиційного іміджу країни. Вона важлива для інформування міжнародних бізнес-кіл про можливості нашої держави й для отримання сигналів щодо вдосконалення бізнес-середовища.

Чого чекає Україна від саміту «Східного партнерства»

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ. Цьогорічна зустріч країн-учасниць цієї ініціативи відбудеться за нових геополітичних обставин, які, можливо, вплинуть на підсумковий документ

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Сьогодні у Брюсселі розпочнеться саміт лідерів держав-учасниць ініціативи «Східне партнерство». Євросоюз на саміті представлятимуть президент Європейської ради Шарль Мішель та очільниця Єврокомісії Урсула фон дер Ляєн. Азербайджан, Вірменію, Грузію, Молдову й Україну представлятимуть президенти.

Як Кремль єдність розхитує

Кріслоостої учасниці «Східного партнерства» Білорусі стоятиме порожнім. Оскільки ЄС не визнає нинішнього «керівника» цієї країни Олександра Лукашенка законно обраним президентом і кілька тижнів тому наклав на білоруську владу черговий пакет жорстких санкцій за створення штучної міграційної кризи біля кордонів ЄС. Лідери Азербайджану та Вірменії спілкуватимуться один з одним, зберігаючи дипломатичний нейтралітет. Хоч відносини Баку та Єревана нині напружені до краю після того, як торік наприкінці жовтня між країнами спалахнув воєнний конфлікт через Нагірний Карабах, що закінчився поразкою Вірменії.

Грузія, Молдова та Україна, які найбільше просунулися на шляху євроінтеграції, ось уже рік доволі успішно створюють власний формат співпраці — «Асоційоване тріо». Це об'єднання вже підписало установчу декларацію і заявило про себе у Брюсселі на рівні міністрів закордонних справ і глав урядів. У Тріо вважають, що Тбілісі, Кишинів

Фото з сайту day.kyiv.ua

нів і Київ досягли всіх підстав офіційно отримати перспективу на вступ до ЄС, що має стати кінцевою метою їх співпраці у межах «Східного партнерства».

У ЄС добре усвідомлюють, що ініціатива, яку десять років тому задумували як спільну платформу для запровадження демократичних реформ у шістьох пострадянських країнах, потребує другого дихання. На це істотно вплинули геополітичні обставини, в які втрутилася Росія. Вона досі вважає ці шість країн своєю зоною впливу. Однак у Брюсселі не дуже позитивно ставляться до ідеї переформатування «Східного партнерства» або створення у його межах додаткових об'єднань. Адже це стало б свідченням слабкості політики сусідства ЄС, якою керує окремий єврокомісар і під яку пишуть програми, проекти й надають чималі кошти. Окрім того, розвал «Східного партнерства» став би перемогою Москви, яка з усіх сил намагається

розхитати це об'єднання. Тому у Брюсселі за будь-яку ціну прагнуть зберегти цю ініціативу і саме в такому складі, в якому її було свого часу створено.

Тож хоч Лукашенко заявив, що Мінськ виходить зі «Східного партнерства», а дії білоруської влади щодо ЄС не можна назвати ні суцільськими, ні партнерськими, у Брюсселі досі вважають Білорусь учасницею ініціативи. Тут визнають, що Лукашенко не має повноважень на те, щоб від імені білорусів ухвалювати рішення про припинення зближення з ЄС. Європарламент закликав Єврокомісію замість Лукашенка запросити на саміт «Східного партнерства» лідерку білоруської опозиції Світлану Тихановську. І як стало відомо «УК», цими днями Тихановська перебуває у Брюсселі. Але чи з'явиться вона на саміті «Східного партнерства», поки що не відомо.

Вірменія після відмови на вимогу Росії від підписання угоди про асоціацію з ЄС та

приєднання до Євразійського економічного союзу чітко показала Брюсселю свої геополітичні пріоритети. А після спалаху війни в Нагірному Карабасі лабети Москви довкола Єревана зімкнулися ще міцніше. Оскільки Росія грає роль миротворця-посередника в цьому конфлікті, Баку теж не вигідно дратувати Кремль зайвим євроінтеграційним ентузіазмом. Проте, як сказав у розмові з «УК» чиновник Європейської служби зовнішньополітичної діяльності, утримуючи ці дві країни у «Східному партнерстві», ЄС прагне показати: його співпраці із сусідніми державами не заважає їхня участь в інших політичних чи економічних об'єднаннях із третіми країнами.

Щодо трьох «відмінників» євроінтеграції — Грузії, Молдови та України. Хоч у Брюсселі офіційно й заявляють, що схвалюють будь-які майданчики, які допоможуть країнам «Східного партнерства» ефективно проводити реформи, нео-

фіційно в Єврокомісії не хочуть давати «Асоційованому тріо» особливий статус у межах цієї ініціативи. Щоб не розхитувати її, бо вважають, що це може остаточно її зруйнувати.

Декларація як камінь спотикання

Під час Батумського саміту, який відбувся в липні цього року і став фактично установчим самітом «Асоційованого тріо», Президент Володимир Зеленський заявив, що на саміті «Східного партнерства» у грудні ЄС має показати чітке бачення відносин із найближчими партнерами — Україною, Грузією та Молдовою. Він наголошував, що брак у Євросоюзі стратегічного бачення цілей «Східного партнерства» робить цей формат напівживим. «Нам не потрібен саміт заради саміту. У нас гинуть люди, у нас війна. Нам потрібне політичне наповнення й геополітичне бачення майбутнього цієї ініціативи, інакше, щиро кажучи, не зрозуміла доцільність цього взагалі», — сказав тоді Володимир Зеленський. Він зауважив, що Україна підтримуватиме ініціативу «Східне партнерство» «рівно настільки, наскільки вона сприятиме реалізації наших європейських прагнень».

Офіційний Київ не приховує, що хотів би бачити в підсумковій декларації саміту пункт, де амбіції «Асоційованого тріо» визнаються правомірними і де вступ до ЄС згадано як кінцеву мету тих країн, котрі цього прагнуть. Та донедавна текст декларації тримали в таємниці, адже цей доку-

мент має стати консенсусом усіх країн-членів ЄС. І як стало відомо «УК» із власних джерел в Єврокомісії, під час написання тексту його автори вели боротьбу мало не за кожне слово.

Країни Тріо зацікавлені в тому, щоб у «Східного партнерства» з'явився безпековий вимір, оскільки досі в цьому форматі його не було. Проте якщо взяти до уваги, що п'ять із шести країн мають на своїй території заморожені чи активні конфлікти, до яких безпосередньо причетна Росія, то питання безпеки для них життєво важливе. І якщо ЄС хоче стати важливим геополітичним гравцем, він має посилити свою безпекову роль у країнах «Східного партнерства».

Останніми місяцями, особливо після ескалації на українсько-російському кордоні, куди РФ стягнула близько 100 тисяч російських військових, важке озброєння та військову техніку, у Брюсселі зміцніло розуміння того, що через чітко спрямовані проекти й програми з підтримки оборонної стійкості країн «Східного партнерства» ЄС може стримати подальшу російську агресію або принаймні зробити її занадто дорогою для Кремля.

Тому, за деякою інформацією, ЄС уже готовий розширити межі «Східного партнерства», доповнивши його оборонною та безпековою співпрацею, почавши реалізацію цих проектів із країн «Асоційованого тріо». Тож цілком можливо, що цей пункт з'явиться у підсумковій декларації саміту «Східного партнерства», яку лідери цієї ініціативи та керівництво Євросоюзу мають підписати сьогодні у Брюсселі.

НА КОНТРОЛІ «УК»

Дороги, які їм обрали

РЕЗЕРВАЦІЯ? Жителів окупованих територій Донбасу вже тривалий час свідомо і цинічно ізолюють від України

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Нещодавно жителі Донецчини та всього Донбасу отримали додаткові зручні можливості для поїздок до центральних і західних областей України. Серед таких новий потяг на найдовшому у країні залізничному пасажирському маршруті Маріуполь — Рахів. Долаючи відстань 1806 кілометрів, поїзд курсує через сім областей і дорогою до найбільш високогірного українського міста допоможе пасажирам дійхати до Запоріжжя, Дніпра, Білої Церкви, Львова, Івано-Франківська, Яремчого, Ворохти. Такі дорожні зручності надає ще одне недавнє залізничне нововведення — потяг Бахмут — Львів, завдяки якому люди можуть дістатися до Харкова, Полтави, Києва, Житомира, Рівного, Луцька, Львова.

В Укрзалізниці додатково уточнюють, що такі мандрівки будуть досить комфортними, оскільки йдеться про нові вагони, обладнані сучасними системами кондиювання повітря, вони мають поліпшене освітлення та сигналізацію в кожному купе, а ще збільшений обсяг багажного відділення, є екологічно чисті туалети тощо. Позитивно, що перевезення на нових пасажирських маршрутах розпочалися напередодні тривалих новорічних та різдвяних свят: люди із прифронтового регіону отримали ще більше можливостей поїхати в гості до рідних і знайомих чи просто відпочити на популярних серед туристів зимових курортах серед мальовничих пейзажів засніжених гір.

Безперечно, такі транспортні зручності у наш час — не щось унікальне та особливе для всіх жителів України. Утім, даруйте, не для всіх. Адже для громадян держави, які вже тривалий час змушені залишатися на окупованій РФ території Донбасу, такі реалії видаються чимось неймовірним і фантастичним. І для цього в них є серйозні підстави.

«Втішити вас, мабуть, нічим...»

«Не повірите, але те, що наші земляки з Маріуполя, Слов'янська, Бахмута чи Покровська можуть безперешкодно і з комфортом поїхати до Києва чи аж у Карпати, для нас тепер немов політ навіть не на Марс, а в іншу галактику. Адже люди тривалий час навіть лінію розмежування не можуть подолати! Після закриття всіх КПВВ тепер єдиний відносно вільний шлях тільки до Росії. А вже звідти, долаючи довгу відстань, можна потрапити на українську територію. І якщо порівнювати з космосом, то це приблизно те саме, що якби на Місяць летіти через Марс чи Юпітер!» — не без емоцій свідчить житель Горлівки.

Наша газета неодноразово розповідала про ситуацію на лінії розмежування довкола контрольних пунктів в'їзду-виїзду і поневіряння людей, яких різноманітні проблеми штовхають вирушати у довгу дорогу з окупованого Донбасу та його українську територію через РФ. На жаль, ця проблема залишається актуальною досі і з часом набуває ще потворніших форм. Вільне пересування через КПВВ окупаційні адміністрації ОРДЛО, які жодного важливого рішення не приймають без вказівки із Кремля, бруталь-

Уже тривалий час людей по той бік лінії розмежування поступово привчають до примусової ізоляції від України

но припинили ще навесні 2020 року. Дороги через лінію розмежування в Україну окупанти закрили, мотивуючи це боротьбою з поширенням пандемії коронавірусу. Тоді здавалося, що це блюзнірство тимчасове, однак, як нерідко практикують на окупованій території, за цей час людей просто почали привчати до браку транспортного зв'язку напрямку з Україною. А для тих, у кого вкрай необхідна причина вирушати в дорогу, запропонували шлях через РФ.

«Раніше я їздив до Покровська раз на три місяці. Отримував пенсію, гостював у знайомих, купував ліки, виконував замовлення тих,

не зміниться ситуація з коронавірусом на території України, доки там не відбудуться зміни з вакцинацією, на жаль, не буде жодних планів щодо відкриття кордону з Україною».

Звичайно, з коронавірусної причини закриття КПВВ на Донбасі нині навіть кури гірко сміються. Бо запевняючи про піклування про людей, окупаційна влада чомусь залишила відкритими дороги до РФ, яка серед світових лідерів за кількістю хворих та померлих від COVID-19. А оскільки йдеться про суто політичне рішення щодо ізоляції ОРДЛО від України, по той бік лінії зіткнення взялися шукати інші пояснення

Не всі готові чесно визнати, що зробили 2014-го найбільшу помилку в житті. А тому після закриття не без вказівки Кремля КПВВ, вирушаючи в дорогу, наприклад з Донецька до Краматорська, що на території української Донецчини, вони досі звинувачують у цьому насамперед не керівників сусідньої держави, через територію якої доводиться їхати. І надто не самих себе.

хто не міг виїхати, але тепер це неможливо. До Росії й нині можна виїхати без обмежень, однак у таку дуже довгу дорогу пенсіонери не вирушають через проблеми зі здоров'ям», — розповідає співрозмовник.

Певний час люди, які стали заручниками окупаційного режиму, сподівалися, що керівні маріонетки Москви в Донецьку та Луганську таки скасують рішення про закриття КПВВ. Такі наївні очікування пояснювали тим, що причина припинення роботи пунктів пропуску саме через коронавірусну загрозу від України мала вигляд зовсім не переконливий. Бо рівень поширення захворювання та смертності внаслідок пандемії в ОРДЛО значно вищий. Із вакцинацією там критична ситуація. Та це не завадило лідерів ОРДЛО Денису Пушиліну нещодавно категорично заявити землякам: «Що стосується України, то тут мені втішити вас, мабуть, нічим. Доки

власних кроків, що створили людям безліч проблем. Тобто тепер там не приховують бажання перекласти власну відповідальність на інших. Вгадайте: на кого? Ось підказка: свіже розпорядження, яке поширив у Донецьку «Штаб із запобігання коронавірусу». «У зв'язку з тим, що раніше Україна в одноосібному порядку скоротила час роботи свого контрольно-пропускного пункту на одну годину, перейти через лінію розмежування можна з 9.00 до 16.30 за такими правилами...»

Таке звалювання з безнадійно хворої голови на здорову — один з головних принципів геополітичної стратегії Кремля та його лакеїв в ОРДЛО. Та у цьому разі обурились навіть жителів окупованих територій, які ніколи не приховували антиукраїнських настроїв, претензій і навіть ненависті. Адже всім відомо: нині з українського боку відкрито всі КПВВ, які готові пропускати людей без обмежень.

А в них? На окупованій території Луганщини працює всього один КПВВ — «Станиця Луганська», де лінію розмежування можна перетнути щодня, проте тільки пішки. А ось на окупованій Донецчині вже тривалий час напіввідкрито тільки один пункт пропуску в Оленівці (з нашого боку це КПВВ «Новотроїцьке»). І навіть він працює тільки двічі на тиждень: в понеділок та п'ятницю. І щоб отримати там дозвіл на в'їзд чи виїзд, подорожнім потрібно витратити чимало часу, зусиль, терпіння, нервів і загальному здоров'я. Бо, думаєте, випадково люди з окупованої території порівнюють наші звичайні безперешкодні мандрівки Україною чи Європою з польотами на інші планети чи міжгалактичними подорожами?

З якою метою?

Не так давно, у жовтні, окупанти створили для людей чергові перешкоди: всі, хто має прописку в так званій ДНР, можуть отримати дозвіл на виїзд тільки за рішенням так званого міжвідомчого оперативного штабу. Однак як звертатися до «штабу», які заяви чи документи подавати, для багатьох досі не відомо.

А зверніть увагу, як в ОРДЛО називають територію всієї української Донецчини. «Для виїзду з ДНР необхідно мати реєстрацію (прописку) на території України чи Донецької Народної Республіки, тимчасово підконтрольної Україні».

І знову про фантастику. Аби в'їхати на окуповану Донецчину, також за рішенням того «штабу» кожен з подорожніх повинен мати такі підстави. «З метою проходження лікування в ДНР» (???), «З метою проходження навчання в ДНР» (???), «З метою здійснення трудової діяльності в ДНР» (???).

Погодьтеся, дедалі частіше складається враження, що керівні маріонетки і прислужники

Кремля на Донбасі марять. Невже вони вірять у ці нісенітниці? Хіба їм справді ввижається, що біля КПВВ з боку України стоять черги людей, які, не маючи суїцидальних думок, хочуть оздоровитися серед того жахиття, що залишилося від лікувальних закладів в ОРДО? Це в той час, коли саме звідти всі намагаються виїхати в Україну по медикаменти або звернутися по допомогу до нормальної лікарні. А нині навіть аж через Росію їдуть до нас, щоб зробити щеплення проти COVID-19 вакциною, яку визнають у цивілізованому світі. І відколи це серед притомних абітурієнтів стали користуватися дипломами про освіту з ОРДО, які здебільшого визнають тільки по той бік лінії розмежування? Навпаки, дедалі більше молоді прагне вирватися з того боку і вступити на навчання у вищі України, попри штучні перешкоди на лінії розмежування. А про ентузіастів «трудова діяльність» в Донецьку та інших окупованих населених пунктів на тлі масового там безробіття навіть згадувати ніяково. Бо нині жителі ОРДО, позбавлені будь-якої роботи, що дає змогу утримувати себе та родину, готові тікати звідти в РФ — на Далекий Схід чи в Якутію.

На жаль, поряд із цією утопією існують реальні причини, які змушують людей, ризикуючи здоров'ям і життям, шукати шляхи, аби такі дістатися на окуповану територію. Один з найпоширеніших дозволених — догляд за хворими родичами, які там живуть. Чи для прощання з ними. Ще серед достовірних причин є (за визначенням «штабу») «З метою об'єднання із родиною, яка тут проживає».

Отже, за вже тривалий час закритих з боку ОРДЛО КПВВ людей по той бік лінії розмежування поступово привчають до цієї примусової ізоляції від України. Для цього навіть оті двійки напіввідкритих пунктів пропуску тільки вдають роботу: дозволів на перетин кордону у кращому разі доводиться чекати понад місяць і більше. Тому всі ті, хто має кошти і здоров'я, вирушають у дорогу в Україну аж через РФ. Само собою, цей дорогий, важкий, виснажливий і принизливий шлях обрали не вони самі, а російські «куратори», які вже багато років все вирішують за них. Як, зрештою, і у фатальному 2014 році, коли для загарбання та окупації частини Донбасу, а ще для дестабілізації ситуації загалом в Україні цих людей використали тільки як масовку. І немає жодного сумніву, що це тоді було зроблено ще й не без згоди та участі багатьох із них. І вони це знають краще за нас.

Однак проблема ще й у тому, що не всі з них готові чесно визнати, що зробили 2014-го найбільшу помилку в житті. А тому після закриття не без вказівки Кремля КПВВ, вирушаючи в дорогу, наприклад з Донецька до Краматорська, що на території української Донецчини, вони досі звично звинувачують у цьому насамперед не керівників сусідньої держави, через територію якої доводиться їхати. І надто не самих себе.

Насамкінець. На грудневому засіданні Тристоронньої контактної групи представників України не вдалося домовитися з росіянами про відкриття КПВВ «Щастя» і «Золоте» в Луганській області. Представники РФ не дають чітких пояснень причин закриття пунктів пропуску, а в обмін на їх відкриття пропонують виконати висунуті ними політичні вимоги.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про присвоєння військового звання

1. Присвоїти військове звання бригадного генерала: полковнику ЖАКУНУ Олександр Миколайовичу — начальнику 169 навчального центру Сухопутних військ Збройних Сил України; полковнику КРАСИЛЬНИКОВУ Дмитру Сергійовичу — заступнику командувача військ оперативного командування «Північ» Сухопутних військ Збройних Сил України; полковнику ГАРНАВСЬКОМУ Олександр Георгійовичу — начальнику штабу — заступнику командувача військ оперативного командування «Схід» Сухопутних військ Збройних Сил України.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
10 грудня 2021 року
№631/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення судді

Відповідно до частини п'ятої статті 126, статті 127 та частин першої і другої статті 128 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:** 1. Призначити ДРАНОВСЬКОГО Петра Петровича на посаду судді Хмельницького окружного адміністративного суду.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
10 грудня 2021 року
№633/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення від тимчасового виконання обов'язків голови Закарпатської обласної державної адміністрації
Увільнити ДОБРОМІЛЬСЬКОГО Петра Петровича від тимчасового виконання обов'язків голови Закарпатської обласної державної адміністрації.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
10 грудня 2021 року
№634/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення В.Микити головою Закарпатської обласної державної адміністрації
Призначити МИКИТУ Віктора Федоровича головою Закарпатської обласної державної адміністрації.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
10 грудня 2021 року
№635/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення судді

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, частини шостої статті 147, абзацу першого пункту 3 і пункту 40 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:** 1. Призначити ЛЕВЧЕНКА Андрія Миколайовича на посаду судді Добропільського міськрайонного суду Донецької області.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№637/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення судді

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, частини шостої статті 147, абзацу другого пункту 3 і пункту 40 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:** 1. Призначити БЕСТАЧЕНКО Олену Леонідівну на посаду судді господарського суду Кіровоградської області.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№638/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення судді

Відповідно до частини п'ятої статті 126, статті 127 та частин першої і другої статті 128 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:** 1. Призначити АЛЕКСАШИНУ Наталію Сергіївну на посаду судді Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№639/2021

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про делегацію України для участі у 9-й сесії Конференції держав — учасниць Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції

1. Утворити делегацію України для участі у 9-й сесії Конференції держав — учасниць Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції (13 — 17 грудня 2021 року, м.Шарм-ель-Шейх, Арабська Республіка Єгипет) у такому складі: НОВІКОВ Олександр Федорович — Голова Національного агентства з питань запобігання корупції, глава делегації
РАДІНА Анастасія Олегівна — голова Комітету Верховної Ради України з питань антикорупційної політики, заступник глави делегації (за згодою)
ГРИШУК Максим Олександрович — виконуючий обов'язки керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (за згодою)
ПРЕСНЯКОВ Іван Євгеніович — заступник Голови Національного агентства з питань запобігання корупції
СИТНИК Артем Сергійович — Директор Національного антикорупційного бюро України.
Дозволити главі делегації вносити за погодженням із Міністерством закордонних справ України зміни до складу делегації України, залучати в установленому порядку для забезпечення її роботи радників, експертів.
2. Національному агентству з питань запобігання корупції за погодженням із Міністерством закордонних справ України затвердити вказівки делегації України для участі у 9-й сесії Конференції держав-учасниць Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти корупції.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
10 грудня 2021 року
№588/2021-рп

Задля порядку і спокою населення

ЯКЩО НЕ МИ, ТО ХТО? З ініціативи міської влади та поліції в Харкові запровадили спільне патрулювання активістів і правоохоронців

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Про те, що безпека в публічних місцях великих і малих населених пунктів — неодмінна складова комфортного проживання людей, не варто навіть дискутувати. Цю аксіому поділяють усі жителі міста, зокрема працівники правоохоронних органів, передовсім покликані забезпечувати громадський порядок. Однак на думку більшості харків'ян, зусиль поліції іноді не вистачає на запобігання правопорушенням, оскільки значну частину зусиль співробітників спрямовано на розкриття злочинів і боротьбу з аварійністю на дорогах.

Задіявши досвід розвинених країн

Як свідчать дослідження фахівців Харківського національного університету внутрішніх справ, харків'янам найбільше дошкуляють правопорушення, пов'язані із вживанням наркотиків. Злочинність розростається навколо підпільних закладок, а далі — крадіжки, грабежі, розбої, шахрайство, хуліганство й вандалізм, бійки і бешкет. Багато жителів мегаполіса, відповідаючи на запитання працівників лабораторії з проблем протидії злочинності ХНУВС під час опитування, серед основних причин порушень громадського порядку назвали вживання алкоголю та функціонування наливайок.

У країні чимало громадських організацій, які допомагають поліції в охороні громадського порядку та створенні безпечного середовища у містах і селах. Ті, хто пам'ятає досвід радянських часів, кажуть, що нинішні громадські формування дуже нагадують функціонування народних дружин. Інші ж апелюють до практики європейських країн і США, де громадські широко долучаються до боротьби з вуличними правопорушеннями і надає ефективну допомогу органам правопорядку.

У Харківській області вже не один рік діють такі громадські формування. Один із найактивніших дїздатних підрозділів з охорони громадського порядку в області — дергачівський «Корпус громадської безпеки». Ефективну роботу з охорони спокою мешканців розгорнули й активісти в Чугуївському районі.

У самому обласному центрі епізодично проводили спільні з поліцією чергування активістів задля гарантування безпеки у місті. І лише з 1 грудня цього року після підписання меморандуму між місцевою владою, поліцією та громадським формуванням «Єдиний центр соціального реагування та охорони громадського порядку» цю справу поставили на постійну основу. А почати пі-

Фото з сайту suspilne.media

На вулицях знадобляться знання, здобуті під час лекцій

лотний проєкт вирішили з одного з найнеспокійніших районів Харкова — Індустріального.

Першого дня зими підрозділи Національної поліції спільно із громадським формуванням «Єдиний центр соціального реагування та охорони громадського порядку» вийшли на патрулювання території району, щоб запобігати правопорушенням. Поки що в межах навчального процесу.

Без знання законів і практики не обійтися

За словами начальника сектору взаємодії з громадами управління превентивної діяльності Головного управління Національної поліції в Харківській області Олександра Сурмача, в перші дні члени громадського формування проходять стажування. Перед виходом на патрулювання, офіцери Індустріального відділу поліції читають їм лекції, ознайомлюють з обов'язками та правами під час патрулювання з охорони громадського порядку.

Як підкреслив Олександр Сурмач, до повноважень патрулів належить надання допомоги поліції у виявленні правопорушень — адміністративних і кримінальних. Перед виходом у самостійне патрулювання учасників громадського формування перевіряють на знання законів України, зокрема їхніх прав та обов'язків.

Під час нашої зустрічі з активістами, яка відбулася в перші дні їхньої діяльності, патрулюванню передували інструктаж і навчання. Та оскільки до лекції залишалося ще трохи часу, керівник громадського формування Андрій Ульяницький встиг розповісти кореспондентові «Урядового кур'єра», як проходять перші дні спільної з поліцією роботи. Для Андрія охорона громадського порядку та затримання правопорушників, чергування під час масових заходів тощо — не новий досвід, бо до 2016 року він працював у правоохоронних органах і вийшов на пенсію в чині підполковника поліції. Але інструктаж перед патрулюванням вважає необхідною складовою

не лише для усіх членів формування, а й для себе.

За словами Андрія Ульяницького, до формування увійшли люди, яким не байдуже, наскільки безпечно ситуація в місті, кому обридло наливайки, наркоманія і які хочуть очистити місто від розсадників правопорушень.

«Нині у складі громадського формування майже 20 чоловіків. Чому число приблизне? Бо постійно надходять дзвінки на телефон нашої гарячої лінії, багато людей хочуть не залишатися поза участю у житті міста, в наведенні у Харкові порядку на вулицях та в громадських місцях, — розповідає Андрій Ульяницький. — Розпитують, що потрібно для вступу у формування, які завдання стоять перед нами і якими заходами можна забезпечити їх виконання. Стати членами нашого громадського формування висловлюють бажання люди найрізноманітніших професій і соціального стану: таксист, лікарі, масажисти, кухарі».

Заступник Андрія Юрій — таксист за професією. Свого прізвища, як, до речі, й інші члени громадського формування, називати не хоче. Каже, що прийшов у формування, щоб зупинити наркоманію, хуліганство, п'яні бешкети, із чим через свою професію стикається дуже часто.

«Дуже багато молоді нині на вулицях під дією алкоголю чи наркотиків. А там діти, мами з візками. Молодічків поведуться зухвало, чіпляються до слабших за себе. Люди вже навіть бояться виходити на вулицю, особливо у вечірній час, тому наше патрулювання триває від 18 до 23 години. Щоправда, закінчення патрулювання відбувається залежно від обставин», — доповнює розповідь командира Юрій.

Головне — допомога поліцейським

Лекція була присвячена злободенним питанням, які найбільше турбували патрульних. В актовому залі детально обговорювали умови й порядок застосування фізичного впливу і спеціальних засобів патрулем.

Як пояснив доповідач під час лекції та запитань-відповідей, члени громадського формування мають право застосовувати фізичну силу, якщо виникла потреба. Вони можуть затримувати правопорушника, якщо той скоїв правопорушення і чинить неправомірні дії й не реагує на зауваження. Усе це відповідно до Закону «Про участь громадян в охороні громадського порядку». Патруль не озброюватимуть, але патрульні мають право використовувати спецзасоби — гумові кийки, балончики зі сльозогінним газом та сумішню дратівливої дії, спецзасіб для відстрілювання гумових куль. Основне ж завдання — допомога поліцейським.

Перед розведенням до кожної пари поліцейських долучалися по двоє активістів. Офіцери, які проводили інструктаж, особливо наголошували, що впродовж перших двох тижнів чергування всі члени формувань перебувають на стадії навчання. Їхнє основне завдання на цей період — опанувати закони, ознайомитися з територією та спостерігати за роботою поліцейських, щоб навчатися. По закінченні навчального періоду кожен член громадського формування складатиме заліки і тільки після цього має право розпочати роботу.

На маршруті нам вдалося продовжити розмову. Юрій розповів, що в колцентрі формування щодня приймають телефонні дзвінки від жителів району. Потім це все аналізують і виявляють територію, звідки надійшло найбільше загрозливих повідомлень.

«І тоді ми пропонуємо поліцейським здійснити патрулювання саме на тій території», — розповідає Юрій і додає, що нинішній маршрут складено з урахуванням поліцейських зведень про правопорушення й на основі звернень на гарячу лінію громадського формування.

Він, як і Андрій та всі члени команди, сподівається, що пілотний проєкт в Індустріальному районі Харкова переросте у звичайну для міста практику, коли за безпеку його жителів і їхній спокій дбатимуть сотні членів громадського формування.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Чи варто їхати в Перечин?

СИЛАМИ ГРОМАДИ. Розвиток культурних і туристських об'єктів робить маленьке закарпатське містечко привабливим для мандрівників

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

Минулого тижня в місті Перечин на Закарпатті повертали час назад, влаштувавши Андріївські вечорниці. Тут живуть люди, які пам'ятають обряди та звичаї, що в народі відбувалися у день ушанування Андрія Первозваного. Тоді молодь збиралася разом і співала, частувалась, а дівчата ще й ворожили, вгадуючи, чи вийдуть наступного року заміж і за кого. Прийнявши запрошення на свято, кореспондент «Урядового кур'єра» вирішив поцікавитися, як нині живе невелике закарпатське містечко, що турбує його жителів, які новачки відбулися тут останнім часом.

Якось на Андрія...

За кілька днів до цього зимового свята у дворіку краєзнавчого музею — комунального закладу Перечина було встановлено велику дерев'яну сцену, що залишилась тут постійно. Чималі розміри, покриття дають змогу надалі проводити тут свята, масові заходи. Встановивши лавиці, зможуть запросити глядачів в амфітеатр. На довершення всього площу вкрили новенькою бруківкою.

Завітати сюди на вечорниці закликали мелодії ансамблю народних мелодій «Файні гудакі», який під керівництвом Євгена Кула діє при місцевій школі мистецтв. А щоб підкреслити народний характер свята, на ганок краєзнавчого музею винесли гончарні вироби, живописні полотна із кравідами. На захід згори позирали скульптурні зображення відомих українських письменників, які виготовив місцевий майстер завідувач виставки музею Василь Бочковський. Виробники крафтової продукції пропонували сир, мед, овочі в маринадах, настоянки та вина.

Чого все це було б варте без тієї творчої енергії, яку влили у свято працівники культури?! Своім талановитим виконанням народних пісень, імпровізацією та жартами вони наповнили його змістом, народним духом. Першими на сцену амфітеатру вийшли вокальні колективи «Цімборки» та «Лемківчанка», якими керують Ганна Мучичка та Марія Низовець. Обидва мають звання «народний». Радувала гостей «Карічка» (діалектне слово означає «коло») на чолі з Лесею Магадою. Її учасники до такого звання ще не дісталися, та їхні виступи завжди запалюють молодим завзяттям.

А далі розпочали найочікуваніше — ворожіння, якими й славні вечорниці на Андрія. У тарілку з водою скапував віск зі свічки, яку тримала в руках Олеся Магада, а дівчата дивилися, примовляючи: «Суджений мій, ряджений, прийди до мене на побачення». Окрім нареченого, намагалися розгледіти поповнення в сім'ї, появу нової роботи, підвищення зарплати, придбання автомобіля, закордонну поїздку. Жартували й сміялися, підвищуючи градус свята і цікавість глядачів.

А далі пішли «в народ». Із мискою вареників, які приготувала Оксана Ганич, підходили до незаміжніх дівчат і пропонували з'їсти котрийсь із них. Відкуштувавши маленькими шматочками, дівчата повинні обережно дістати з нього записочку. А в ній прочитати ім'я судженого. Тож дізнавалися, в кого буде Михайло, в кого — Василь, а в кого — Ярослав. Така народна гра збли-

У Перечині ворожили за народним звичаєм на воску

зила публіку з виконавцями народного обрядового дійства, всі відчували себе єдиним цілим.

І «Карамелька», і молодіжна рада

Свою не надто помітну, зате добре чутну функцію виконував директор центру культури і дозвілля Микола Годований. Цього разу

сять гончарних крутів. Їх отримали завдяки участі у грантовому проєкті з вивчення лемківського етнографічного спадку. Виконували спільно з польськими колегами, де теж є етногрупа лемків. Після завершення проєкту використовуємо приладдя, придбане тоді».

У центр культури і дозвілля, дізнаємося від директора, приходять і найменші перечинці — дошкіль-

Екскурсію музейною експозицією веде завідувачка Маріанна Попович

він не співав на сцені, як це буває зазвичай, а відповідав за звукове оформлення, стоячи біля пульта з технікою. У вільні кілька хвилин ми поговорили, як нині закладам культури ведеться в умовах реформування.

«Аж у квітні цього року Перечинській територіальній громаді передано приміщення колишнього районного будинку культури. Проте ми вже повністю освоїлися в нових умовах. І центр культури і дозвілля нашої громади виконує свої функції повністю, — розповідав Микола Годований. — Сюди переїхала школа мистецтв, розгорнута робота багатьох гуртків — гончарства, ткацтва, рукоділля. Одним із них, де діти, молодь вчать творити з глини, керує професійний майстер Василь Бочковський, з рукоділля — Тетяна Кречко. Є аж де-

в попередні часи. Вона діятиме при міському голові і проводитиме заходи за власним планом. Це аж ніяк не відбувалося на догоду владі чи ще комусь, а саме те, що буде цікавим і корисним молоді».

Картопля на шпаргеті

Гості Андріївських вечорниць змогли відвідати і музей, біля якого відбувалося свято. Маючи статус комунального, з колишньої невеличкої музейної кімнати він перетворився на вагомий культурний центр громади. Завідувачка Маріанна Попович проводить екскурсії, розповідаючи про всі історичні перипетії, які пройшло її місто за багато століть та панівних режимів. Поряд з ужитковими речами перечинців тут представлено експонати, які свідчать про промисловий розвиток. Є й історичні документи, афіші. А ще панорамні фото з архітектурними об'єктами, оформлені у стилі різних часів кімнати з усією автентикою, моделі людей на повний зріст у костюмах різних епох.

«Важко сказати, скільки часу пішло на пошук документів, листів та інших свідчень різних епох, які мені довелося вивчити й ввести в обіг, — розповідає Маріанна Попович. — Це було непросто, і вдячна за допомогу, яку надали фахівці Закарпатського музею народної архітектури й побуту на чолі з директором Василем Коцаном. Вони безкорисливо допомагали, завдяки чому маємо чітку структурованість експозиції, її повний інвентарний опис».

У господні є безпрограшний хід, щоб заохотити туристів: участь у гостині «коло шпаргета». Дізнаючись від екскурсоводів про майбутній візит тургрупи, пані Маріанна розпалює традиційну піч-шпаргет і

ставив найцікавіші локації Перечина для користувачів інтернету. Замовником проєкту була місцева територіальна громада, тепер вона отримала нагоду представити в інтернеті у форматі 3D десять об'єктів свого містечка. Це два старовинні храми, Хресна дорога над Перечиною, Лавандова гора, пам'ятник історичному листоноші Федору Фекеті, музеї — краєзнавчий комунальний і «Лемківська садиба», єврейське та військове кладовища.

Таке найсучасніше цифрове представлення серед закарпатських громад разом із Перечинською має лише ще одна громада області. Усі об'єкти оцифровано, з монітора комп'ютера можна оглянути їх на різних відстанях, у різних проєкціях. Отримати доступ можна за QR-кодом або за посиланням у браузері. Інформацію подано українською й англійською мовами.

Чому треба позбутися тіні

Під час презентації віртуальних турів голова Перечинської територіальної громади Іван Погоріляк наголошував на бажанні розвивати туризм. Це найважливіший спосіб і надійний шлях виходити з тіні обласного центру. Він даватиме змогу створювати у містечку робочі місця в закладах громадського харчування та готельному господарстві, сприятиме появі зелених садб тощо.

Спитаєте, до чого тут слова лідера громади про вихід із тіні? Вони мають підґрунтя. Найменше за населенням на Закарпатті — всього 6,5 тисячі осіб — місто Перечин віддаляють від Ужгорода два десятки кілометрів. І безпосереднє сусідство з обласним центром не зав-

Куштуючи вареники, дівчата дізнавалися ім'я судженого

пече на її металевій поверхні скибки — нарізану кільцями картоплю. Їх печуть Микола Годований і Лесея Магада. Ще краше смакують скибки під звучання народних пісень, які виспіває «Карічка», перетворюючи екскурсію на незабутній спогад.

З початку цього року в музеї з екскурсіями побували вже понад 700 відвідувачів, більшість яких — туристи. Завідувачка музею прогнозує, що після завершення пандемії комунальний заклад буде ще популярнішим і доступнішим публіці.

Віртуальні тури у форматі 3D

Того самого дня автор цих рядків побував на презентації проєкту «Віртуальна Україна», який пред-

жди на користь його розвитку. Чого, мовляв, від малого, що під боком великого, можна чекати? Навчимо особливого. Та Перечин має історію, він багатий добрими й талановитими людьми, які люблять своє місто і прагнуть його розвитку.

І місцеві жителі успішно доводять це. Досі туристи знали в Перечині лише про пам'ятник історичному листоноші Федорові Фекеті, тож зупинялися перед дилемою, чи варто заради цього одного об'єкта їхати туди з Ужгорода, де десятки, сотні цікавих принад. Та минув час, і вже екскурсоводи впевнено стверджують, що варто. Місто Перечин в очах туристів перестає бути малим і, набуваючи ваги, позбується тіні обласного центру. Інтерес мандрівників до Перечина зростає, і місто стає самодостатнім.

Закон України

Про внесення зміни до пункту 3¹ розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судовустрій і статус суддів» щодо територіальної юрисдикції місцевих судів на території України до прийняття закону щодо зміни системи місцевих судів на території України у зв’язку із утворенням (ліквідацією) районів

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. У пункті 3¹ розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судовустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545 із наступними змінами) цифри і слова «1 січня 2022 року» замінити цифрами і словами «1 січня 2023 року».
2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ
16 листопада 2021 року
№ 1874-IX

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про поштовий зв’язок» щодо врегулювання питань фельд’єгерського зв’язку

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
І. Внести до Закону України «Про поштовий зв’язок» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 6, ст. 39) такі зміни:
1. Статтю 1 доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:
«відомчий фельд’єгерський зв’язок у складі Збройних Сил України — приймання, обробка, перевезення та доставка (вручення) відправлень, що містять інформацію, яка становить державну таємницю та/або службову інформацію, користувачам у системі Міністерства оборони України в мирний час та особливий період»;
«фельд’єгерський зв’язок (урядовий фельд’єгерський зв’язок, відомчий фельд’єгерський зв’язок у складі Збройних Сил України) — складова частина поштового зв’язку України, призначена для приймання, обробки, перевезення та доставки (вручення) відправлень, що містять інформацію, яка становить державну таємницю та/або службову інформацію, окремим категоріям користувачів».
2. У частині другій статті 2 слова «призначення (фельд’єгерського і спеціального зв’язку)» замінити словами «призначення, фельд’єгерського зв’язку (урядового фельд’єгерського зв’язку, відомчого фельд’єгерського зв’язку у складі Збройних Сил України)».
ІІ. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ
17 листопада 2021 року
№ 1889-IX

Закон України

Про ратифікацію Гарантійної угоди «Логістична мережа (Модернізація та цифровізація Укрпошти)» між Україною та Європейським інвестиційним банком

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Ратифікувати Гарантійну угоду «Логістична мережа (Модернізація та цифровізація Укрпошти)» між Україною та Європейським інвестиційним банком, підписану 6 жовтня 2020 року в м. Брюсселі, яка набирає чинності з моменту її ратифікації Верховною Радою України.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ
17 листопада 2021 року
№ 1891-IX

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про запобігання корупції» щодо поширення дії закону на членів правління Фонду соціального страхування України, Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, Пенсійного фонду, Наглядової ради Пенсійного фонду та відповідних посадових осіб

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
І. Внести до Закону України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами) такі зміни:
1. У пункті 1 частини першої статті 3: підпункт «и» викласти в такій редакції:
«и) посадові та службові особи інших державних органів, у тому числі Фонду соціального страхування України та Пенсійного фонду, органів влади Автономної Республіки Крим»;
доповнити підпунктом «к» такого змісту:
«к) члени правління Фонду соціального страхування України, Фонду загальнообов’язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, Пенсійного фонду, Наглядової ради Пенсійного фонду».
2. Частину третю статті 25 доповнити словами «осіб, зазначених у підпункті «к» пункту 1 частини першої статті 3 цього Закону (крім осіб, зазначених в інших підпунктах пункту 1 частини першої статті 3 цього Закону)».
3. Пункт 3 частини шостої статті 36 доповнити словами «осіб, зазначених у підпункті «к» пункту 1 частини першої статті 3 цього Закону (крім осіб, зазначених в інших підпунктах пункту 1 або підпункту «а» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону)».
ІІ. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ
17 листопада 2021 року
№ 1893-IX

Закон України

Про внесення зміни до розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про публічні закупівлі» щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
І. Абзац четвертий пункту 3¹ розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про публічні закупівлі» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 45, ст. 289; 2020 р., № 16, ст. 100; 2021 р., № 36, ст. 308) викласти в такій редакції:
«Установити, що на період дії встановленого Кабінетом Міністрів України карантину, відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», закупівля товарів (крім лікарських засобів, вакцин або інших медичних імунологічних препаратів, розхідних матеріалів для надання медичної допомоги хворим на COVID-19 та медичних виробів для вакцинації від COVID-19, медичного обладнання для закладів охорони здоров’я, що надають допомогу пацієнтам, хворим на COVID-19, систем постачання медичних газів), робіт та послуг, пов’язаних з проектуванням та встановленням систем постачання медичних газів (у тому числі кисневих станцій, криогенних емсій, мереж централізованого киснепостачання та їх складових), а також інших послуг, необхідних для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемії та пандемії коронавірусної хвороби (COVID-19), здійснюється в порядку, встановленому цим Законом для спрощених закупівель».
ІІ. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ
18 листопада 2021 року
№ 1901-IX

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
І. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 16, ст. 144; із змінами, внесеними законами України від 29 січня 2021 року № 1158-IX, від 15 квітня 2021 року № 1393-IX, від 29 квітня 2021 року № 1434-IX, від 17 червня 2021 року № 1558-IX і № 1563-IX, від 15 липня 2021 року № 1690-IX, від 8 жовтня 2021 року № 1807-IX та від 4 листопада 2021 року № 1858-IX) такі зміни:
1. У статті 1:
в абзаці другому цифри «1.147.876.117,3», «1.022.262.372,4» та «125.613.744,9» замінити відповідно цифрами «1.196.526.126,3», «1.044.008.673,7» та «152.517.452,6»;
в абзаці третьому цифри «1.385.492.043,2», «1.246.245.395,7» та «139.246.647,5» замінити відповідно цифрами «1.434.142.052,2», «1.267.991.697» та «166.150.355,2».
2. Статтю 11 доповнити пунктами 13 і 14 такого змісту:
«13) надходження від сплати акціонерним товариством «Укргазвидобування» рентної плати за користування надрами для видобування природного газу (у тому числі розстрочених та/або відстрочених грошових зобов’язань) за звітні періоди з вересня 2021 року по березень 2022 року в обсязі 95 відсотків перевищення зазначених зобов’язань, розрахованих на підставі середньої митної вартості імпортного природного газу, що склалася (та/або складеться) у процесі його митного оформлення під час ввезення на митну територію України у звітних періодах з вересня 2021 року по березень 2022 року, над відповідними зобов’язаннями, розрахованими на підставі середньої митної вартості імпортного природного газу, що склалася у процесі його митного оформлення під час ввезення на митну територію України у травні 2021 року (понад зобов’язання товариства за відповідні періоди перед загальним фондом державного бюджету в обсязі, розрахованому на підставі середньої митної вартості імпортного природного газу за травень 2021 року);
14) надходження від погашення податкового боргу, в тому числі реструктуризованого або розстроченого (відстроченого), з податку на додану вартість, що сплачується підприємствами електроенергетичної галузі, підприємствами, що здійснюють діяльність з виробництва, транспортування та постачання теплової енергії, надають послуги з постачання теплової енергії та постачання гарячої води, централізованого водопостачання та централізованого водовідведення, та грошових зобов’язань цих підприємств з податку на додану вартість, нарахованих за результатами проведення розрахунків за бюджетною програмою, визначеною пунктом 27 статті 14 цього Закону».
3. Статтю 11¹ доповнити абзацом четвертим такого змісту:
«як виняток з положень пунктів 5¹ (у частині рентної плати за користування надрами для видобування природного газу) та 6 частини другої статті 29 Бюджетного кодексу України, надходження, визначені пунктами 13 і 14 статті 11 цього Закону, зараховуються до спеціального фонду державного бюджету у повному обсязі та спрямовуються на видатки, передбачені пунктом 27 статті 14 цього Закону».
4. Статтю 14 доповнити пунктом 27 такого змісту:
«27) субвенцію з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з різниці в тарифах, що підлягає урегулюванню згідно із Законом України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплоенергуючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення» (за рахунок джерел, визначених пунктами 13 і 14 статті 11 цього Закону)».
5. Доповнити статтями 14¹ і 38 такого змісту:
«Стаття 14¹. Установити, що: видатки, передбачені пунктом 27 статті 14 цього Закону, здійснюються за рахунок джерел, визначених пунктами 13 і 14 статті 11 цього Закону, в межах фактичних надходжень до спеціального фонду державного бюджету за результатами верифікації заборгованості, проведеної відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплоенергуючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення»; проведення взаєморозрахунків у цілях реалізації бюджетної програми, передбаченої пунктом 27 статті 14 цього Закону, за рахунок джерел, визначених пунктами 13 і 14 статті 11 цього Закону, здійснюється у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, із застосуванням рахунків, відкритих в органах Державної казначейської служби України, на підставі договору про організацію розрахунків, що укладається між учасниками розрахунків. Примірна форма такого договору затверджується Кабінетом Міністрів України»;
«Стаття 38. Установити, що на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, за рахунок бюджетних призначень, встановлених на 2021 рік за бюджетною програмою «Оздоровлення і відпочинок дітей, які потребують особливої уваги та підтримки, в дитячих оздоровчих таборах МДЦ «Артек» і ДЦ «Молода Гвардія» (код 2501450), таким закладам надається фінансова підтримка на забезпечення поточної діяльності у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».
6. Розділ «Прикінцеві положення» доповнити пунктом 11 такого змісту:
«11. Установити, що на кінець 2021 року, як виняток з положень частини дванадцятої статті 23 та частин першої і другої статті 57 Бюджетного кодексу України, залишки коштів за окремими субвенціями з державного бюджету місцевим бюджетам, наданими з державного бюджету у 2021 році (а саме за кодами програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету 2311700, 2411030, 2511240, 2761230, 2761490, 2911050, 2911060, 3121120, 3411220, 3511100, 3511210), та за субвенцією, наданою з державного бюджету у 2020 році за кодом програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету 3131310, зберігаються на рахунках відповідних місцевих бюджетів для здійснення відповідних витрат у 2022 році з урахуванням їх цільового призначення».
7. Внести зміни до додатків № 1, № 3, № 6 та № 8 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» відповідно до додатків № 1, № 2, № 3 та № 4 до цього Закону.
ІІ. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Внести зміни до таких законів України:
1) у пункті 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо зменшення дефіциту брухту чорних металів на внутрішньому ринку» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 39, ст. 600 із наступними змінами) цифри «58» замінити цифрами «180»;
2) розділ XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про ринок електричної енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27—28, ст. 312 із наступними змінами) доповнити пунктом 15¹ такого змісту:
«15¹. Положення статті 75 цього Закону в частині оплати сторонам, відповідальним за баланс, та постачальникам послуг з балансування з поточного рахунку із спеціальним режимом використання оператора системи передачі не застосовуються до

сторін, відповідальних за баланс, та постачальників послуг з балансування у разі проведення з ними розрахунків за рахунок коштів, спрямованих на погашення заборгованості з різниці в тарифах відповідно до Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплоенергуючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення», що проводяться за рахунок видатків спеціального фонду державного бюджету, передбачених Законом України «Про Державний бюджет України на 2021 рік», із застосуванням поточних рахунків учасників розрахунків, відкритих в органах Державної казначейської служби України, в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України».

Перелік сторін, відповідальних за баланс, та постачальників послуг з балансування, їх казначейські рахунки та періоди, які не підлягають оплаті сторонам, відповідальним за баланс, та постачальникам послуг з балансування з поточного рахунку із спеціальним режимом використання оператора системи передачі у разі проведення з ними розрахунків за рахунок коштів, спрямованих на погашення заборгованості з різниці в тарифах, що проводяться за рахунок видатків спеціального фонду державного бюджету, передбачених Законом України «Про Державний бюджет України на 2021 рік», із застосуванням поточних рахунків учасників розрахунків, відкритих в органах Державної казначейської служби України, в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, погоджуються з оператором системи передачі».
3. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня опублікування цього Закону: забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
2 грудня 2021 року
№ 1931-IX
Додаток № 1 до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» Зміни до додатка № 1 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» «Доходи Державного бюджету України на 2021 рік» (тис. грн)

Код	Найменування згідно з класифікацією доходів бюджету	Всього	Загальний фонд	Спеціальний фонд
Разом доходів:		1 196 526 126,3	1 044 008 673,7	152 517 452,6
Всього доходів (без урахування між-бюджетних трансфертів)		1 186 139 896,0	1 033 622 443,4	152 517 452,6
10000000	Податкові надходження	1 047 622 338,5	951 509 718,7	96 112 619,8
11000000	Податки на доходи, податки на прибуток, податки на збільшення ринкової вартості	283 556 102,1	283 556 102,1	
11020000	Податок на прибуток підприємств	145 976 026,3	145 976 026,3	
13000000	Рентна плата та плата за використання інших природних ресурсів	73 237 275,7	48 145 257,7	25 092 018,0
13030000	Рентна плата за користування надрами загальнодержавного значення	66 857 446,4	42 204 928,4	24 652 518,0
13030800	Рентна плата за користування надрами для видобування природного газу	54 673 360,8	30 020 842,8	24 652 518,0
14000000	Внутрішні податки на товари та послуги	653 197 577,7	591 636 335,0	61 561 242,7
14060000	Податок на додану вартість з вироблених в Україні товарів (робіт, послуг) з урахуванням бюджетного відшкодування	153 986 163,4	151 734 973,7	2 251 189,7
14070000	Податок на додану вартість з ввезених на митну територію України товарів	360 525 361,3	360 295 361,3	230 000,0

Із додатками 2–4 можна ознайомитись на сайті «УК».

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» щодо надання допомоги в рамках Програми «єПідтримка»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
І. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 16, ст. 144; із змінами, внесеними законами України від 29 січня 2021 року № 1158-IX, від 15 квітня 2021 року № 1393-IX, від 29 квітня 2021 року № 1434-IX, від 17 червня 2021 року № 1558-IX і № 1563-IX, від 15 липня 2021 року № 1690-IX, від 8 жовтня 2021 року № 1807-IX, від 4 листопада 2021 року № 1858-IX та від 2 грудня 2021 року № 1931-IX) такі зміни:
1. У статті 1:
в абзаці другому цифри «1.196.526.126,3» та «1.044.008.673,7» замінити відповідно цифрами «1.206.726.126,3» та «1.054.208.673,7»;
в абзаці третьому цифри «1.434.142.052,2» та «1.267.991.697» замінити відповідно цифрами «1.444.342.052,2» та «1.278.191.697».
2. Доповнити статтею 39 такого змісту:
«Стаття 39. Установити, що у 2021 році, як виняток з положень статті 97 Бюджетного кодексу України, додаткова дотація з державного бюджету місцевим бюджетам на розрахунки за енергоносії та комунальні послуги в опалювальний сезон, які споживаються установами, організаціями, підприємствами, що утримуються з відповідних місцевих бюджетів, розподіляється між місцевими бюджетами, індекс податко-спроможності яких менше 0,9, обласними державними адміністраціями та затверджується рішенням про обласний бюджет».
3. Розділ «Прикінцеві положення» доповнити пунктом 12 такого змісту:
«12. Установити, що порядок надання допомоги в рамках Програми «єПідтримка», її розмір та вимоги до суб’єктів затверджуються Кабінетом Міністрів України».
4. Внести зміни до додатків № 1 та № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» відповідно до додатків № 1 та № 2 до цього Закону.
ІІ. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України у триденний строк з дня набрання чинності цим Законом прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону.
Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ
м. Київ
2 грудня 2021 року
№ 1932-IX

Додаток № 1 до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» щодо надання допомоги в рамках Програми «єПідтримка»

Зміни до додатка № 1 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» «Доходи Державного бюджету України на 2021 рік» (тис. грн)

Код	Найменування згідно з класифікацією доходів бюджету	Всього	Загальний фонд	Спеціальний фонд
Разом доходів:		1 206 726 126,3	1 054 208 673,7	152 517 452,6
Всього доходів (без урахування між-бюджетних трансфертів)		1 196 339 896,0	1 043 822 443,4	152 517 452,6
10000000	Податкові надходження	1 057 822 338,5	961 709 718,7	96 112 619,8
14000000	Внутрішні податки на товари та послуги	663 397 577,7	601 836 335,0	61 561 242,7
14070000	Податок на додану вартість з ввезених на митну територію України товарів	370 725 361,3	370 495 361,3	230 000,0

Із додатком 2 можна ознайомитись на сайті «УК».

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення суддів

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16' розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, частини шостої статті 147, абзацу першого пункту 3 і пункту 40 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити у місцевих загальних судах на посади:

судді Васильківського районного суду Дніпропетровської області — БИТЯКА Ігоря Григоровича;

судді Криворізького районного суду Дніпропетровської області — СУБОТІНУ Світлану Анатоліївну;

судді Індустріального районного суду міста Дніпропетровська — ІСАЄВУ Діану Аркадіївну;

судді Довгинцівського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області — НІКОЛЕНКО Дар'ю Миколаївну;

судді Лисичанського міського суду Луганської області — ШЕВЧЕНКО Марину Олександрівну;

судді Тарутинського районного суду Одеської області — КРАВЧЕНКА Петра Анатолійовича;

судді Козівського районного суду Тернопільської області — ГРИНОВЕЦЬ Оксану Богданівну.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№ 640/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення О. Александровича з посади Надзвичайного і Повноважного Посла України в Республіці Сербія

Звільнити АЛЕКСАНДРОВИЧА Олександра Ярославовича з посади Надзвичайного і Повноважного Посла України в Республіці Сербія.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№ 641/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення О. Гамана з посади Представника України при Організації Чорноморського Економічного Співробітництва

Звільнити ГАМАНА Олександра Віталійовича з посади Представника України при Організації Чорноморського Економічного Співробітництва за сумісництвом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№ 642/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення К. Зеленко Надзвичайним і Повноважним Послом України в Брунеї Даруссаламі

Призначити Надзвичайного і Повноважного Посла України в Республіці Сингапур ЗЕЛЕНКО Катерину Михайлівну Надзвичайним і Повноважним Послом України в Брунеї Даруссаламі за сумісництвом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№ 643/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення О. Гамана Надзвичайним і Повноважним Послом України в Соціалістичній Республіці В'єтнам

Призначити ГАМАНА Олександра Віталійовича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Соціалістичній Республіці В'єтнам.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№ 644/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення Я. Мельника Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Мальта

Призначити Надзвичайного і Повноважного Посла України в Італійській Республіці МЕЛЬНИКА Ярослава Володимировича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Мальта за сумісництвом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№ 645/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення М. Кононенка Надзвичайним і Повноважним Послом України в Королівстві Нідерланди

Призначити КОНОНЕНКА Максима Олексійовича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Королівстві Нідерланди.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№ 646/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення В. Толкача Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Сербія

Призначити ТОЛКАЧА Володимира Сергійовича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Республіці Сербія.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 грудня 2021 року
№ 647/2021

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 грудня 2021 р. № 1311
Київ

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2021 р. № 1311

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У пункті 5 вимог до техніко-економічного обґрунтування інвестиційного проекту із значними інвестиціями, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 травня 2021 р. № 515 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 43, ст. 2626):

1) абзац четвертий підпункту 2 замінити абзацами такого змісту:

«- інформація про опис проектного рішення у разі, коли проектом передбачається здійснення будівництва, що повинно містити таку інформацію:

вихідні положення, в яких зазначається технічна можливість та економічна доцільність будівництва об'єкта;

обґрунтування проектної потужності об'єкта будівництва, передбачуваного асортименту продукції, запланованої до випуску, а також міркування щодо її збуту (для промислових об'єктів);

обґрунтування чисельності нових або додаткових робочих місць виробничого персоналу;

дані про наявність сировинної бази, про забезпечення основними матеріалами, енергоресурсами, напівфабрикатами, трудовими ресурсами з обґрунтуванням можливості їх використання або одержання (для промислових об'єктів);

попередні технічні умови від постачальників інженерних мереж (за наявності);

схеми генерального плану населеного пункту або детального плану території (за наявності);

санітарно-захисні зони (СЗЗ), а також санітарні розриви з існуючими підприємствами (за наявності);

основні технологічні, будівельні та архітектурно-планувальні рішення;

проектну тривалість будівництва;

бюджет проекту, розрахований з урахуванням вартісних показників за об'єктами-аналогами або інших укрупнених нормативів»;».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — тринадцятий вважати відповідно абзацами п'ятнадцятим — двадцять третім;

2) абзац десятий підпункту 5 викласти в такій редакції:

«економічні показники реалізації проекту, зокрема економічна чиста приведена вартість (ENPV), економічна норма дохідності (EIRR) (у разі неможливості його розрахунку зазначаються обґрунтування), коефіцієнт вигід до витрат (BCR)»;».

2. У вимогах до заявника щодо фінансової спроможності для реалізації інвестиційного проекту із значними інвестиціями, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 23 червня 2021 р. № 648 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 52, ст. 3211):

1) пункт 1 доповнити абзацом такого змісту:

«Для цих вимог не поширюється на проекти, реалізація яких здійснюється відповідно до Порядку підготовки, реалізації, проведення моніторингу та завершення реалізації проектів економічного і соціального розвитку України, що підтримуються міжнародними фінансовими організаціями, затвердженого постановою Кабінетом Міністрів України від 27 січня 2016 р. № 70.»;

2) пункти 6 і 7 викласти в такій редакції:

«6. Якщо заявниками є декілька юридичних осіб, що разом подали заявку, критерії, визначені пунктами 10—15 цих вимог, застосовуються до всіх юридичних осіб сукупно як до єдиного цілого, а вимоги, визначені пунктами 16—24 цих вимог, у разі неможливості підтвердження наявності джерел фінансування для покриття значних інвестицій у повному обсязі відповідно до пункту 15 цих вимог, — до тієї юридичної особи (осіб), яка забезпечуватиме фінансування інвестиційного проекту за рахунок залучених коштів.

У разі коли інвестор із значними інвестиціями, що спеціально утворений заявником для реалізації інвестиційного проекту із значними інвестиціями, забезпечуватиме фінансування інвестиційного проекту за рахунок залучених коштів, вимоги, визначені пунктами 16—24 цих вимог, застосовуються до заявника.

Якщо заявник подає лист-підтвердження від Міжнародної фінансової корпорації, Європейського банку реконструкції та розвитку, Європейського інвестиційного банку та урядових фінансових організацій, що створені урядом (урядами) іноземної держави (іноземних держав), про підписання між заявником або інвестором із значними інвестиціями та відповідною міжнародною фінансовою організацією/урядовою фінансовою організацією кредитного договору для реалізації інвестиційного проекту із значними інвестиціями, до нього застосовується виключно критерій, визначений пунктами 14 і 15 цих вимог.

7. Для цілей підтвердження відповідності заявника критеріям щодо його фінансової спроможності для реалізації інвестиційного проекту, що визначені пунктами 10—15 цих вимог, заявник має право використовувати підтвердні документи материнської компанії та/або осіб, пов'язаних із заявником відносноями контролю. Заявник або материнська компанія заявника або особа, пов'язана із заявником відносноями контролю, повинні відповідати всім вимогам до фінансової стійкості, рентабельності та ліквідності, визначеним пунктами 16—24 цих вимог, у разі коли такі особи забезпечуватимуть фінансування інвестиційного проекту за рахунок власних та/або залучених коштів, а також не можуть підтвердити наявність джерел фінансування для покриття значних інвестицій у повному обсязі відповідно до пункту 15 цих вимог.

Якщо заявник, який подає заявку протягом 2021—2022 років, не може підтвердити відповідність критеріям щодо його фінансової спроможності для реалізації інвестиційного проекту, що визначені пунктами 10—24 цих вимог, заявник має право використовувати свої підтвердні документи, а також підтвердні документи материнської компанії та/або осіб, пов'язаних із заявником відносноями контролю, за 2019 фінансовий рік. При цьому заявник повинен надати копію фінансової звітності та аудиторського звіту за останній фінансовий рік, а також за 2019 рік.»;

3) підпункт 5 пункту 8 викласти в такій редакції:

«5) лист про наміри (листи про наміри) від банку (банків), які відповідають вимогам надійності банків, що визначені пунктами 27—29 цих вимог, або від Міжнародної фінансової корпорації, Європейського банку реконструкції та розвитку, Європейського інвестиційного банку та урядових фінансових організацій, що створені урядом (урядами) іноземної держави (іноземних держав), щодо готовності надати заявнику фінансування у сумі, достатній для реалізації інвестиційного проекту, якщо заявником передбачається фінансування частини значних інвестицій в об'єкт інвестування за рахунок залучених коштів, або лист-підтвердження від Міжнародної фінансової корпорації, Європейського банку реконструкції та розвитку, Європейського інвестиційного банку та урядових фінансових організацій, що створені урядом (урядами) іноземної держави (іноземних держав), про підписання між заявником або інвестором із значними інвестиціями та відповідною міжнародною фінансовою організацією / урядовою фінансовою організацією кредитного договору для реалізації інвестиційного проекту із значними інвестиціями. Строк дії зазначених листів повинен становити не менше ніж 24 місяці з дати подання заявки»;»;

4) пункт 15 доповнити абзацом такого змісту:

«У разі неможливості підтвердження наявності джерел фінансування для покриття значних інвестицій у повному обсязі юридична особа, що відповідно до положень цих вимог забезпечуватиме фінансування інвестиційного проекту за рахунок власних та/або залучених коштів, щодо яких відсутнє підтвердження, повинна підтвердити свою відповідність критеріям фінансової стійкості, рентабельності та ліквідності, визначеним у пунктах 18, 20, 22 та 24 цих вимог.»;

5) підпункт 16 викласти в такій редакції:

«16. Юридична особа (особи), що відповідно до положень цих вимог забезпечуватиме фінансування інвестиційного проекту, повинна відповідати всім вимогам до фінансової стійкості, рентабельності та ліквідності, визначеним пунктами 16—24 цих вимог, у разі коли така особа забезпечуватиме фінансування інвестиційного проекту за рахунок власних та/або залучених коштів та не може підтвердити наявність джерел фінансування для покриття значних інвестицій у повному обсязі відповідно до пункту 15 цих вимог.»;

6) у пункт 22 цифри «0,1» замінити цифрами «0,07»;

7) у пункт 24 цифру «1» замінити цифрами «0,7»;

8) у підпункті 4 пункту 29 слово «лист-підтвердження» у всіх відмінках замінити словами «лист про наміри» у відповідному відмінку.

3. Розділ «Етап 3. Визначення базового сценарію, дисконтування та обчислення ENPV та EIRR» додатка 2 до Порядку та методології проведення оцінки інвестиційного проекту із значними інвестиціями, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 липня 2021 р. № 819 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 65, ст. 4116), після абзацу чотирнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі обґрунтованої неможливості розрахувати показник EIRR, про що зазначено в техніко-економічному обґрунтуванні інвестиційного проекту із значними інвестиціями, цей показник не враховується під час проведення аналізу витрат і вигод.».

У зв'язку з цим абзац п'ятнадцятий вважати абзацом шістнадцятим.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 13 грудня 2021 р. № 1312
Київ

Про внесення зміни у додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 р. № 85

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести у додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 р. № 85 «Деякі питання затвердження граничної чисельності працівників апарату та територіальних органів виконавчої влади, інших державних органів» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 29, ст. 814; 2015 р., № 86, ст. 2882; 2021 р., № 30, ст. 1744) зміну, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 грудня 2021 р. № 1312

ЗМІНА,
що вноситься у додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2014 р. № 85

Позицію	274*****	270*****	6630*****	6475*****
«Держгеокадастр	4317*****	4264*****»,		
замінити такою позицією:				
«Держгеокадастр	274*****	270*****	6630*****	6475*****
	267*****	263*****	4050*****	4001*****»,

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1289
Київ

Про внесення зміни до пункту 4 переліку центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, відповідальних за виконання зобов'язань, що випливають із членства України в міжнародних організаціях

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести зміну до пункту 4 переліку центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, відповідальних за виконання зобов'язань, що випливають із членства України в міжнародних організаціях, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 вересня 2002 р. № 1371 «Про порядок участі центральних органів виконавчої влади у діяльності міжнародних організацій, членом яких є Україна» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 38, ст. 1776; 2011 р., № 97, ст. 3536), доповнивши його такою позицією:

«Багатосторонні консультації Сторін Європейської конвенції
про захист домашніх тварин

Міндовкілля, Мінекономіки,
Держпродспожислужба, МЗС».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1291
Київ

Про затвердження Середньострокової стратегії управління державним боргом на 2021—2024 роки

Відповідно до частини десятої статті 16 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Середньострокову стратегію управління державним боргом на 2021—2024 роки, що додається до оригіналу.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 5 червня 2019 р. № 473 «Про затвердження Середньострокової стратегії управління державним боргом на 2019—2022 роки» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 47, ст. 1610).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1286
Київ

Про внесення змін до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 509 «Про облік внутрішньо переміщених осіб» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 81, ст. 2296; 2015 р., № 70, ст. 2312; 2016 р., № 46, ст. 1669, № 101, ст. 3312; 2020 р., № 81, ст. 2609), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1286

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи

- У пункті 3:
 - абзац дев'ятнадцятий викласти в такій редакції:
«Заява про взяття на облік підписується заявником або особою, зазначеною в абзацах третьому — шостому пункту 2 цього Порядку. Таким особам повідомляється про обробку, використання, зберігання та надання органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування, іншим суб'єктам надання публічних послуг в межах повноважень, визначених законом, Адміністрації Держприкордонслужби, Мінфіну для верифікації персональних даних заявника та особи, від імені якої подається заява, відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».»;
 - доповнити пункт після абзацу дев'ятнадцятого новим абзацом такого змісту:
«Взяття на облік заявника у разі зміни фактичного місця проживання/перебування здійснюється відповідно до пунктів 9 і 9' цього Порядку.».
 - У зв'язку з цим абзац двадцятий вважати абзацом двадцять першим.
- У пункті 6':
 - абзац третій викласти в такій редакції:
«Для заповнення електронної довідки особі необхідно встановити мобільний додаток Єдиного державного веб-порталу електронних послуг (далі — Портал Дія) на електронний пристрій, критерії якого підтримують використання такого додатка, підключений до Інтернету, і пройти електронну ідентифікацію та автентифікацію.»;
 - абзац двадцять четвертий викласти в такій редакції:
«Особа за власним рішенням може надати електронні копії (відомості, дані) електронної довідки засобами Порталу Дія, зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія, визначеним нею юридичним особам та фізичним особам — підприємцям, інформаційно-телекомунікаційні системи яких підключені до Порталу Дія.»;
 - в абзаці двадцять п'ятому слова «інформаційні системи» замінити словами «інформаційно-телекомунікаційні системи», а слово «копій» — словами «електронних копій (відомостей, даних)»;
 - доповнити пункт після абзацу двадцять п'ятого новим абзацом такого змісту:
«Електронні копії (відомості, дані) електронних довідок також можуть бути сформовані засобами Порталу Дія, зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія, для забезпечення можливості подальшої їх передачі електронною поштою з дотриманням вимог законодавства у сфері захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах за умови укладення суб'єктами, що отримуватимуть такі електронні копії, з технічним адміністратором Порталу Дія договору приєднання.».
 - У зв'язку з цим абзац двадцять шостий вважати абзацом двадцять сьомим;
 - абзац двадцять сьомий викласти в такій редакції:
«Інформаційно-телекомунікаційні системи, що підключаються до Порталу Дія для отримання електронних копій (відомостей, даних) електронних довідок, повинні відповідати вимогам законодавства у сфері захисту інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах. Юридичні особи та фізичні особи — підприємці повинні забезпечити обробку та використання зазначених електронних копій (відомостей, даних) відповідно до вимог Закону України «Про захист персональних даних».».
- У пункті 9:
 - абзац перший викласти в такій редакції:
«9. У разі зміни фактичного місця проживання/перебування заявник або особа, зазначена в абзацах третьому — шостому пункту 2 цього Порядку, звертається за виданою довідкою до уповноваженого органу за місцем фактичного проживання/перебування, а раніше видана йому довідка вилучається, про що вносяться відповідні зміни до Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб.»;
 - абзац другий виключити;
 - доповнити пункт абзацями такого змісту:
«Заявник повинен актуалізувати раніше подані відомості, зазначені в абзацах одинадцятому — чотирнадцятому пункту 3 цього Порядку.

Взяття на облік заявника у разі зміни фактичного місця проживання/перебування здійснюється без додаткового подання заяви про взяття на облік і документів, зазначених в пунктах 3 і 4 цього Порядку.

Отримання уповноваженим органом документів та/або інформації, що необхідні для взяття заявника на облік за новим фактичним місцем проживання/перебування, здійснюється без участі заявника шляхом доступу уповноваженого органу до відповідних інформаційно-телекомунікаційних систем або в автоматичному режимі шляхом електронної інформаційної взаємодії інформаційно-телекомунікаційних систем через систему електронної взаємодії таких систем.

У разі коли документи та/або інформація, що необхідні для взяття заявника на облік за новим фактичним місцем проживання/перебування, не містяться в інформаційно-телекомунікаційних системах, такі документи та/або інформація отримуються уповноваженим органом без участі заявника шляхом здійснення інформаційного запиту.».

4. Доповнити Порядок пунктами 9' і 9'' такого змісту:
«9'. Заявник має право подати до уповноваженого органу повідомлення про зміну фактичного місця проживання/перебування (далі — повідомлення) через Портал Дія. Повідомлення може бути подано через Портал Дія заявником, який пройшов автентифікацію з використанням інтегрованої системи автентифікації, електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідно до вимог Закону України «Про електронні довірчі послуги» або інших засобів електронної ідентифікації, які дають змогу однозначно встановити особу заявника.

У разі відсутності в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб персональних даних заявника формування повідомлення блокується та інформація про це надсилається заявнику програмними засобами Порталу Дія. Повідомлення в електронній формі формується автоматично засобами Порталу Дія у довільній формі, придатній для сприйняття його змісту.

У повідомленні зазначаються такі відомості про заявника: прізвище, ім'я, по батькові (за наявності); дата народження; серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус; найменування органу, який видав паспорт громадянина України або документ, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус, дата видачі та строк дії (за наявності) паспорта/документа; реєстраційний номер облікової картки платника податків; відомості про нове фактичне місце проживання/перебування; актуалізовані раніше подані відомості, зазначені в абзацах одинадцятому — чотирнадцятому пункту 3 цього Порядку; електронна адреса для офіційного листування, контактний номер телефону. Якщо до складу сім'ї заявника входять малолітні, неповнолітні діти, недієздатні особи або особи, дієздатність яких обмежена, що є внутрішньо переміщеними особами і змінили фактичне місце проживання/перебування, у повідомленні в електронній формі заявником зазначаються їх прізвища, імена, по батькові (за наявності) і дати народження.

Формування повідомлення в електронній формі завершується після накладення електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису заявника.

Раніше подані відомості, зазначені в абзацах одинадцятому — чотирнадцятому пункту 3 цього Порядку, актуалізуються заявником.

Сформоване повідомлення передається засобами Порталу Дія через інформаційні системи Мінсоцполітики до уповноважених органів за попереднім і новим фактичним місцем проживання/перебування заявника.

Уповноважений орган за новим фактичним місцем проживання/перебування заявника розглядає отримане повідомлення відповідно до положень цього Порядку та протягом одного робочого дня вносить відповідні зміни до Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб.

Взяття на облік заявника за новим фактичним місцем проживання/перебування здійснюється відповідно до пункту 9 цього Порядку.

Інформація про зміну фактичного місця проживання/перебування відображається з використанням інформаційних систем Мінсоцполітики в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб та передається через інформаційні системи Мінсоцполітики до Порталу Дія.

Засобами Порталу Дія в автоматичному режимі повідомляється заявнику про результат розгляду повідомлення.

Заявник може звернутися до уповноваженого органу, а в разі надання послуги через центр надання адміністративних послуг — до центрів надання адміністративних послуг за фактичним місцем проживання/перебування та отримати довідку із зазначенням нового фактичного місця проживання/перебування заявника здійснюється відповідно до положень цього Порядку.

Замовлення та формування електронної довідки разом з унікальним електронним ідентифікатором (QR-кодом, штрих-кодом, цифровим кодом) із зазначенням нового фактичного місця проживання/перебування заявника здійснюється відповідно до положень цього Порядку.

9''. Інформаційна взаємодія суб'єктів інформаційних відносин здійснюється засобами системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів. У разі відсутності технічної можливості передачі даних з використанням засобів системи, визначеної в абзаці першому цього пункту, інформаційна взаємодія суб'єктів інформаційних відносин може здійснюватися з використанням інших інформаційно-телекомунікаційних систем із застосуванням в них відповідних комплексних систем захисту інформації з підтвердженою відповідністю за результатами державної експертизи в порядку, встановленому законодавством.

Порядок інформаційної взаємодії встановлюється Міністри та Мінсоцполітики шляхом укладення договорів про інформаційну взаємодію.

Обмін інформацією здійснюється в електронній формі з дотриманням вимог Законів України «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронні довірчі послуги», «Про захист персональних даних», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах».».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1295
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2016 р. № 999

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2016 р. № 999 «Про затвердження Типового положення про координаційну раду з питань національно-патріотичного виховання при місцевій державній адміністрації» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 2, ст. 39) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1295

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2016 р. № 999

- Доповнити постанову пунктом 3 такого змісту:
«3. Рекомендувати органам місцевого самоврядування до 30 грудня 2021 р. розглянути питання щодо утворення координаційних рад з питань національно-патріотичного виховання при обласних, районних, міських, районних у містах (у разі їх утворення), селищних, сільських радах та затвердити положення про зазначені ради з урахуванням Типового положення, затвердженого цією постановою.».
- Типове положення про координаційну раду з питань національно-патріотичного виховання при місцевій державній адміністрації, затверджене зазначеною постановою, викласти в такій редакції:

«ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 7 грудня 2016 р. № 999
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1295)

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ

про координаційну раду з питань національно-патріотичного виховання при місцевій державній адміністрації

- Координаційна рада з питань національно-патріотичного виховання при місцевій держадміністрації (далі — координаційна рада) є консультативно-дорадчим органом, утвореним для вивчення проблемних питань у сфері національно-патріотичного виховання та внесення пропозицій щодо їх вирішення на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.
- Координаційна рада у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, указами Президента України, постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, наказами міністерств, розпорядженнями голови місцевої держадміністрації, а також цим Типовим положенням.
- Основними завданнями координаційної ради є:
 - сприяння: здійсненню повноважень місцевої держадміністрації з питань національно-патріотичного виховання на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці; співпраці місцевої держадміністрації з громадськими об'єднаннями з питань національно-патріотичного виховання; провадженню інформаційно-просвітницької діяльності з національно-патріотичного виховання; висвітленню діяльності громадських об'єднань національно-патріотичного спрямування, центрів національно-патріотичного виховання, військово-патріотичних центрів, гуртків, клубів, структурних підрозділів молодіжних центрів, відповідальних за національно-патріотичне виховання;
 - участь у проведенні моніторингу: здійснення заходів з національно-патріотичного виховання на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці; реалізації програм (проектів, заходів), розроблених інститутами громадянського суспільства, відповідно до Порядку проведення конкурсу з визначення програм (проектів, заходів), розроблених інститутами громадянського суспільства, для виконання (реалізації) яких надається фінансова підтримка, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2011 р. № 1049 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 79, ст. 2917; 2021 р., № 64, ст. 4021); підготовки пропозицій щодо: удосконалення актів місцевої держадміністрації та підвищення ефективності її діяльності з національно-патріотичного виховання на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці відповідно до пріоритетів та основних напрямів національно-патріотичного виховання, визначених у Стратегії національно-патріотичного виховання, затверджений Указом Президента України від 18 травня 2019 р. № 286, та Державний цільовий соціальний програми національно-патріотичного виховання на період до 2025 року, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 30 червня 2021 р. № 673 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 55, ст. 3403); розвитку військово-патріотичної та військово-спортивної підготовки молоді, всебічного сприяння місцевої держадміністрації у проведенні Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура»), у тому числі за окремими напрямками («Джура-Оборонець», «Джура-Десантник», «Джура-Прикордонник», «Джура-Гвардієць», «Джура-Поліцейський» тощо).
- Координаційна рада згідно з покладеними на неї завданнями на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці:
 - проводить аналіз стану справ та причин виникнення проблем у сфері національно-патріотичного виховання;
 - вивчає та готує пропозиції за результатами діяльності місцевої держадміністрації у сфері національно-патріотичного виховання;
 - проводить моніторинг стану виконання місцевою держадміністрацією покладених на неї завдань з національно-патріотичного виховання;
 - бере участь у розробленні проектів актів місцевої держадміністрації з питань національно-патріотичного виховання;
 - подає місцевій держадміністрації розроблені за результатами своєї роботи пропозиції та рекомендації, зокрема до регіональних програм із питань національно-патріотичного виховання;
 - здійснює взаємодію та обмін досвідом роботи з іншими координаційними радами.
- Координаційна рада має право:
 - отримувати в установленому порядку від центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;
 - залучати до участі у своїй роботі представників місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, а також громадських об'єднань (за погодженням з їх керівниками) і незалежних експертів (за згодою);
 - розглядати пропозиції інститутів громадянського суспільства та звернення громадян із питань, що належать до компетенції координаційної ради;
 - для оперативного вирішення актуальних питань, що належать до компетенції координаційної ради, та для виконання покладених на неї завдань утворювати постійні або тимчасові робочі групи, що діють у період між її засіданнями;
 - організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів;
 - вносити пропозиції щодо заохочення в установленому порядку представників інститутів громадянського суспільства та окремих громадян за їх внесок у розвиток національно-патріотичного виховання.
- До складу координаційної ради входять:

голова координаційної ради — заступник голови місцевої держадміністрації, відповідальний за реалізацію державної політики у сфері національно-патріотичного виховання відповідно до розподілу функціональних обов'язків;

заступник голови координаційної ради — представник громадських об'єднань національно-патріотичного спрямування (за згодою); секретар координаційної ради — керівник або заступник керівника структурного підрозділу місцевої держадміністрації, до функціональних обов'язків якого належить реалізація державної політики у сфері національно-патріотичного виховання; заступники голів обласних, районних, міських, районних у містах (у разі їх утворення), селищних, сільських рад (за згодою);

представники територіальних органів Національної поліції, Адміністрації Держприкордонслужби, ДСНС, Держлісагентства, інших центральних органів виконавчої влади, а також регіонального органу СБУ, обласних, районних рад, виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад (за згодою); представники військових частин Збройних Сил, Національної гвардії, розташованих на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, закладів освіти військового спрямування, підприємств оборонної галузі, територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки (за згодою);

керівники, заступники керівників або представники структурних підрозділів місцевої держадміністрації;

посадова особа місцевої держадміністрації, відповідальна за мобілізаційну роботу; представники громадських об'єднань ветеранів — учасників бойових дій, військово-патріотичних і військово-спортивних клубів та організацій, керівники громадських штабів Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура») (за згодою);

представники інститутів громадянського суспільства, що провадять діяльність у сфері національно-патріотичного виховання (за згодою);

представники місцевих засобів масової інформації, дитячих і молодіжних друкованих видань патріотичного спрямування (за згодою);

представники закладів освіти, органів учнівського та студентського самоврядування, дитячих та молодіжних громадських об'єднань, молодіжних центрів (за згодою); вчені, експерти, діячі освіти, науки, культури, мистецтва, спорту, представники підприємств, установ, організацій, діяльність яких спрямована на національно-патріотичне виховання (за згодою).

До складу координаційної ради може бути делеговано не більше як по одному представнику від кожного інституту громадянського суспільства, у тому числі громадського об'єднання ветеранів, та місцевого засобу масової інформації.

Строк повноважень складу координаційної ради становить два роки.

7. Персональний склад координаційної ради затверджує голова місцевої держадміністрації.

Персональний склад координаційної ради формується за пропозиціями відповідних територіальних органів центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, інститутів громадянського суспільства.

Для формування складу координаційної ради місцева держадміністрація оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті оголошення про формування складу координаційної ради.

Протягом 14 календарних днів з дня оприлюднення оголошення про формування складу координаційної ради уповноважена посадова особа структурного підрозділу місцевої держадміністрації, до повноважень якого віднесена реалізація державної політики у сфері національно-патріотичного виховання, приймає та узгоджує надані пропозиції.

Пропозиції щодо включення до складу координаційної ради подаються у друкованій та електронній формі за адресою та у строк, визначені в оголошенні про формування складу координаційної ради.

Після завершення строку прийому пропозицій місцева держадміністрація оприлюднює такі пропозиції на своєму офіційному веб-сайті та інших офіційних електронних ресурсах.

Після завершення 10 календарних днів з урахуванням зауважень та пропозицій посадова особа структурного підрозділу місцевої держадміністрації, до повноважень якого належить реалізація державної політики у сфері національно-патріотичного виховання, протягом трьох календарних днів готує та подає на погодження голові місцевої держадміністрації пропозиції щодо персонального складу координаційної ради.

Після погодження головою місцевої держадміністрації персонального складу координаційної ради особи, зазначені в пункті 6 цього Типового положення, можуть бути включені до нього на підставі офіційних листів від підприємств, установ, організацій, інститутів громадянського суспільства, які вони представляють, але не пізніше ніж за три місяця до завершення строку повноважень координаційної ради.

Членство в координаційній раді припиняється в разі:

завершення строку повноважень члена координаційної ради; відсутності члена координаційної ради на першому засіданні новоствореної координаційної ради без поважних причин;

систематичної (більше ніж два рази поспіль) відсутності члена координаційної ради на її чергових засіданнях без поважних причин;

надходження повідомлення від інституту громадянського суспільства, підприємства, установи, організації за підписом керівника, якщо інше не передбачено його установчими документами, про відкликання свого представника та припинення його членства в координаційній раді;

неможливості члена координаційної ради брати участь в її роботі за станом здоров'я, визнання його в судовому порядку недієздатним або обмежено дієздатним; подання членом координаційної ради відповідної заяви; набрання законної сили обвинувальним вироком щодо члена координаційної ради; смерті члена координаційної ради.

Рішення про припинення членства в координаційній раді оформлюється протоколом координаційної ради.

8. Організація діяльності координаційної ради визначається Положенням про координаційну раду, розробленим з урахуванням положень цього Типового положення. 9. Основною організаційною формою роботи координаційної ради є засідання, які проводяться за потребою, але не рідше одного разу на квартал. Позачергові засідання координаційної ради можуть скликатися за ініціативою голови координаційної ради або однієї третини від загального складу її членів. Засідання координаційної ради проводить голова координаційної ради або за його відсутності заступник голови координаційної ради, а в разі відсутності заступника голови координаційної ради — член координаційної ради, уповноважений зазначеною радою.

10. Засідання координаційної ради проводяться відкрито. Засідання координаційної ради ведуться державною мовою.

Засідання координаційної ради може здійснюватися в режимі відеоконференції (он-лайн).

Рішення про засідання доводиться до відома членів координаційної ради не пізніше як за 24 години до його початку із зазначенням порядку денного та порядку відкритого доступу до трансляції засідання координаційної ради.

Технічний супровід засідання здійснюється відповідальним працівником місцевої держадміністрації.

Засідання координаційної ради є повноважним з моменту підтвердження ідентифікації всіх осіб-учасників, якщо в ньому бере участь більшість членів від загального складу координаційної ради.

Хід і результати засідання обов'язково фіксуються за допомогою технічних засобів аудіо- та/або відеозапису. Запис засідання та його носій є невід'ємною частиною протоколу засідання.

Рішення координаційної ради приймається на її засіданні після обговорення більшістю членів від загального складу координаційної ради поіменним голосуванням. Обговорення може здійснюватися в обмежених часових рамках, що встановлюються особою, головуваною під час засідання.

Голосування на засіданні координаційної ради здійснюється членами ради особисто після їх ідентифікації.

11. Засідання координаційної ради вважається правоможним, якщо на ньому присутня більшість членів від загального складу ради.

За запрошенням координаційної ради в її засіданнях можуть брати участь представники центральних та місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства.

12. Пропозиції щодо розгляду питань на засіданні координаційної ради вносять голова координаційної ради, його заступник та члени координаційної ради.

13. Підготовку порядку денного засідання координаційної ради з урахуванням пропозицій її членів та матеріалів для розгляду на засіданні забезпечує секретар координаційної ради.

14. Рішення координаційної ради ухвалюється відкритим голосуванням більшістю голосів членів від загального складу координаційної ради. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуваною на засіданні.

Рішення, ухвалені на засіданні координаційної ради, оформлюються протоколом, який підписується головуючим на засіданні та секретарем координаційної ради в п'ятиденний строк.

Член координаційної ради, який не підтримує рішення, може викласти в письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.

Протокол засідання координаційної ради не пізніше ніж через сім календарних днів з дати проведення засідання розміщується на офіційному веб-сайті місцевої держадміністрації.

15. Рішення координаційної ради, ухвалені в межах її компетенції, є рекомендаційними для розгляду та врахування в роботі місцевою держадміністрацією.

16. Реалізація рішень координаційної ради може здійснюватися шляхом прийняття розпорядження голови місцевої держадміністрації.

17. Місцева держадміністрація, при якій утворено координаційну раду, здійснює організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності координаційної ради, створює належні умови для її роботи.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1298
Київ

Про реалізацію експериментального проекту щодо утворення консультатійних центрів з питань забезпечення прав і свобод захисників України при місцевих державних адміністраціях

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. погодитися з пропозицією Міністерства у справах ветеранів стосовно запровадження реалізації з 1 березня 2022 р. до 31 серпня 2022 р. експериментального проекту щодо утворення консультатійних центрів з питань забезпечення прав і свобод захисників України при Миколаївській, Одеській та Херсонській обласних державних адміністраціях (далі — експериментальний проект).

2. Визначити координатором експериментального проекту Міністерство у справах ветеранів.

3. Затвердити Тимчасове типове положення про Консультатійний центр з питань забезпечення прав і свобод захисників України при місцевій державній адміністрації, що додається.

4. Рекомендувати Миколаївській, Одеській та Херсонській обласним державним адміністраціям вирішити до 1 березня 2022 р. питання щодо запровадження реалізації експериментального проекту та до 1 жовтня 2022 р. надати Міністерству у справах ветеранів інформацію про результати реалізації експериментального проекту.

5. Міністерству у справах ветеранів за результатами реалізації експериментального проекту підготувати пропозиції щодо утворення і порядку функціонування консультатійних центрів з питань забезпечення прав і свобод захисників України при місцевих державних адміністраціях та подати Кабінетові Міністрів України проект акта щодо затвердження Типового положення про Консультатійний центр з питань забезпечення прав і свобод захисників України при місцевій державній адміністрації.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1298

ТИМЧАСОВЕ ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ про Консультатійний центр з питань забезпечення прав і свобод захисників України при місцевій державній адміністрації

1. Консультатійний центр з питань забезпечення прав і свобод захисників України при місцевій державній адміністрації (далі — Консультатійний центр) є консультативно-дорадчим органом, що утворюється головою місцевої держадміністрації на виконання Указу Президента України від 11 червня 2021 р. № 230 «Про додаткові заходи щодо забезпечення прав і свобод захисників України» з метою посилення забезпечення додержання гарантій захисту прав і основоположних свобод осіб, які відстоювали засади демократії, права та свободи людини під час Революції Гідності, осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і безпосередньо брали участь в антитерористичній операції, брали або беруть участь у заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, осіб, які провадили волонтерську та правозахисну діяльність, ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, інших осіб, які брали або беруть участь у захисті України (далі — ветерани), координації дій органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності з питань надання матеріальної, соціально-психологічної, медичної, правової та іншої допомоги, передбаченої законодавством і рішеннями органів державної влади чи органів місцевого самоврядування, а також проведення інформаційної підтримки ветеранів та членів їх сімей.

2. Консультатійний центр у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства, наказами міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, рішеннями місцевої держадміністрації, при якій він створений, а також чинним Тимчасовим типовим положенням.

3. Основними завданнями Консультатійного центру є: надання інформаційно-консультативної підтримки з питань забезпечення додержання гарантій захисту прав і основоположних свобод ветеранів та членів їх сімей;

збір та проведення аналізу інформації щодо проблемних питань забезпечення додержання гарантій захисту прав і основоположних свобод ветеранів та членів їх сімей, а також підготовка пропозицій щодо їх вирішення; координація взаємодії між органами виконавчої влади, іншими державними органами та органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями ветеранів, волонтерськими та іншими громадськими об'єднаннями, волонтерами, підприємствами, установами під час вирішення питань забезпечення додержання гарантій захисту прав і основоположних свобод ветеранів та членів їх сімей, в тому числі з урахуванням аспектів гендерної рівності; сприяння посиленню забезпечення додержання гарантій захисту прав і основоположних свобод ветеранів та членів їх сімей; здійснення моніторингу стану забезпечення додержання гарантій захисту прав і основоположних свобод ветеранів та членів їх сімей; забезпечення інформування місцевої держадміністрації та громадськості про результати своєї діяльності.

4. Консультатійний центр для виконання покладених на нього завдань може: надавати ветеранам та членам їх сімей інформацію і роз'яснення з питань забезпечення додержання гарантій захисту їх прав і основоположних свобод; проводити аналіз стану справ та причин виникнення проблем з питань забезпечення додержання гарантій захисту прав і основоположних свобод, відновлення порушених прав ветеранів та членів їх сімей на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, сприяти налагодженню взаємодії між органами місцевого самоврядування і ветеранами та членами їх сімей; брати участь у розробленні проєктів актів місцевої держадміністрації з питань забезпечення додержання гарантій захисту прав і основоположних свобод, відновлення порушених прав ветеранів та членів їх сімей;

подавати місцевій держадміністрації розроблені за результатами своєї роботи пропозиції та рекомендації, зокрема до регіональних програм з питань забезпечення додержання гарантій захисту прав і основоположних свобод ветеранів та членів їх сімей; залучати до виконання покладених на Консультатійний центр завдань представників державних органів, органів місцевого самоврядування (за згодою), а також представників підприємств, установ та організацій, громадських об'єднань, незалежних фахівців (за їх згодою); залучувати та одержувати від державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань, підприємств, установ, організацій необхідні інформацію, документи і матеріали;

розглядати пропозиції інститутів громадянського суспільства та звернення громадян з питань, що належать до компетенції Консультатійного центру, аналізувати та узгайовувати такі пропозиції і звернення, відповідати на них.

5. Консультатійний центр забезпечує виконання покладених на нього завдань із залученням до його роботи на громадських засадах посадових осіб місцевої держадміністрації, а також представників:

територіальних органів Мінвєтеранів;
територіальних органів Нацсоцслужби;
територіальних органів Пенсійного фонду України;
територіального центру комплектування та соціальної підтримки (за згодою);
центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги (за згодою).

Персональний склад Консультатійного центру формується за пропозиціями органів, зазначених у цьому пункті, та затверджується рішенням голови місцевої держадміністрації.

6. Основною формою діяльності Консультативного центру є надання консультацій інформаційно-роз'яснювального характеру з питань забезпечення додержання гарантій захисту прав і свобод ветеранів та членів їх сімей.

Інформація про діяльність Консультатійного центру та прийом громадян оприлюднюється на офіційному веб-сайті та за наявності на інформаційному стенді місцевої держадміністрації.

Правила, строки та умови надання консультацій визначаються у регламенті роботи Консультатійного центру, що затверджується рішенням голови місцевої держадміністрації за поданням керівника Консультатійного центру.

7. У процесі діяльності Консультатійного центру створюється, ведеться та зберігається така документація:

журнал реєстрації звернень ветеранів та членів їх сімей;
плани та графіки діяльності Консультатійного центру;
звіти про виконану роботу та досягнуті результати за рік.

8. Керівник Консультатійного центру визначається за рішенням голови місцевої держадміністрації із числа посадових осіб відповідної держадміністрації, які включені до складу Консультативного центру, та виконує свої обов'язки на громадських засадах:

1) здійснює керівництво та організацію діяльності Консультатійного центру;
2) вживає заходів до підвищення ефективності результатів діяльності Консультатійного центру;

3) організовує взаємодію між Консультатійним центром та засобами масової інформації, визначає зміст та час проведення інформаційних заходів;

4) вносить пропозиції до відповідної місцевої держадміністрації щодо матеріально-технічного забезпечення діяльності Консультатійного центру;

5) визначає за погодженням з керівництвом місцевої держадміністрації регламент та графік діяльності Консультатійного центру;

6) звітує перед головою місцевої держадміністрації та громадськістю про результати діяльності Консультатійного центру;

7) виконує інші повноваження згідно з актами законодавства та Положенням про Консультатійний центр на виконання його завдань і функцій.

9. Консультатійний центр має бланк із своїм найменуванням.

10. Організація та матеріально-технічне забезпечення діяльності Консультатійного центру здійснюється місцевою держадміністрацією, при якій він утворюється.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1299
Київ

Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести до актів Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1299

ЗМІНИ,

що вносяться до актів Кабінету Міністрів України

1. В абзаці третьому пункту 11 та у підпункті «а» пункту 58 Порядку ведення Державного судового реєстру України і Судової книги України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 вересня 1997 р. № 1069 (Офіційний вісник України, 1997 р., число 40, с. 24; 2020 р., № 76, ст. 2432), слово «Міндовкіллям» замінити словом «Мінагрополітики».

2. У Порядку здійснення любительського і спортивного рибальства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 1998 р. № 1126 (Офіційний вісник України, 1998 р., № 29, ст. 1099; 2020 р., № 76, ст. 2432):

1) в абзаці четвертому пункту 3 слово «Міндовкіллям» замінити словом «Мінагрополітики»;

2) в абзаці першому пункту 9 слова «які затверджуються Міндовкіллям за поданням Держрибагентства» замінити словами «які затверджуються Мінагрополітики за поданням Держрибагентства, за погодженням з Міндовкіллям».

3. У тексті Положення про прикордонний режим, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 липня 1998 р. № 1147 «Про прикордонний режим» (Офіційний вісник України, 1998 р., № 30, ст. 1127; 2020 р., № 76, ст. 2432), слово «Міндовкіллям» замінити словом «Мінагрополітики».

4. У пункті 2 та абзаці першому пункту 4 постанови Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2000 р. № 1822 «Про заходи щодо забезпечення виконання міжнародних зобов'язань України у зв'язку з її приєднанням до Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення» (Офіційний вісник України, 2000 р., № 50, ст. 2163; 2011 р., № 93, ст. 3374) слова «Державне агентство рибного господарства» замінити словами «Державне агентство меліорації та рибного господарства».

5. У пункті 1 постанови Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2002 р. № 1420 «Про заходи щодо збереження морських живих ресурсів Антарктики» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 39, ст. 1815; 2011 р., № 93, ст. 3374) слова «Державне агентство рибного господарства» замінити словами «Державне агентство меліорації та рибного господарства».

6. У пункті 3 постанови Кабінету Міністрів України від 28 липня 2004 р. № 963 «Про створення системи моніторингу риболовних суден» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 30, ст. 2016; 2011 р., № 93, ст. 3374) слова «Державне агентство рибного господарства» у всіх відмінках замінити словами «Державне агентство меліорації та рибного господарства» у відповідному відмінку.

7. У тексті Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з відтворення водних живих ресурсів у внутрішніх водоймах та Азово-Чорноморському басейні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 2007 р. № 337 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 16, ст. 619; 2020 р., № 73, ст. 2306), слово «Міндовкілля» замінити словом «Мінагрополітики».

8. У тексті Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для проведення селекції у рибному господарстві, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 2007 р. № 352 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 16, ст. 624; 2020 р., № 73, ст. 2306), слово «Міндовкілля» замінити словом «Мінагрополітики».

9. У пункті 2 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо селекції у рибному господарстві та відтворення водних біоресурсів у внутрішніх водоймах та Азово-Чорноморському басейні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 лютого 2012 р. № 206 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 20, ст. 765; 2020 р., № 73, ст. 2306), слово «Міндовкілля» замінити словом «Мінагрополітики».

10. У тексті Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для провадження міжнародної діяльності у галузі рибного господарства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31 травня 2012 р. № 470 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 42, ст. 1603; 2020 р., № 73, ст. 2306), слово «Міндовкілля» замінити словом «Мінагрополітики».

11. У тексті Порядку установлення лімітів спеціального використання та визначення прогнозу допустимого вилову водних біоресурсів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 грудня 2012 р. № 1149 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 95, ст. 3850; 2020 р., № 76, ст. 2432), слово «Міндовкілля» у всіх відмінках замінити словом «Мінагрополітики».

12. У пункті 2 постанови Кабінету Міністрів України від 28 серпня 2013 р. № 638 «Про затвердження Порядку та умов виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), поранення (контузії, травми або каліцтва) чи інвалідності працівника органів рибоохорони» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 69, ст. 2537) слова «Державному агентству рибного господарства» замінити словами «Державному агентству меліорації та рибного господарства».

13. У додатках до Порядку видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України або відмови в його видачі, переоформлення, видачі дубліката та анулювання зазначеного дозволу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2013 р. № 800 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 87, ст. 3213; 2020 р., № 76, ст. 2432):

1) у додатку 1 слова «Державне агентство рибного господарства» замінити словами «Державне агентство меліорації та рибного господарства», а слово «Міндовкілля» — словом «Мінагрополітики»;

2) у додатку 2 слова «State Agency of Fisheries» замінити словами «State Agency of Melioration and Fisheries», а слово «Minenvironment» — словом «Minagropolicy».

14. У додатку 1 до Порядку видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (іх частинах) або відмови в його видачі, переоформлення та анулювання зазначеного дозволу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2013 р. № 801 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 87, ст. 3214; 2020 р., № 3, ст. 128), слова «Державне агентство рибного господарства» замінити словами «Державне агентство меліорації та рибного господарства».

15. У схемі спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади Кабінетом Міністрів України через відповідних членів Кабінету Міністрів України, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 74, ст. 2105; 2019 р., № 86, ст. 2898; 2021 р., № 17, ст. 676):

1) у розділі II слова «Державне агентство рибного господарства України» замінити словами «Державне агентство меліорації та рибного господарства України»;

2) абзац третій пункту 16 розділу III викласти в такій редакції: «Державне агентство меліорації та рибного господарства України».

16. У назві Положення про Державне агентство рибного господарства України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2015 р. № 895 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 90, ст. 3018), слова «Державне агентство рибного господарства України» замінити словами «Державне агентство меліорації та рибного господарства України».

17. У Порядку здійснення спеціального використання водних біоресурсів у внутрішніх рибогосподарських водних об'єктах (іх частинах), внутрішніх морських водах, територіальному морі, виключній (морській) економічній зоні та на континентальному шельфі України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 992 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 97, ст. 3321; 2020 р., № 76, ст. 2432):

1) пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Інструкція з ведення журналу обліку прийнятих водних біоресурсів та Інструкція з ведення журналу обліку вилучених водних біоресурсів, а також форми журналу обліку прийнятих водних біоресурсів, журналу обліку вилучених водних біоресурсів, заяви про встановлення частки добування (вилову) водних біоресурсів, повідомлення про встановлення частки добування (вилову) водних біоресурсів, посвідчення рибалки, квитанції обліку добутих (виловлених) водних біоресурсів, звіту про обсяги вилову водних біоресурсів, звіту щодо виконаних робіт з науково-дослідного, науково-промислового, дослідно-конструкторського, контрольного ловів, затверджуються наказом Мінагрополітики.»;

2) у тексті Порядку слово «Міндовкілля» замінити словом «Мінагрополітики».

18. У Національному плані дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням, затвердженому розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 р. № 271, — із змінами, внесеними постановами Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1065 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 2, ст. 62) та від 9 вересня 2020 р. № 826 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 76, ст. 2432), у графі «Відповідальні за виконання»:

1) у пунктах 20 і 41 слово «Держводагентство» замінити словами

«Держрибагентство
Держводагентство
Мінагрополітики»;

2) пункти 38 і 39 після слова «МОН» доповнити словами

«Мінагрополітики
Держрибагентство»;

3) пункт 42 після слова «Міндовкілля» доповнити словами

«Мінагрополітики
Держрибагентство».

19. У пункті 2 постанови Кабінету Міністрів України від 6 квітня 2016 р. № 263 «Про тимчасове закриття морських рибних портів» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 30, ст. 1198) слова «Державному агентству рибного господарства» замінити словами «Державному агентству меліорації та рибного господарства».

20. У постанові Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2018 р. № 846 «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності з промислового вилову водних біоресурсів за межами юрисдикції України та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державним агентством рибного господарства» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 84, ст. 2770):

1) у назві та постановляючій частині постанови слова «Державним агентством рибного господарства» замінити словами «Державним агентством меліорації та рибного господарства»;

2) у назві критеріїв, затверджених зазначеною постановою, слова «Державним агентством рибного господарства» замінити словами «Державним агентством меліорації та рибного господарства».

21. У постанові Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2018 р. № 895 «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості Державним агентством рибного господарства» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 88, ст. 2915):

1) у назві та пункті 1 постанови слова «Державним агентством рибного господарства» замінити словами «Державним агентством меліорації та рибного господарства»;

2) у назві критеріїв, затверджених зазначеною постановою, слова «Державним агентством рибного господарства» замінити словами «Державним агентством меліорації та рибного господарства».

22. У постанові Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2018 р. № 897 «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері рибного господарства Державним агентством рибного господарства, та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2018 р., № 88, ст. 2917):

1) у назві та пункті 1 постанови слова «Державним агентством рибного господарства» замінити словами «Державним агентством меліорації та рибного господарства»;

2) у назві критеріїв, затверджених зазначеною постановою, слова «Державним агентством рибного господарства» замінити словами «Державним агентством меліорації та рибного господарства».

23. У Тимчасовому порядку реалізації експериментального проекту із запровадження порядку здійснення штучного розведення, вирощування водних біоресурсів та їх використання у спеціальних товарних рибних господарствах, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 23 жовтня 2019 р. № 1138 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 3, ст. 127, № 76, ст. 2432):

1) у тексті Порядку слово «Міндовкілля» у всіх відмінках замінити словом «Мінагрополітики»;

2) у додатку 2 до Порядку слова «Міністр захисту довкілля та природних ресурсів» замінити словами «Міністр аграрної політики та продовольства».

24. У постанові Кабінету Міністрів України від 23 жовтня 2019 р. № 1139 «Про реалізацію експериментального проекту із запровадження проведення аукціонів з продажу права на укладення договорів на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (іх частинах) шляхом електронних торгів» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 3, ст. 128, № 76, ст. 2432):

1) в абзаці дев'ятому пункту 2 Тимчасового порядку реалізації експериментального проекту із запровадження проведення аукціонів з продажу права на укладення договорів на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (іх частинах), який укладається за результатами проведення аукціонів з продажу права на укладення договорів на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (іх частинах) шляхом електронних торгів, затвердженому зазначеною постановою, слово «Міндовкілля» замінити словом «Мінагрополітики»;

2) у Типовому договорі на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (іх частинах), який укладається за результатами проведення аукціонів з продажу права на укладення договорів на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (іх частинах) шляхом електронних торгів, затвердженому зазначеною постановою:

слова «Державне агентство рибного господарства» замінити словами «Державне агентство меліорації та рибного господарства»;

у пункті 11 слово «Міндовкілля» замінити словом «Мінагрополітики».

25. У пункті 3 постанови Кабінету Міністрів України від 12 лютого 2020 р. № 125 «Про затвердження Порядку справляння плати за спеціальне використання водних біоресурсів і розмірів плати за їх використання» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 19, ст. 742, № 76, ст. 2432) слова «Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів» замінити словами «Міністерству аграрної політики та продовольства».

26. У назві та тексті розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2020 р. № 1326 «Про визначення кількості заступників Голови Державного агентства рибного господарства України» слова «Державного агентства рибного господарства України» замінити словами «Державного агентства меліорації та рибного господарства України».

27. В абзаці другому пункту 1 розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1670 «Про запобігання виникненню аварійної ситуації на ставку-накопичувачу, розташованому на території Криворізького району Дніпропетровської області» слова «Державне агентство рибного господарства» замінити словами «Державне агентство меліорації та рибного господарства».

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1302
Київ

Про внесення змін до Положення
про Державну службу України
з питань геодезії, картографії та кадастру

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести зміни до Положення про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 січня 2015 р. № 15 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 7, ст. 164; 2016 р., № 61, ст. 2078, № 99, ст. 3212; 2017 р., № 70, ст. 2123; 2019 р., № 9, ст. 323; 2020 р., № 54, ст. 1675, № 63, ст. 2031, № 93, ст. 3010; 2021 р., № 17, ст. 676, № 44, ст. 2701), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1302

ПОЛОЖЕННЯ

про Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру

1. Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру (Держгеокадастр) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра аграрної політики та продовольства і який реалізує державну політику у сфері національної інфраструктури геопросторових даних, земельних відносин, землеустрою, у сфері Державного земельного кадастру.

2. Держгеокадастр у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

3. Основними завданнями Держгеокадастру є:

1) реалізація державної політики у сфері національної інфраструктури геопросторових даних, топографо-геодезичної і картографічної діяльності, земельних відносин, землеустрою, у сфері Державного земельного кадастру, державного контролю за використанням та охороною земель усіх категорій і форм власності, родючості ґрунтів;

2) надання адміністративних послуг згідно із законом у відповідній сфері;

3) внесення на розгляд Міністра аграрної політики та продовольства пропозицій щодо забезпечення формування державної політики у сфері національної інфраструктури геопросторових даних, топографо-геодезичної і картографічної діяльності, земельних відносин, землеустрою, у сфері Державного земельного кадастру, державного контролю за використанням та охороною земель усіх категорій і форм власності, родючості ґрунтів.

4. Держгеокадастр відповідно до покладених на нього завдань:

1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та в установленому порядку подає їх Міністру аграрної політики та продовольства;

2) здійснює міжнародне співробітництво у сфері топографо-геодезичної і картографічної діяльності та з питань встановлення, унормування, збереження, обліку, реєстрації географічних назв, а також створення та ведення Державного реєстру географічних назв, зокрема бере участь у підготовці міжнародних договорів України, відповідно до законодавства укладає міжнародні договори України міжвідомчого характеру;

3) забезпечує здійснення адаптації національного законодавства до законодавства ЄС з питань, що належать до його компетенції; здійснює в межах повноважень, передбачених законом, заходи щодо імплементації в національне законодавство положень міжнародних договорів, стороною яких є Україна;

4) розробляє: нормативно-технічні документи, державні стандарти, норми і правила у сфері земельних відносин в установленому законодавством порядку; стандарти і технічні регламенти у сфері Державного земельного кадастру відповідно до закону, а також порядки створення та актуалізації картографічних матеріалів, кадастрових класифікаторів, довідників та баз даних; нормативно-технічну документацію з питань геодезії, картографії, геоінформаційних систем;

5) здійснює державний геодезичний нагляд за топографо-геодезичною і картографічною діяльністю;

6) здійснює заходи щодо вдосконалення порядку ведення обліку і підготовки звітності з регулювання земельних відносин, використання та охорони земель, формування екомережі;

7) координує топографо-геодезичну і картографічну діяльність та здійснює методичне керівництво топографо-геодезичними та картографічними роботами;

8) погоджує виконання робіт із знесення або перекладки геодезичних пунктів;

9) проводить моніторинг геодезичних пунктів;

10) здійснює обстеження і відновлення пунктів державної геодезичної і нівельної мереж, аналізує їх стан та розробляє пропозиції щодо їх удосконалення;

11) проводить картографічний моніторинг території України, включаючи шельфову зону та населені пункти;

12) здійснює ведення державного обліку топографо-геодезичних і картографічних робіт, організовує зберігання матеріалів, одержаних за результатами їх виконання;

13) забезпечує виконання астрономо-геодезичних, гравіметричних, інженерно-геодезичних, топографічних, картографічних, картовидавничих робіт, проведення супутникових радіонавігаційних спостережень, аерозйомки та космічних зйомок для дистанційного зондування Землі;

14) забезпечує функціонування та розвиток державної геодезичної мережі;

15) забезпечує створення, функціонування та розвиток національної інфраструктури геопросторових даних, зокрема національного геопорталу;

16) виконує функції держателя національного геопорталу;

17) призначає та організовує діяльність адміністратора національного геопорталу, визначає адміністратора геопорталів Державної геодезичної мережі та бази топографічних даних;

18) забезпечує створення технічних та програмних засобів національної інфраструктури геопросторових даних;

19) розробляє та переглядає технічні регламенти та технічні специфікації у відповідній сфері, бере участь у розробленні проєктів нормативно-правових актів у сфері технічного регулювання;

20) проводить моніторинг функціонування та розвитку національної інфраструктури геопросторових даних;

21) готує, оприлюднює та подає Мінагрополітики річний звіт про функціонування та розвиток національної інфраструктури геопросторових даних;

22) готує та надсилає звернення, вживає інших заходів до забезпечення ефективності діяльності з геопросторовими даними та метаданими, їх оприлюднення, інтегрованості, недопущення дублювання, розбудови інформаційної взаємодії;

23) забезпечує міжнародне співробітництво у сфері національної інфраструктури геопросторових даних;

24) організовує і координує виконання загальнодержавних топографо-геодезичних і картографічних робіт;

25) організовує топографо-геодезичне, картографічне та гідрографічне забезпечення делімітації, демаркації і перевірки державного кордону України, формування відповідної бази топографо-геодезичних та картографічних даних;

26) забезпечує формування та ведення Державного картографо-геодезичного фонду України та регіональних картографо-геодезичних фондів;

27) забезпечує формування і ведення банку геодезичних даних та баз топографічних даних;

28) здійснює координацію діяльності, пов'язаної з встановленням, унормуванням, обліком, реєстрацією, використанням та збереженням географічних назв;

29) організовує проведення відповідної експертизи географічних назв;

30) забезпечує створення і ведення Державного реєстру географічних назв, контролює використання та збереження географічних назв;

31) визначає сталі географічні об'єкти на території України;

32) здійснює в установленому порядку визначення меж географічних місць, з якими пов'язані особливі якості, властивості та інші характеристики товарів, і надає відповідні висновки;

33) організовує та здійснює державний контроль за використанням та охороною земель усіх категорій та форм власності:

у частині додержання вимог земельного законодавства щодо використання та охорони земель за:

- додержанням органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами вимог земельного законодавства та встановленого порядку набуття і реалізації права на землю;

- виконанням вимог щодо використання земельних ділянок за цільовим призначенням;

- додержанням вимог земельного законодавства в процесі укладання цивільно-правових договорів, передачі у власність, надання у користування, в тому числі в оренду, вилучення (викупу) земельних ділянок;

- веденням державного обліку і реєстрації земель, достовірністю інформації про земельні ділянки та їх використанням;

- розміщенням, проєктуванням, будівництвом та введенням в дію об'єктів, що негативно впливають або можуть вплинути на стан земель;

- здійсненням комплексу необхідних заходів щодо захисту земель від ерозії, селів, підтоплення, заболочування, вторинного засолення, переосушення, ущільнення, псування, забруднення, засмічення відходами, заростання бур'янами, чагарниками та дрібноліссям;

- додержанням строків своєчасного повернення тимчасово зайнятих земельних ділянок та обов'язкового здійснення заходів щодо приведення їх у стан, придатний для використання за призначенням;

- виконанням умов зняття, збереження і використання родючого шару ґрунту під час проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт, пов'язаних з порушенням ґрунтового покриву, своєчасного проведення рекультивациі порушених земель в обсягах, передбачених робочим проєктом землеустрою;

- додержанням правил, установленого режиму експлуатації противерзійних, гідротехнічних споруд, збереженням захисних насаджень і межових знаків;

- додержанням установленого законодавством порядку визначення та відшкодування втрат сільськогосподарського та лісгосподарського виробництва;

- додержанням строків розгляду заяв чи клопотань щодо набуття і реалізації прав на землю;

у частині родючості ґрунтів за:

- зміною показників якісного стану ґрунтів у результаті проведення господарської діяльності на землях сільськогосподарського призначення;

- своєчасним проведенням підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності заходів щодо збереження, відтворення та підвищення родючості ґрунтів;

у частині проведення планових та позапланових перевірок за:

- об'єктом державного контролю;

- суб'єктами господарювання;

- відповідністю власників земельних ділянок сільськогосподарського призначення вимогам, визначеним статтею 130 Земельного кодексу України, у випадках та у порядку, визначених законодавством у сфері здійснення державного контролю за використанням та охороною земель;

34) обстежує земельні ділянки, які підлягають рекультивациі, та обстежує земельні ділянки, яким заповдіяна шкода внаслідок їх самовільного зайняття, використання не за цільовим призначенням, псування земель, порушення режиму, нормативів і правил їх використання;

35) бере участь у роботі комісії під час прийняття в експлуатацію меліоративних систем і рекультивованих земель, захисних лісонасаджень, противерзійних гідротехнічних споруд та інших об'єктів, які споруджуються з метою підвищення родючості ґрунтів та забезпечення охорони земель;

36) призначає громадських інспекторів у сфері громадського контролю за використанням та охороною земель;

37) вносить у встановленому порядку до органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування клопотання щодо:

приведення у відповідність із законодавством прийнятих ними рішень з питань регулювання земельних відносин, використання та охорони земель;

обмеження або зупинення освоєння земельних ділянок у разі розробки корисних копалин, у тому числі торфу, проведення геологорозвідувальних, пошукових та інших робіт з порушенням вимог земельного законодавства;

припинення будівництва та експлуатації об'єктів у разі порушення вимог земельного законодавства до повного усунення виявлених порушень і ліквідації їх наслідків; припинення права користування земельною ділянкою відповідно до закону;

38) письмово звертається до відповідної кваліфікаційної (екзаменаційної) комісії про розгляд питання щодо позбавлення сертифікованого інженера-землевпорядника, інженера-геодезиста кваліфікаційного сертифіката (його анулювання), а оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок — кваліфікаційного свідоцтва оцінювача з експертної грошової оцінки земельних ділянок;

39) приймає на підставі подання кваліфікаційної комісії рішення про анулювання (позбавлення), зупинення та повнення дії кваліфікаційного сертифіката інженера-землевпорядника та інженера-геодезиста;

40) складає протоколи про адміністративні правопорушення та розглядає справи про адміністративні правопорушення, накладає адміністративні стягнення;

41) розраховує розмір шкоди, заподіяної внаслідок самовільного зайняття земельних ділянок, використання земельних ділянок не за цільовим призначенням, псування земель, порушення режиму, нормативів і правил їх використання, та вживає заходів до їх відшкодування щодо земель державної власності сільськогосподарського призначення в установленому законодавством порядку;

42) подає позов про конфіскацію земельної ділянки у випадках, визначених законом;

43) подає пропозиції щодо фінансування заходів з охорони земель;

44) вживає відповідно до закону заходів щодо повернення самовільно зайнятих земельних ділянок їх власникам або користувачам;

45) здійснює ведення та адміністрування Державного земельного кадастру, інформаційну взаємодію Державного земельного кадастру з іншими інформаційними системами в установленому порядку;

46) організовує виконання на відповідній території робіт із землеустрою та оцінки земель, що проводяться з метою внесення відомостей до Державного земельного кадастру;

47) здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, обмежень у їх використанні;

48) веде поземельні книги та видає витяги із Державного земельного кадастру про земельні ділянки;

49) забезпечує користування відомостями Державного земельного кадастру, організовує роботи з підготовки та підвищення кваліфікації державних кадастрових реєстраторів;

50) розпоряджається землями державної власності сільськогосподарського призначення в межах, визначених Земельним кодексом України, безпосередньо або через визначених в установленому порядку його територіальні органи;

51) вносить у встановленому порядку пропозиції щодо розпорядження землями державної та комунальної власності, встановлення меж області, району, міста, району в місті, села і селища, регулювання земельних відносин;

52) бере участь у розробленні та виконанні державних, галузевих, регіональних та місцевих програм з питань регулювання земельних відносин, національного використання земель, їх відтворення та охорони, встановлення меж області, району, міста, району в місті, села і селища, у проведенні моніторингу земель, територіальному плануванні;

53) забезпечує підготовку та здійснення організаційних, економічних, екологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання та охорону земель, їх захист від шкідливого антропогенного впливу, дотримання режиму використання земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, інших територій;

54) організовує виконання робіт, пов'язаних з проведенням земельної реформи;

55) укладає договори із закладами освіти про співробітництво щодо професійної підготовки оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок, веде Державний реєстр оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок, які отримали кваліфікаційне свідоцтво, видає витяги з нього, готує пропозиції щодо вдосконалення методики та порядку виконання робіт з грошової оцінки земель, видає витяги з технічної документації про нормативну грошову оцінку окремої земельної ділянки;

56) забезпечує науково-експертне, інформаційне та методичне проведення землевпорядних, землеоцінних робіт, вживає організаційних заходів щодо проведення земельних торгів;

57) здійснює землеустрій, зокрема забезпечує проведення державної інвентаризації земель та земельних ділянок усіх форм власності;

58) вносить до органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування пропозиції щодо використання коштів, які надходять у порядку відшкодування втрат сільськогосподарського та лісгосподарського виробництва;

59) забезпечує створення, формування і ведення Державного фонду документації із землеустрою;

60) затверджує відповідно до Законів України "Про землеустрій", "Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність" склад кваліфікаційних комісій;

61) веде Державний реєстр сертифікованих інженерів-землевпорядників і Державний реєстр сертифікованих інженерів-геодезистів та видає витяги із зазначених реєстрів;

62) надає статус саморегулювних організацій у сфері землеустрою та топографо-геодезичної і картографічної діяльності;

63) здійснює державний нагляд у сфері землеустрою;

64) проводить відповідно до законодавства моніторинг земель та охорону земель;

65) бере участь у державному регулюванні планування територій;

66) створює інформаційну базу даних з питань землеустрою;

67) погоджує в межах повноважень, передбачених законом, проєкти державних цільових, міждержавних та місцевих програм меліорації земель;

68) здійснює функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління;

69) здійснює розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю Держгеокадастру, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління;

70) проводить моніторинг земельних відносин, у тому числі моніторинг ринку земель;

71) здійснює інші повноваження, визначені законом.

5. Держгеокадастр з метою організації своєї діяльності:

1) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх реалізацією в апараті Держгеокадастру, його територіальних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління;

2) здійснює добір кадрів в апарат Держгеокадастру та на керівні посади в його територіальні органи, на підприємства, в установи та організації, що належать до сфери його управління, формує кадровий резерв на відповідні посади, організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців і працівників апарату Держгеокадастру та його територіальних органів;

3) організовує планово-фінансову роботу в апараті Держгеокадастру, його територіальних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери його управління, здійснює контроль за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, забезпечує організацію та вдосконалення бухгалтерського обліку в установленому законодавством порядку;

4) здійснює в межах повноважень, передбачених законом, разом з відповідними центральними органами виконавчої влади контроль за цільовим та ефективним використанням державних коштів, передбачених для реалізації проєктів, виконання програм;

5) надає територіальним органам методичну і практичну допомогу, проводить перевірки їх діяльності;

6) аналізує результати діяльності територіальних органів, що забезпечують здійснення повноважень з розпорядження землями державної власності сільськогосподарського призначення, розробляє заходи щодо підвищення ефективності функціонування територіальних органів;

7) є державним замовником наукових досліджень з питань, що належать до його компетенції;

8) забезпечує в межах повноважень, передбачених законом, виконання завдань з мобілізацією підготовки та мобілізаційної готовності держави;

9) організовує ведення лідоводства та архівне зберігання документів.

6. Голова Держгеокадастру є Головним державним інспектором у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і додержанням вимог законодавства про охорону земель, а його перший заступник та заступники — відповідно першим заступником та заступниками Головного державного інспектора у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і додержанням вимог законодавства про охорону земель.

Керівники територіальних органів Держгеокадастру є головними державними інспекторами у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і додержанням вимог законодавства про охорону земель в Автономній Республіці Крим, області, м.м. Києві та Севастополі, райони, а їх перші заступники та заступники — відповідно першими заступниками та заступниками головних державних інспекторів у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і додержанням вимог законодавства про охорону земель в Автономній Республіці Крим, області, м.м. Києві та Севастополі, райони.

Керівники структурних підрозділів Держгеокадастру та його територіальних органів, на яких покладено повноваження щодо виконання інспекційних функцій, є одночасно старшими державними інспекторами у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і додержанням вимог законодавства про охорону земель.

Інші працівники Держгеокадастру та його територіальних органів, які безпосередньо здійснюють державний контроль, є одночасно державними інспекторами у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і додержанням вимог законодавства про охорону земель.

Посадові особи Держгеокадастру та його територіальних органів, які є державними інспекторами у сфері державного контролю за використанням та охороною земель і додержанням вимог законодавства про охорону земель, в межах своїх повноважень мають право:

безперешкодно обстежувати в установленому законодавством порядку земельні ділянки, що перебувають у власності та користуванні юридичних і фізичних осіб, перевіряти документи щодо використання та охорони земель;

давати обов'язкові для виконання приписи з питань використання та охорони земель і додержання вимог законодавства про охорону земель відповідно до їх повноважень, а також про зобов'язання приведення земельної ділянки у попередній стан у випадках, установлених законом, за рахунок особи, яка вчинила відповідні правопорушення, з відшкодуванням завданих власнику земельної ділянки збитків;

складати акти перевірок чи протоколи про адміністративні правопорушення у сфері використання та охорони земель і дотримання вимог законодавства про охорону земель та розглядати відповідно до законодавства справи про адміністративні правопорушення, а також подавати в установленому законодавством порядку до відповідних органів матеріали перевірок щодо притягнення винних осіб до відповідальності;

у разі неможливості встановлення особи правопорушника земельного законодавства на місці вчинення правопорушення доставляти його до органів Національної поліції чи до приміщення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради для встановлення особи порушника та складення протоколу про адміністративне правопорушення;

звертатися до суду з позовом щодо відшкодування втрат сільськогосподарського і лісгосподарського виробництва, а також повернення самовільно зайнятих чи тимчасово зайнятих земельних ділянок, строк користування якими закінчився;

звертатися до суду з позовом про розірвання договору оренди, емфітевізису, суперфіцію земельної ділянки або договору про встановлення земельного сервітуту, а також про припинення права постійного користування земельною ділянкою; викликати громадян, у тому числі посадових осіб, для отримання від них усях обов'язкових пояснень з питань, пов'язаних з порушенням земельного законодавства;

передавати до органів прокуратури, органів досудового розслідування акти перевірок та інші матеріали про діяння, в яких вбачаються ознаки кримінального правопорушення;

проводити у випадках, установлених законом, фотографування, звукозапис, кіно- і відеозйомку як допоміжний засіб для запобігання порушенням земельного законодавства.

7. Держгеокадастр для виконання покладених на нього завдань має право:

1) залучати в установленому порядку до виконання окремих робіт, участі у вивченні окремих питань учених і фахівців (за їх згодою), працівників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками);

2) одержувати безоплатно від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та їх посадових осіб, а також громадян та їх об'єднань інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на нього завдань;

3) скликати наради, утворювати комісії, робочі та експертні групи, проводити наукові конференції, семінари, виставки в Україні та за її межами з питань, що належать до його компетенції;

4) користуватися відповідними інформаційними базами даних державних органів, державною системою урядового зв'язку та іншими технічними засобами;

5) організовувати наукову, науково-технічну, інвестиційну, інформаційну, видавничу діяльність, сприяти створенню і впровадженню сучасних інформаційних технологій та комп'

ДОКУМЕНТИ

4) подає на затвердження Міністру аграрної політики та продовольства плани роботи Держгеокадастру;

5) забезпечує виконання Держгеокадастром наказів Мінагрополітики та доручень Міністра аграрної політики та продовольства з питань, що належать до компетенції Держгеокадастру;

6) звітує перед Міністром аграрної політики та продовольства про виконання планів роботи Держгеокадастру та покладених на нього завдань, про усунення порушень і недоліків, виявлених під час проведення перевірок діяльності Держгеокадастру, його територіальних органів, а також про притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях;

7) вносить Міністру аграрної політики та продовольства пропозиції щодо утворення в межах граничної чисельності державних службовців і працівників Держгеокадастру та коштів, передбачених на його утримання, а також щодо ліквідації, реорганізації Кабінетом Міністрів України територіальних органів Держгеокадастру, які є юридичними особами публічного права;

8) утворює, ліквідує, реорганізовує підприємства, установи, організації, затверджує положення про них (їх статуту), в установленому порядку призначає на посаду та звільняє з посади їх керівників, здійснює в межах повноважень, передбачених законом, інші функції з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління Держгеокадастру;

9) призначає на посаду за погодженням з Міністром аграрної політики та продовольства та головами відповідних місцевих держадміністрацій та звільняє з посади керівників територіальних органів Держгеокадастру відповідно до законодавства про державну службу;

10) призначає на посаду за погодженням з Міністром аграрної політики та продовольства та звільняє з посади заступників керівників територіальних органів Держгеокадастру відповідно до законодавства про державну службу;

11) забезпечує взаємодію Держгеокадастру з визначеним Міністром аграрної політики та продовольства структурним підрозділом Мінагрополітики, відповідальним за взаємодію з Держгеокадастром;

12) забезпечує дотримання встановленого Міністром аграрної політики та продовольства порядку обміну інформацією між Мінагрополітики і Держгеокадастром та вчасність її подання;

13) призначає на посаду та звільняє з посади у порядку, передбаченому законодавством про державну службу, державних службовців апарату Держгеокадастру (якщо інше не передбачено законом);

14) приймає на роботу та звільняє з роботи у порядку, передбаченому законодавством про працю, працівників Держгеокадастру;

15) вносить в установленому порядку подання щодо представлення державних службовців і працівників апарату Держгеокадастру, його територіальних органів до відзнакним державними нагородами;

16) вирішує в установленому порядку питання щодо заохочення та притягнення до дисциплінарної відповідальності державних службовців і працівників апарату Держгеокадастру, керівників територіальних органів Держгеокадастру, присвоює їм ранги державних службовців (якщо інше не передбачено законом);

17) встановлює відомчі заохочувальні відзнаки та вирішує питання про нагородження ними;

18) призначає на посаду та звільняє з посади за погодженням з Міністром аграрної політики та продовольства керівників і заступників керівників самостійних структурних підрозділів апарату Держгеокадастру;

19) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

20) затверджує положення про територіальні органи Держгеокадастру;

21) затверджує положення про самостійні структурні підрозділи апарату Держгеокадастру;

22) скасовує повністю чи в окремій частині акти територіальних органів Держгеокадастру;

23) утворює комісії, робочі та експертні групи;

24) скликає та проводить наради з питань, що належать до його компетенції;

25) підписує накази Держгеокадастру;

26) у межах повноважень, передбачених законом, дає обов'язкові для виконання державними службовцями і працівниками апарату Держгеокадастру та його територіальних органів доручення;

27) приймає в установленому порядку рішення про розподіл бюджетних коштів, розпорядником яких є Держгеокадастру;

28) забезпечує реалізацію державної політики щодо державної таємниці, контроль за її збереженням в апараті Держгеокадастру;

29) здійснює інші повноваження, визначені законом.

13. Голова Держгеокадастру має заступників, у тому числі одного першого заступника, які призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України відповідно до законодавства про державну службу.

14. Для погодженого вирішення питань, що належать до компетенції Держгеокадастру, обговорення основних питань діяльності в Держгеокадастрі може утворюватися колегія.

Рішення колегії можуть бути реалізовані шляхом видання відповідного наказу Держгеокадастру.

Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності в Держгеокадастрі можуть утворюватися інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи.

Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів приймає Голова Держгеокадастру.

Кількісний та персональний склад колегій, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, положення про них затверджує Голова Держгеокадастру.

15. Гранична чисельність державних службовців та працівників Держгеокадастру затверджується Кабінетом Міністрів України.

Структуру апарату Держгеокадастру затверджує його Голова за погодженням з Міністром аграрної політики та продовольства.

Штатний розпис, кошторис апарату Держгеокадастру затверджує його Голова за погодженням з Мініфом.

16. Держгеокадастр є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Казначейства.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1303
Київ

Про внесення змін до Порядку ведення Реєстру морських портів України

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести зміни до Порядку ведення Реєстру морських портів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 р. № 496 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 54, ст. 1971; 2018 р., № 55, ст. 1919), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2013 р. № 496
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1303)

ПОРЯДОК ведення Реєстру морських портів України

- Цей Порядок визначає процедуру ведення Реєстру морських портів України (далі — Реєстр) як єдиної електронної бази даних обліку морських портів України та містить відомості про морський терміналі, портових операторів та постачальників рідкого пального для забезпечення даними, необхідними для виконання завдань у сфері безпеки мореплавства, охорони навколишнього природного середовища, а також для здійснення державного нагляду (контролю).
- Адміністратор Реєстру — державне підприємство «Адміністрація морських портів України», яке збирає, веде облік відомостей, вносить їх та зміни до них у Реєстр, а також забезпечує технічне та технологічне супроводження Реєстру, збереження і захист даних, що містяться у Реєстрі.
- Реєстр ведеться в електронному вигляді українською та англійською мовами. Доступ до відомостей Реєстру є відкритим та безоплатним. Відомості, що містяться у Реєстрі, крім персональних даних та інформації з обмеженим доступом, є відкритими. Доступ до таких відомостей здійснюється відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».
- Відомості Реєстру оприлюднюються на офіційному веб-сайті Адміністратора Реєстру, а також на порталі відкритих даних Мінінфраструктури як розпорядника такої інформації.
- До Реєстру вносяться такі відомості:
 - реєстраційний номер морського порту згідно з класифікатором портів та інших пунктів (ЛОКОД ООН);
 - назва морського порту та його місцезнаходження;
 - найменування та місцезнаходження адміністрації морського порту;
 - дата та підстава відкриття/закриття морського порту;

- перелік послуг, що надаються в морському порту;
- перелік причалів і морських терміналів у межах морського порту, зокрема інформація про:
 - місцезнаходження морського терміналу;
 - основних технічних характеристик морського терміналу, зокрема його можливості щодо об'ємів вантажоопереробки, обслуговування суден та/або пасажирів, пропускної спроможності морського терміналу, площі (об'єму) критих та відкритих складів; виду і розміру (осадки, довжини, ширини) суден, що можуть обслуговуватися в морському терміналі;
 - груп вантажів (у тому числі небезпечних вантажів відповідно до класу), що обробляються в морському терміналі;
 - відомостей щодо встановлених вагових комплексів; наявності систем відеоспостереження;
 - дати внесення відомостей про морський термінал до Реєстру;
- перелік портових операторів і послуг, які надаються такими операторами, зокрема інформація про:
 - найменування портového оператора та його ідентифікаційного коду згідно з ЄДРПОУ;
 - місцезнаходження портového оператора, поштової адреси, електронної пошти та телефону;
 - назви морських терміналів морського порту, що експлуатуються портівим оператором;
 - причалів, розташованих у межах морського порту, що використовуються портівим оператором;
 - переліку видів господарської діяльності, робіт та послуг, що надаються портівим оператором (у тому числі робіт, пов'язаних з класифікацією, пакуванням, маркуванням чи нанесенням знаків безпеки та інформаційних табло на упаковки, оформленням транспортних документів, відправленням, перевезенням або прийманням небезпечних вантажів, проведенням вантажних та інших операцій, пов'язаних з перевезенням небезпечних вантажів);
 - груп вантажів (у тому числі небезпечних вантажів відповідно до класів), що обробляються портівим оператором;
- основні технічні характеристики морського порту, в тому числі його можливості щодо перевантаження вантажів, обслуговування суден та/або пасажирів, пропускної спроможності морського порту;
- межі території та акваторії морського порту;
- групи вантажів (у тому числі небезпечних вантажів відповідно до класів), що обробляються в морському порту;
- вид і розмір (осадка, довжина, ширина) суден, що обслуговуються в морському порту, обмеження щодо безпеки мореплавства в акваторії морського порту;
- навігаційний період;
- підстави та дата виключення морського порту з Реєстру;
- відомості про постачальника рідкого палива, зокрема:
 - найменування постачальника рідкого палива та його ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ;
 - місцезнаходження та поштова адреса, електронна пошта та номер телефону;
 - види робіт, пов'язані з класифікацією, пакуванням, маркуванням чи нанесенням знаків безпеки та інформаційних табло на упаковки, оформленням транспортних документів, відправленням, перевезенням або прийманням небезпечних вантажів, проведенням вантажних та інших операцій, пов'язаних з перевезенням небезпечних вантажів;
 - відомості про ліцензії на оптову та роздрібну торгівлю паливом (серія, номер, строк дії та дата видачі);
 - реквізити ліцензії на перевезення небезпечних вантажів морським транспортом (серія, номер, дата видачі, найменування органу ліцензування, який видав ліцензію) або реквізити рішення органу ліцензування про видачу ліцензії (дата, номер, найменування органу ліцензування).
- Відомості про морський термінал вносяться до Реєстру Адміністратором Реєстру на підставі заяви:
 - власника морського терміналу або уповноваженої ним особи за формою згідно з додатком 1 разом із засвідченими в установленому порядку копіями документів, зазначеними у переліку згідно з додатком 2;
 - портového оператора або уповноваженої ним особи за формою згідно з додатком 3 разом із засвідченими в установленому порядку копіями документів, зазначеними у переліку згідно з додатком 4;
 - постачальника рідкого палива або уповноваженої ним особи за формою згідно з додатком 5 разом із засвідченими в установленому порядку копіями документів, зазначеними у переліку згідно з додатком 6.
- Адміністратор Реєстру протягом десяти робочих днів з дня надходження заяви та копій документів вносить відомості до Реєстру, присвоює відповідні реєстраційні номери та підтверджує отримання відомостей шляхом накладення кваліфікованого електронного підпису відповідно до вимог Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги» у разі подання документів в електронному вигляді.
- Достовірність та повноту поданої інформації для внесення відомостей до Реєстру забезпечують суб'єкти господарювання, які подають їх Адміністратору Реєстру. Адміністратор Реєстру забезпечує своєчасність внесення відомостей до Реєстру.
- Підставою для відмови у внесенні відомостей до Реєстру є неподання суб'єктом господарювання копій документів або внесення до заяви відомостей не у повному обсязі та подання недостовірної інформації.
- Підставами для виключення відомостей з Реєстру є:
 - подання суб'єктом господарювання заяви про виключення його з Реєстру;
 - ліквідація суб'єкта господарювання;
 - неподання відповіді у 30-денний строк на запит Адміністратора Реєстру про продовження дії документів, передбачених додатками 1, 2, 4, або неподання нових документів.
- Відмова у внесенні відомостей до Реєстру та/або виключення відомостей з Реєстру з підстав, не передбачених цим Порядком, не допускається.
- У разі зміни відомостей, передбачених підпунктами 6, 7 та 14 пункту 4 цього Порядку, відповідний суб'єкт господарювання протягом десяти робочих днів подає Адміністратору Реєстру заяву про зміну зазначених відомостей в Реєстрі разом із засвідченими в установленому порядку копіями документів, що підтверджують таку зміну. Адміністратор Реєстру протягом десяти робочих днів з дня надходження заяви та копій документів вносить відповідні зміни до Реєстру.
- Обмін відомостями, що містяться у Реєстрі, між державними електронними інформаційними ресурсами здійснюється через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, усі складові якої мають комплексну систему захисту інформації з підтвердженою відповідністю, крім випадків, визначених законом, у порядку, встановленому законодавством.

Додаток 1 до Порядку

ЗАЯВА
власника морського терміналу щодо внесення відомостей до Реєстру морських портів України
Прошу внести до Реєстру морських портів України відомості про морський термінал

(найменування)
(місцезнаходження)
(код згідно з ЄДРПОУ, адреса електронної пошти та номер телефону)
Основні технічні характеристики морського терміналу:
пропускна спроможність на рік:
щодо обсягу вантажоопереробки
щодо обслуговування суден
щодо обслуговування пасажирів
площа (об'єм) критих складів
площа відкритих складів
вид та розмір (осадка, довжина, ширина) суден, що можуть обслуговуватися на морському терміналі
Групи вантажів, що обробляються на морському терміналі:
Відомості щодо встановлених вагових комплексів та систем відеоспостереження
_____ 20__ р.
(дата)
(посада уповноваженої особи)
(ініціали та прізвище)
(підпис)

Додаток 2 до Порядку

- ПЕРЕЛІК документів, що надаються власником морського терміналу для внесення відомостей до Реєстру морських портів України**
- Відомості про номери свідоцтв про придатність гідротехнічних споруд до експлуатації, які входять до складу морського терміналу (подаються лише у випадку, коли гідротехнічні споруди перебувають у власності власника морського терміналу).
 - Копія договору про надання послуг з навігаційно-гідрографічного забезпечення мореплавства (подаються представником морського терміналу за наявності засобів навігаційного обладнання).

- Копія договору про аварійно-рятувальне обслуговування з аварійно-рятувальною службою, яка пройшла атестацію в установленому порядку.
- Копії документів, що підтверджують право власності або користування (експлуатацію) підйомно-транспортного та іншого устаткування (за наявності).

Додаток 3 до Порядку

ЗАЯВА
портového оператора щодо внесення відомостей до Реєстру морських портів України
Прошу внести до Реєстру морських портів України відомості про портového оператора

(найменування)
(місцезнаходження)
(код згідно з ЄДРПОУ, адреса електронної пошти та номер телефону)
назви морських терміналів морського порту, що експлуатуються портівим оператором, _____;
причали, розташовані у межах морського порту, що використовуються портівим оператором, _____;
перелік видів господарської діяльності, робіт та послуг, що надаються портівим оператором, _____;
групи вантажів, що обробляються портівим оператором, _____;
номер договору з державним підприємством «Адміністрація морських портів України», укладеного відповідно до Порядку надання послуг із забезпечення запобігання і ліквідації розливу забруднюючих речовин у морських портах України, затвердженого наказом Мінінфраструктури від 21 серпня 2013 р. № 631, _____;
номер договору з державним підприємством «Адміністрація морських портів України», укладеного відповідно до пункту 14 Порядку участі стивідорних компаній, власників (користувачів) морських терміналів у розробленні плану локалізації та ліквідації аварій (катастроф), придбанні, утриманні обладнання, пристроїв та механізмів, відшкодуванні витрат на ліквідацію аварій на території та в акваторії морського порту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 926 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 2, ст. 34), _____;
реквізити договору на експлуатацію морського терміналу або договору доступу до причалу, що перебуває в господарському віданні державного підприємства «Адміністрація морських портів України», або договорів оренди, концесії, спільної діяльності, укладених відповідно до законодавства (подаються у разі експлуатації об'єктів морського терміналу іншими суб'єктами господарювання) _____;
_____ 20__ р.
(номер, дата)

Додаток 4 до Порядку

- ПЕРЕЛІК документів, що подаються портівим оператором для внесення відомостей до Реєстру морських портів України**
- Копія договору про експлуатацію морського терміналу або відомості щодо договору доступу до причалу, що перебуває в господарському віданні державного підприємства «Адміністрація морських портів України», або договорів оренди, концесії, спільної діяльності, або іншого договору, на підставі якого здійснюється використання та/або експлуатація морського терміналу, укладених відповідно до законодавства (подаються у разі експлуатації об'єктів морського терміналу іншими суб'єктами господарювання).
 - Копії документів, що підтверджують право власності на підйомно-транспортне та інше устаткування (за наявності) або право користування (експлуатації) таким устаткуванням.
 - Копія робочої технологічної карти.
 - Номер і дата дозволу на виконання робіт підвищеної небезпеки та на експлуатацію (застосування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки (зазначаються, якщо портівий оператор має намір проводити роботи підвищеної небезпеки, виконуює роботи та/або експлуатує машини, механізми, устаткування, що вимагає отримання таких дозволів відповідно до законодавства).
 - Копія договору на аварійно-рятувальне обслуговування з аварійно-рятувальною службою, яка пройшла атестацію в установленому порядку (подається у разі відсутності на об'єкті портového оператора власної об'єктової аварійно-рятувальної служби, атестованої в установленому порядку для проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій).
 - Копія плану реагування на надзвичайні ситуації, а для портového оператора з чисельністю працюючого персоналу 50 осіб і менше — копія інструкції щодо дій персоналу суб'єкта господарювання у разі загрози або виникнення надзвичайної ситуації.

Додаток 5 до Порядку

ЗАЯВА
постачальника рідкого палива про внесення відомостей до Реєстру морських портів України
Прошу внести до Реєстру морських портів України такі відомості про постачальника рідкого палива _____

(найменування)
(місцезнаходження)
(код згідно з ЄДРПОУ, адреса електронної пошти та номер телефону)
перелік портів та акваторій (зон), в яких планується здійснювати бункерні операції, _____;
номер договору з державним підприємством «Адміністрація морських портів України», укладеного відповідно до Порядку надання послуг із забезпечення запобігання і ліквідації розливу забруднюючих речовин у морських портах України, затвердженого наказом Мінінфраструктури від 21 серпня 2013 р. № 631, _____;
номер договору з державним підприємством «Адміністрація морських портів України», укладеного відповідно до пункту 14 Порядку участі стивідорних компаній, власників (користувачів) морських терміналів у розробленні плану локалізації та ліквідації аварій (катастроф), придбанні, утриманні обладнання, пристроїв та механізмів, відшкодуванні витрат на ліквідацію аварій на території та в акваторії морського порту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 926 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 2, ст. 34), _____;
відомості про наявність у постачальника рідкого пального матеріально-технічної бази для надання послуг з постачання палива у морських портах _____;
(зазначити, які саме сили та засоби, технічне оснащення, клас, _____;
присвоєний класифікаційним товариством (для плавзасобів) _____;
номер і строк дії ліцензії на оптову та роздрібну торгівлю паливом _____;
ідентифікаційний код згідно з ЄДРПОУ для юридичних осіб або реєстраційний номер облікової картки платника податків (РНОКПІ) для фізичних осіб — підприємців (перевізня) (зазначається, у разі коли заявник використовує орендований авто-транспорт для перевезення небезпечних вантажів) _____;
відомості щодо рішення органу ліцензування про видачу ліцензії _____;
(найменування органу ліцензування, дата, номер) _____;
_____ 20__ р.

Додаток 6 до Порядку

- ПЕРЕЛІК документів, що подаються постачальником рідкого пального для внесення відомостей до Реєстру морських портів України**
- Копія ліцензії на оптову та роздрібну торгівлю паливом.
 - Копія ліцензії на перевезення небезпечних вантажів морським транспортом (за наявності).
 - Для постачальників рідкого пального, що здійснюють бункерування за схемою «судно — судно», — копії таких судових документів, які засвідчують можливість здійснювати бункерувальні операції:
 - класифікаційного свідоцтва, Свідоцтва про придатність судна до експлуатації, Свідоцтва про запобігання забруднення з судна (з доповненням відповідно до вимог Додатка 1 до Міжнародної конвенції по запобіганню забрудненню з суден 1973 року, з поправками);
 - оперативного плану заходів боротьби на судні з пожежею; плану боротьби на судні із забрудненням моря нафтою; регламенту (інструкції проведення бункерувальних операцій).
 - Для постачальників рідкого пального, що здійснюють бункерування за схемою «спеціальна автомашина з цистерною — судно», — копія регламенту (інструкції) проведення бункерувальних операцій.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1288
Київ

Про реалізацію експериментального проекту з додаткового соціального захисту працівників об'єктів великої приватизації

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
1. Погодитися з пропозицією Міністерства соціальної політики і Фонду державного майна щодо реалізації протягом двох років з дня набрання чинності цієї постановою експериментального проекту з додаткового соціального захисту працівників об'єктів великої приватизації (далі — експериментальний проект) шляхом доповнення умов продажу таких об'єктів зобов'язанням стосовно недержавного пенсійного забезпечення їх працівників.
2. Затвердити Порядок проведення експериментального проекту з додаткового соціального захисту працівників об'єктів великої приватизації, що додається.
3. Фонду державного майна:
під час розроблення аукціонною комісією для продажу об'єктів великої приватизації, утвореною державним органом приватизації, умов продажу об'єктів великої приватизації державної власності, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, забезпечити доповнення таких умов зобов'язанням стосовно недержавного пенсійного забезпечення їх працівників (укладення пенсійних контрактів і сплати пенсійних внесків на їх користь) відповідно до Порядку, затвердженого цією постановою; починаючи з 2022 року подавати щороку до 31 грудня Кабінетові Міністрів України звіт про результати реалізації експериментального проекту.
4. Міністерству соціальної політики разом із Фондом державного майна після завершення реалізації експериментального проекту внести пропозиції щодо удосконалення законодавства у відповідних сферах.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1288

ПОРЯДОК

проведення експериментального проекту з додаткового соціального захисту працівників об'єктів великої приватизації

1. Цей Порядок визначає механізм проведення експериментального проекту з додаткового соціального захисту працівників об'єктів великої приватизації з числа включених до переліку об'єктів великої приватизації державної власності, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 січня 2019 р. № 36 (далі — перелік), шляхом доповнення умов продажу зобов'язанням стосовно недержавного пенсійного забезпечення їх працівників з урахуванням особливостей діяльності таких підприємств.
2. Під час підготовки до приватизації об'єкта великої приватизації, включеного до переліку, щодо якого прийнято рішення про приватизацію (далі — об'єкт приватизації), аукціонна комісія для продажу об'єктів великої приватизації, утворена державним органом приватизації, під час розроблення умов продажу об'єкта приватизації визначає у частині, що стосується його соціальної діяльності, зобов'язання покупця щодо здійснення недержавного пенсійного забезпечення працівників (укладення пенсійних контрактів і сплати пенсійних внесків на їх користь), якщо згідно з умовами продажу зберігаються основні види діяльності об'єкта приватизації, а штатна чисельність його працівників становить понад сто осіб.
Якщо умовами продажу передбачається необхідність спрямування покупцем інвестицій у технічне переозброєння, модернізацію виробництва чи енергомодернізацію об'єкта приватизації, рішення про визначення в умовах продажу зобов'язання покупця щодо здійснення недержавного пенсійного забезпечення працівників такого об'єкта приймається зазначеною аукціонною комісією.
3. Визначені в умовах продажу зобов'язання покупця щодо здійснення недержавного пенсійного забезпечення працівників об'єкта приватизації повинні містити положення стосовно впровадження та виконання пенсійної програми, якою передбачається сплата роботодавцем пенсійних внесків до недержавних пенсійних фондів відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення».
Пенсійною програмою повинно бути охоплено не менш як 50 відсотків працівників об'єкта приватизації, критерії відбору яких визначаються роботодавцем, а також передбачено сплату пенсійних внесків на їх користь у розмірі не меншому, ніж 4 відсотки суми нарахованої працівнику заробітної плати (доходу).
Сплата пенсійних внесків безпосередньо працівником шляхом їх відрахування із заробітної плати (доходу) може передбачатися виключно на добровільних засадах або на умовах, визначених шляхом колективних переговорів між роботодавцем і представниками працівників.
4. Строк виконання зобов'язань щодо здійснення недержавного пенсійного забезпечення працівників об'єкта приватизації не може бути меншим від строку виконання інших зобов'язань, визначених умовами продажу, зокрема зобов'язання щодо збереження основних видів діяльності об'єкта приватизації. У разі звільнення працівника, на користь якого сплачувалися пенсійні внески, виконання такого зобов'язання щодо цього працівника припиняється.
5. Контроль за виконанням власником об'єкта приватизації зобов'язань стосовно недержавного пенсійного забезпечення, визначених умовами договору купівлі-продажу такого об'єкта приватизації, здійснюється органом приватизації.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1292
Київ

Про затвердження Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Угорщини про взаємне визнання документів про освіту та наукові ступені

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Затвердити Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Угорщини про взаємне визнання документів про освіту та наукові ступені, вчинену 22 липня 2021 р. у м. Києві.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1293
Київ

Про внесення зміни в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 971

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести зміну в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2015 р. № 971 «Про затвердження переліку органів державної влади, що підлягають безоплатній охороні Національною гвардією» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 96, ст. 3292), доповнивши його після позиції
«Мінфін 00013480»
такую позицією:
«Мінстратегпром 43733545».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1294
Київ

Про внесення зміни до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2015 р. № 573

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести зміну до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2015 р. № 573 «Про проведення експерименту щодо залучення Міністерством молоді та спорту національних спортивних федерацій з окремих олімпійських та неолімпійських видів спорту до організації і проведення спортивних заходів та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 8 липня 2009 р. № 695 і від 29 лютого 2012 р. № 152» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 65, ст. 2165; 2019 р., № 30, ст. 1057; 2020 р., № 41, ст. 1323, № 91, ст. 2948), замінивши слова і цифри «по 31 грудня 2021 р.» словами і цифрами «по 31 грудня 2022 р.».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 9 грудня 2021 р. № 1296
Київ

Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення і програмно-технічного забезпечення системи інформаційно-аналітичної підтримки, інформаційно-методичного забезпечення та виготовлення бланків посвідчень і нагрудних знаків для системи соціального захисту

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для створення і програмно-технічного забезпечення системи інформаційно-аналітичної підтримки, інформаційно-методичного забезпечення та виготовлення бланків посвідчень і нагрудних знаків для системи соціального захисту, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 лютого 2012 р. № 154 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 17, ст. 616; 2013 р., № 21, ст. 703; 2019 р., № 21, ст. 721; 2021 р., № 26, ст. 1278), такі зміни:
пункт 3 після слів «громадян, які проживають, працюють (навчаються) на території сільського населеного пункту», доповнити словами «реабілітованих осіб»;
пункт 8 після слів «жертв нацистських переслідувань» доповнити словами «, реабілітованих осіб».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 10 листопада 2021 р. № 1313
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1364

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1364 «Про реалізацію експериментального проекту щодо реєстрації, зняття з реєстрації місця проживання в електронній формі» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 4, ст. 235, № 37, ст. 2214) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 10 листопада 2021 р. № 1313

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1364

1. У постанові:
1) у пункті 1:
абзац перший після слів «Міністерства оборони» доповнити словами «, Міністерства фінансів»;
в абзаці четвертому слова «Портал Дія» замінити словами «(далі — Портал Дія)»;
доповнити пункт після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту: «Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків»;
У зв'язку з цим абзаци п'ятий — восьмий вважати відповідно абзацями шостим — дев'ятим;
2) пункт 2¹ викласти в такій редакції:
«2¹. Установити, що:
1) у рамках реалізації експериментального проекту взяття на військовий облік, зняття з військового обліку призовників, військовозобов'язаних та резервістів, відомості про яких наявні в Єдиному державному реєстрі призовників, військовозобов'язаних та резервістів, здійснюється на підставі відомостей про реєстрацію, зняття з реєстрації місця проживання осіб в електронній формі, надісланих органами реєстрації через єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ до Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів;
2) на період реалізації експериментального проекту інформація про зареєстроване місце проживання підтверджується відомостями з е-паспорта, е-паспорта для виїзду за кордон або витягом з реєстру територіальної громади про реєстрацію місця проживання;
3) у рамках реалізації експериментального проекту Державною міграційною службою та Державною податковою службою здійснюється звірка відомостей, що вносяться до Єдиного державного демографічного реєстру та відомчої інформаційної системи Державної міграційної служби, з відомостями Державного реєстру фізичних осіб — платників податків, а також верифікація, коригування і внесення даних у зазначені Реєстри.»;
3) у пункті 5:
в абзаці другому слова «(у тому числі Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів, застосування якого в експериментальному проекті здійснюватиметься на підставі протоколів про інформаційну взаємодію)» виключити;
в абзаці третьому слова «Єдиного державного веб-порталу електронних послуг «Портал Дія» замінити словами «Порталу Дія»;
4) пункт 5¹ викласти в такій редакції:
«5¹. Погодитися з пропозицією Міністерства цифрової трансформації про здійснення верифікації даних про особу, що містяться в Єдиному державному демографічному реєстрі та відомчій інформаційній системі Державної міграційної служби, з даними, що містяться в Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків.
Державній міграційній службі та Державній податковій службі здійснити шляхом автоматизованого порівняння разової верифікації даних про особу, що містяться в Єдиному державному демографічному реєстрі (прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі, дата народження, серія (за наявності) та номер паспорта громадянина України або серія (за наявності) та номер посвідки на постійне проживання) / посвідки на тимчасове проживання, дата видачі зазначених документів, реєстраційний номер облікової картки платника податків або відомості про відмову від реєстраційного номера облікової картки платника податків (у разі наявності), відомості про місце проживання) та відомчій інформаційній системі Державної міграційної служби, з даними, що містяться в Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків, для встановлення тотожності інформації цих Реєстрів.»;
5) доповнити постанову пунктами 5², 5³ та 6¹ такого змісту:
«5². Державній податковій службі у разі встановлення тотожності наборів даних про особу, які були отримані для проведення верифікації відповідно до пункту 5¹ цієї постанови, з наборами даних Державного реєстру фізичних осіб — платників податків, забезпечити подання до Державної міграційної служби відомостей про результат верифікації даних та реєстраційний номер облікової картки платника податків або відомостей про відмову від реєстраційного номера облікової картки платника податків таких осіб.
5³. Державній міграційній службі забезпечити коригування і внесення даних до Єдиного державного демографічного реєстру та відомчої інформаційної системи Державної міграційної служби у разі встановлення розбіжностей в наборах даних про особу, що містяться в Єдиному державному демографічному реєстрі, відомчій інформаційній системі Державної міграційної служби та Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків.»;
«6¹. Державній міграційній службі разом з Державною податковою службою подати до 15 березня Міністерству цифрової трансформації, Міністерству вну-

трішніх справ та Міністерству фінансів звіти про результати реалізації експериментального проекту в частині звірки відомостей, що вносяться до Єдиного державного демографічного реєстру, з відомостями Державного реєстру фізичних осіб — платників податків.».
2. У Порядку реєстрації, зняття з реєстрації місця проживання в електронній формі, затвердженому зазначеною постановою:
1) у пункті 3:
підпункт 1 викласти в такій редакції:
«1) пройшла електронну ідентифікацію та автентифікацію з використанням електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису або інших засобів електронної ідентифікації, які дають змогу однозначного встановлення особи»;
у підпункті 2 слова «у формі картки» замінити словами «та реєстраційний номер облікової картки платника податків»;
2) у пункті 4:
абзац перший викласти в такій редакції:
«4. Заява формується заявником на Єдиному державному веб-порталі електронних послуг (далі — Портал Дія) після проходження ним електронної ідентифікації та автентифікації.»;
доповнити пункт після абзацу першого новим абзацом такого змісту: «Заява також може бути сформована з використанням мобільного додатка Порталу Дія заявником, який має паспорт громадянина України у формі картки та/або паспорт громадянина України для виїзду за кордон, оформлений засобами Єдиного державного демографічного реєстру, встановив мобільний додаток Порталу Дія на електронний пристрій, критерії якого підтримують використання такого додатка, та пройшов електронну ідентифікацію та автентифікацію.».
У зв'язку з цим абзаци другий — дванадцятий вважати відповідно абзацами третім — тринадцятим;
абзаци четвертий і п'ятий викласти в такій редакції:
«У заяві зазначаються прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), стать, дата і місце народження, громадянство, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності), серія та/або номер, дата видачі паспорта громадянина України, назва уповноваженого суб'єкта, що видав, строк дії (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків, контактні дані (номер телефону та адреса електронної пошти), адреса реєстрації/ зняття з реєстрації, адреса попереднього місця проживання (якщо реєстрація/ зняття з реєстрації здійснюється не одночасно).
У разі коли заявник не є власником (співвласником) житла, у заяві також зазначається інформація про власника (співвласника) житла, а саме: прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), серія та/або номер, дата видачі паспорта громадянина України, назва уповноваженого суб'єкта, що видав, строк дії (за наявності), реєстраційний номер облікової картки платника податків, відомості про документи, що підтверджують право власності, адреса електронної пошти. Відомості заповнюються окремо щодо кожного власника (співвласника) житла.»;
абзац одинадцятий виключити;
3) доповнити Порядок пунктом 4¹ такого змісту:
«4¹. У разі коли відомості про призовника, військовозобов'язаного або резервіста не включені до Реєстру, за умови запровадження інформаційної взаємодії заявник за власним бажанням на Порталі Дія формує заяву про включення до Реєстру.
Заява формується засобами Порталу Дія у довільній формі, придатній для сприйняття її змісту, та містить такі відомості: прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), стать, дату народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності), тип військово-облікового документа, найменування районного (об'єднаного районного), міського (районного) у містах, об'єднаного міського) територіального центру комплектування та соціальної підтримки, територіального центру комплектування та соціальної підтримки Автономної Республіки Крим, областей, м.м. Києва та Севастополя (далі — територіальний центр комплектування та соціальної підтримки), в якому особа перебуває та/або перебувала на зазначеному обліку, серію та/або номер військово-облікового документа (за наявності), адресу поточного зареєстрованого місця проживання або адресу попереднього зареєстрованого місця проживання (для осіб, які на дату формування заяви не мають зареєстрованого місця проживання). Після формування заяви засобами Порталу Дія та накладення електронного підпису заявника, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, заява передається до Реєстру.
Після надсилання заяви до Реєстру протягом 24 годин здійснюється верифікація відомостей особи, що зазначені у заяві, та забезпечується їх включення до Реєстру із присвоєнням окремого номера запису в Реєстрі, про що інформується заявник засобами Порталу Дія на підставі відомостей, отриманих з Реєстру через єдину інформаційну систему МВС.
У випадку відмови у внесенні відомостей про особу до Реєстру та присвоєння окремого номера запису вмотивована причина відмови надсилається Реєстром шляхом електронної інформаційної взаємодії до Порталу Дія через єдину інформаційну систему МВС.»;
4) пункт 5 викласти в такій редакції:
«5. Під час формування заяви отримуються/підтверджуються такі відомості:
1) з Державного реєстру актів цивільного стану громадян — відомості про дату видачі свідоцтва про народження, найменування органу, який його видав, та про батьків чи одного з батьків, якщо заяву подає неповнолітня особа;
2) з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно — відомості про право власності на житло, обтяження речових прав на житло;
3) із словників Державного реєстру речових прав на нерухоме майно — відомості про актуальні назви населених пунктів, іменованих об'єктів, вулиць, провулків, площ, бульварів, проспектів, проїздів тощо кожного населеного пункту України та назви вулиць іменованих об'єктів;
4) з Єдиного державного демографічного реєстру через єдину інформаційну систему МВС (щодо осіб, які мають паспорт громадянина України у формі картки та/або паспорт громадянина України для виїзду за кордон, оформлений засобами Єдиного державного демографічного реєстру) — відомості про унікальний номер запису у зазначеному Реєстрі, стать особи, дату та місце народження, серію та/або номер, дату видачі паспорта громадянина України, назву уповноваженого суб'єкта, що видав, строк дії (за наявності), адресу та дату поточного зареєстрованого місця проживання або адресу та дату попереднього зареєстрованого місця проживання (для осіб, які на дату формування заяви не мають зареєстрованого місця проживання);
5) з Реєстру — окремий номер запису в Реєстрі або відомості про присвоєння / відмову у присвоєнні окремого номера запису в Реєстрі;
6) з відомчої інформаційної системи ДМС через єдину інформаційну систему МВС — відомості про адресу та дату поточного зареєстрованого місця проживання або адресу та дату попереднього зареєстрованого місця проживання (для осіб, які на дату формування заяви не мають зареєстрованого місця проживання), серію та номер, дату видачі паспорта громадянина України, назву уповноваженого суб'єкта, що видав.»;
5) пункт 8 викласти в такій редакції:
«8. Після формування заяви засобами Порталу Дія та накладення електронного підпису заявника, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, заява блокується для редагування та надсилається через єдину інформаційну систему МВС до органу реєстрації.
Орган реєстрації у день надходження заяви або на наступний робочий день, у разі коли заява надійшла у неробочий час або за годину до закінчення робочого часу, здійснює реєстрацію/зняття з реєстрації або приймає рішення про відмову у реєстрації/знятті з реєстрації (далі — рішення про відмову) в установленому законодавством порядку.»;
6) доповнити Порядок пунктом 9¹ такого змісту:
«9¹. Особа, яка має зареєстроване місце проживання, може замовити витяг з реєстру територіальної громади про реєстрацію місця проживання (відомості про адресу зареєстрованого місця проживання та дату його реєстрації або відомості про попереднє зареєстроване місце проживання із зазначенням дати його реєстрації для осіб, які станом на дату формування такого витягу не мають зареєстрованого місця проживання). Замовлення та формування витягу з реєстру територіальної громади здійснюється безоплатно.
Витяг з реєстру територіальної громади формується засобами Порталу Дія, зокрема мобільного додатка Порталу Дія, на підставі відомостей, отриманих шляхом електронної інформаційної взаємодії з єдиної інформаційної системи МВС з дотриманням вимог законодавства про інформацію та законодавства про захист персональних даних.
Витяг з реєстру територіальної громади містить таку інформацію: прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), дату народження, адресу та дату поточного зареєстрованого місця проживання або адресу та дату попереднього зареєстрованого місця проживання для осіб, які на дату формування такого витягу не мають зареєстрованого місця проживання.
Формування витягу з реєстру територіальної громади здійснюється автоматично засобами Порталу Дія, зокрема мобільного додатка Порталу Дія, за запитом особи, яка пройшла електронну ідентифікацію та автентифікацію.
Витяг з реєстру територіальної громади формується у довільній формі, придатній для сприйняття її змісту, разом з унікальним електронним ідентифікатором (QR-кодом) відповідно до відомостей, зазначених у цьому пункті, та зберігається у кабінеті громадянина на Порталі Дія або відображається у мобільному додатку Порталу Дія.».

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 9 грудня 2021 р. № 1608-р
Київ

Про внесення змін до деяких розпоряджень
Кабінету Міністрів України

Внести до розпоряджень Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.
Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ
ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1608-р

ЗМІНИ,
що вносяться до розпоряджень Кабінету Міністрів України

1. У додатку до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2021 р. № 1561 «Про оголошення повторного конкурсу на зайняття посади першого заступника Голови Державної служби з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів»:

- 1) підпункт 7 пункту 4 викласти в такій редакції:
«7) інформація приймається до 12 години 13 грудня 2021 р. виключно через Єдиний портал вакансій державної служби НАДС за посиланням: <https://career.gov.ua/>.»;
- 2) в абзаці першому пункту 5 цифри і слова «13 грудня 2021 р.» замінити цифрами і словами «17 грудня 2021 р.».

2. Підпункт 7 пункту 4 додатка до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2021 р. № 1562 «Про оголошення повторного конкурсу на зайняття посади першого заступника Голови Державного агентства меліорації та рибного господарства» викласти в такій редакції:

«7) інформація приймається до 12 години 13 грудня 2021 р. виключно через Єдиний портал вакансій державної служби НАДС за посиланням: <https://career.gov.ua/>.».

3. Підпункт 7 пункту 4 додатка до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2021 р. № 1563 «Про оголошення повторного конкурсу на зайняття посади Голови Державної служби охорони культурної спадщини» викласти в такій редакції:

«7) інформація приймається до 12 години 13 грудня 2021 р. виключно через Єдиний портал вакансій державної служби НАДС за посиланням: <https://career.gov.ua/>.».

4. Підпункт 7 пункту 4 додатка до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2021 р. № 1564 «Про оголошення повторного конкурсу на зайняття посади заступника Голови Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру» викласти в такій редакції:

«7) інформація приймається до 12 години 13 грудня 2021 р. виключно через Єдиний портал вакансій державної служби НАДС за посиланням: <https://career.gov.ua/>.».

5. Підпункт 7 пункту 4 додатка до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2021 р. № 1565 «Про оголошення повторного конкурсу на зайняття посади заступника Голови Державної архівної служби з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації» викласти в такій редакції:

«7) інформація приймається до 12 години 13 грудня 2021 р. виключно через Єдиний портал вакансій державної служби НАДС за посиланням: <https://career.gov.ua/>.».

6. Підпункт 7 пункту 4 додатка до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2021 р. № 1566 «Про оголошення повторного конкурсу на зайняття посади заступника Голови Державної служби якості освіти з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації» викласти в такій редакції:

«7) інформація приймається до 12 години 13 грудня 2021 р. виключно через Єдиний портал вакансій державної служби НАДС за посиланням: <https://career.gov.ua/>.».

7. У додатку до розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2021 р. № 1567 «Про оголошення повторного конкурсу на зайняття посади члена Комісії з регулювання азартних ігор та потерей»:

- 1) підпункт 7 пункту 4 викласти в такій редакції:
«7) інформація приймається до 12 години 13 грудня 2021 р. виключно через Єдиний портал вакансій державної служби НАДС за посиланням: <https://career.gov.ua/>.»;
- 2) в абзаці першому пункту 5 цифри і слова «13 грудня 2021 р.» замінити цифрами і словами «17 грудня 2021 р.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 9 грудня 2021 р. № 1619-р
Київ

Про схвалення Концепції Державної цільової
соціальної програми розвитку професійної
(професійно-технічної) освіти
на 2022—2027 роки

1. Схвалити Концепцію Державної цільової соціальної програми розвитку професійної (професійно-технічної) освіти на 2022—2027 роки, що додається.
Визначити державним замовником Програми Міністерство освіти і науки.

2. Міністерству освіти і науки разом з іншими заінтересованими органами державної влади розробити та подати у тримісячний строк Кабінетові Міністрів України проєкт Державної цільової соціальної програми розвитку професійної (професійно-технічної) освіти на 2022—2027 роки.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 9 грудня 2021 р. № 1619-р

КОНЦЕПЦІЯ

Державної цільової соціальної програми розвитку професійної
(професійно-технічної) освіти на 2022—2027 роки

Визначення проблеми, на розв'язання
якої спрямована Програма

Державна цільова соціальна програма розвитку професійної (професійно-технічної) освіти на 2022—2027 роки (далі — Програма) спрямована на модернізацію системи професійної (професійно-технічної) освіти відповідно до сучасних і перспективних потреб ринку праці, міжнародних стандартів і практик для забезпечення реалізації права громадян на якісну та доступну професійну (професійно-технічну) освіту, створення умов для формування і розвитку актуальних професійних компетентностей особи, що необхідні для її успішної професійної діяльності та самореалізації.

Україна має позитивний досвід вирішення актуальних питань щодо розвитку професійної (професійно-технічної) освіти. З 2016 року за рахунок коштів державного бюджету (350 млн. гривень) на базі діючих закладів професійної (професійно-технічної) освіти утворено 184 навчально-практичні центри галузевого спрямування.

Водночас залишається низка актуальних проблем, які потребують розв'язання: застаріла матеріально-технічна база закладів професійної (професійно-технічної) освіти;

неефективне багаторівневе управління професійною (професійно-технічною) освітою;

невідповідність освітніх програм, рівня якості підготовки здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти вимогам роботодавців та потребам особистості;

відсутність запроваджених на постійній основі аналізу та моніторингу потреб ринку праці, зокрема на місцевому рівні;

низька активність бізнесу та закладів професійної (професійно-технічної) освіти в процесі реалізації програм і проєктів державно-приватного партнерства;

низький рівень престижності професійної (професійно-технічної) освіти в Україні;

низький рівень забезпечення доступності до здобуття професійної (професійно-технічної) освіти для осіб з особливими освітніми потребами, зокрема з інвалідністю;

низький рівень оплати праці та плінність кадрів закладів професійної (професійно-технічної) освіти;

неадаптованість освітніх програм і строків навчання до потреб здобувачів освіти з урахуванням реалізації права на освіту впродовж життя;

недостатня кількість суб'єктів для підтвердження результатів навчання, отриманих шляхом неформальної та інформальної освіти з більшої частини професій.

Усупереч зростанню потреб ринку праці у кваліфікованих кадрах відповідно до Середньострокового прогнозу потреби у фахівцях та робітничих кадрах на ринку праці на 2020—2024 роки спостерігається суттєве зменшення обсягів регіонально-

го замовлення в закладах професійної (професійно-технічної) освіти. Обсяг підготовки кваліфікованих робітників за кошти місцевих бюджетів протягом 2016—2019 років знизився на 16 відсотків.

Одним із шляхів забезпечення ефективної реалізації децентралізації системи управління професійною (професійно-технічною) освітою було визначено утворення регіональних рад професійної (професійно-технічної) освіти, однак їх ефективність стосовно впливу на прийняття управлінських рішень на місцевому (регіональному) рівні залишається вскрай низькою.

Повільно вирішується питання про передачу майна закладів професійної (професійно-технічної) освіти із державної в комунальну власність. Так, з 2016 року Урядом прийнято рішення про передачу цілісних майнових комплексів 124 державних закладів професійної (професійно-технічної) освіти у спільну власність територіальних громад (20 відсотків загальної кількості, що підлягають передачі). Пасивність органів державної влади на місцевому рівні щодо прийняття цілісних майнових комплексів закладів професійної (професійно-технічної) освіти пов'язана, насамперед, із необхідністю забезпечення повного фінансування розвитку інфраструктури закладів професійної (професійно-технічної) освіти з місцевих бюджетів в умовах їх обмежених фінансових ресурсів.

За даними дослідження Світового банку «Навички для сучасної України», майже 70 відсотків підприємств, які брали участь в опитуванні, підтвердили, що випускники закладів державної влади на місцевому рівні щодо прийняття цілісних майнових комплексів закладів професійної (професійно-технічної) освіти не володіють практичними навичками або сучасними знаннями, і понад 58 відсотків відзначили невідповідність сформованих навичок випускників потребам роботодавців.

Недостатньо динамічно відбувається і модернізація освітнього простору: оновлення змісту професійної (професійно-технічної) освіти з урахуванням стрімких техніко-технологічних змін у галузях економіки, впровадження інноваційних технологій в освітній процес, технічне переоснащення закладів професійної (професійно-технічної) освіти, створення гнучких траєкторій для опанування повних/часткових кваліфікацій, затребуваних роботодавцями компетентностей.

Крім того, негативними чинниками, що гальмують розвиток системи професійної (професійно-технічної) освіти, є неконкурентна заробітна плата педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти, слабка їх мотивація до впровадження нових освітніх технологій, низька якість підготовки педагогічних кадрів і відсутність системної роботи з формування кадрового резерву (як на керівні посади, так і на посади викладачів, майстрів виробничого навчання закладів професійної (професійно-технічної) освіти).

Нерозвиненість механізмів державно-приватного партнерства та соціального діалогу у сфері професійної (професійно-технічної) освіти призводить до недостатньої зацікавленості приватних партнерів в управлінні розвитком професійної (професійно-технічної) освіти та модернізації інфраструктури закладів професійної (професійно-технічної) освіти.

Критичною є ситуація, що пов'язана із забезпеченням інформаційної, архітектурної та транспортної доступності до освітнього процесу в закладах професійної (професійно-технічної) освіти для різних категорій здобувачів освіти, зокрема осіб з особливими освітніми потребами, інвалідністю. Це суттєво гальмує процес розвитку інклюзивної професійної (професійно-технічної) освіти, а отже, унеможливує конкурентоспроможність зазначеної категорії здобувачів освіти на ринку праці.

Результати дослідження Міжнародної організації праці «Перехід молоді від навчання до стабільної роботи» підтверджують неперспективність отримання професійної (професійно-технічної) освіти для молоді (майже 62,3 відсотка респондентів не були готові переорієнтуватися з отримання вищої освіти на отримання професійної (професійно-технічної) освіти).

Зменшення чисельності учнівського контингенту закладів професійної (професійно-технічної) освіти (із 315,6 тис. осіб у 2014 році до 240,7 тис. осіб у 2020 році) відбулося внаслідок скорочення частки молоді віком 15—24 роки в загальній чисельності постійного населення (із 11,3 відсотка до 9,5 відсотка), а також у зв'язку з неефективною профорієнтаційною роботою та недостатньою популяризацією робітничих професій.

Аналіз причин виникнення проблеми та обґрунтування необхідності її розв'язання програмним методом

- До основних причин виникнення зазначених проблем належать:
- відсутність системного підходу до вирішення питань щодо розвитку професійної (професійно-технічної) освіти та недостатнє врахування потреб, інтересів, можливостей різних категорій здобувачів освіти (зокрема молоді з особливими освітніми потребами) залежно від професії, що отримується, статі, віку, місця проживання, стану здоров'я, відсутність децентралізованої моделі управління та фінансування системи професійної (професійно-технічної) освіти, орієнтованої на результати; недостатній рівень фінансування професійної (професійно-технічної) освіти, незначні інвестиції в її модернізацію, відсутність актуальних деталізованих даних про стан ринку праці, що зумовлено недостатнім рівнем співпраці та міжсекторальної взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування, закладів професійної (професійно-технічної) освіти з бізнесом, інститутами громадянського суспільства, установами, що співпрацюють із системою професійної (професійно-технічної) освіти;
 - невідповідність компетентностей випускників закладів професійної (професійно-технічної) освіти сучасним вимогам до суспільного життя та ринку праці, повільні темпи впровадження інновацій у професійній (професійно-технічній) освіті, низький рівень забезпечення закладів професійної (професійно-технічної) освіти сучасними засобами навчання (підручники, навчальні посібники, симулятори, тренажери тощо), застарілість і неефективність програм із підвищення кваліфікації для педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти, а також відсутність механізмів їх мотивації до інноваційної педагогічної діяльності та низький розмір заробітної плати;
 - невідповідність рівня володіння керівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти інструментами стратегічного управління, проектного менеджменту, маркетингу, кластерного підходу сучасним вимогам;
 - відсутність можливостей для обміну професійним досвідом на міжнародному рівні;
 - низький розмір стипендіального забезпечення здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти;
 - недосконалість системи професійної орієнтації та професійного консультування учнівської молоді та дорослих, у тому числі осіб з інвалідністю, недостатнє врахування та забезпечення інклюзивного підходу під час організації освітнього процесу в закладах професійної (професійно-технічної) освіти, що знижує престижність здобуття професійної (професійно-технічної) освіти;
 - інертність щодо зміни ставлення до професійної (професійно-технічної) освіти як до другорядної ланки освіти, недостатнє розуміння її ролі як чинника економічного розвитку держави.

Мета Програми

Метою Програми є створення умов для якісної підготовки кваліфікованих кадрів відповідно до пріоритетів державної освітньої політики, що орієнтована на розвиток і самореалізацію особистості, її участь у суспільному житті та інтеграцію в нього, а також рівного доступу до професійної (професійно-технічної) освіти і забезпечення потреб економіки у кваліфікованих кадрах.

Пріоритетними завданнями Програми є:

удосконалення системи професійної (професійно-технічної) освіти з урахуванням міжнародних стандартів і практик, сучасних і перспективних потреб ринку праці;

запровадження удосконаленої моделі фінансування діяльності закладів професійної (професійно-технічної) освіти з урахуванням реальних потреб у фінансуванні для забезпечення освітнього процесу;

оновлення змісту професійної (професійно-технічної) освіти, розроблення та затвердження нових стандартів професійної (професійно-технічної) освіти з конкретних професій, впровадження в освітній процес інноваційних технологій навчання, забезпечення здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти сучасними підручниками (навчальними посібниками) та їх електронними версіями;

запровадження ефективних механізмів забезпечення проходження здобувачами професійної (професійно-технічної) освіти виробничого навчання, виробничої практики відповідно до вимог професійних компетентностей, професійних стандартів;

удосконалення роботи з професійної орієнтації учнівської молоді та професійного консультування здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти;

оновлення програм із підвищення кваліфікації для педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти, а також створення умов для професійного стажування, зокрема оволодіння сучасними виробничими технологіями;

здійснення науково-методичного супроводу професійної (професійно-технічної) освіти;

підвищення престижності праці педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти, запровадження мотиваційних фінансових інструментів оплати їх праці із визначенням відповідних критеріїв щодо особистого внеску педагогічних працівників, рівня викладання, наповненості груп тощо;

запровадження ефективних інструментів збору та оброблення статистичної інформації про стан ринку праці з метою прогнозування потреб у кадрах за професіями;

сприяння реалізації міжнародних проєктів у сфері професійної (професійно-технічної) освіти.

Визначення оптимального варіанта розв'язання проблеми на основі порівняльного аналізу можливих варіантів

Існує два варіанти розв'язання проблеми.

Перший варіант передбачає часткове проведення реформ, без системного підходу до розв'язання нагальних проблем професійної (професійно-технічної) освіти. Цей варіант є малоефективним та зорієнтованим на процес, а не на результат і забезпечує відтворення старого досвіду з мінімальним впровадженням нововведень.

Другий (оптимальний) варіант передбачає реалізацію комплексного підходу до розв'язання проблем, створює умови для забезпечення відповідності пропозицій сфери професійної (професійно-технічної) освіти потребам особистості, сучасним і перспективним потребам ринку праці.

Цей варіант передбачає застосування новітніх підходів та інструментів, що запроваджуються у сфері професійної (професійно-технічної) освіти, з урахуванням рекомендацій українських та міжнародних експертів і досвіду країн ЄС.

Оптимальний варіант дає змогу забезпечити:

підвищення рівня відповідальності органів державної влади і органів місцевого самоврядування, бізнесу та партнерських організацій за виконання пріоритетних завдань Програми, активізувавши вертикальну і горизонтальну співпрацю, обмін досвідом між ними;

підвищення рівня компетентностей фахівців на національному та регіональному рівні, а також спроможності закладів професійної (професійно-технічної) освіти, у тому числі із специфічними умовами навчання, інститутів громадянського суспільства, бізнес-компаній в організації та наданні якісних послуг у сфері професійної (професійно-технічної) освіти;

утворення і розвиток наглядових (піклувальних) рад закладів професійної (професійно-технічної) освіти;

впровадження інклюзивного підходу та забезпечення рівних прав, а також доступу до послуг, можливостей, інформації для різних категорій здобувачів освіти, насамперед, для осіб з інвалідністю.

Оптимальний варіант передбачає розроблення та затвердження Програми, що сприятиме застосуванню комплексного підходу до виконання ключових завдань розвитку професійної (професійно-технічної) освіти.

Шляхи і способи розв'язання проблеми,
строк виконання Програми

Проблему передбачається розв'язати шляхом: реалізації в системі професійної (професійно-технічної) освіти нової децентралізованої моделі управління та фінансування, орієнтованої на результати; оновлення змісту і підвищення рівня якості професійної (професійно-технічної) освіти;

розвитку партнерства у сфері професійної (професійно-технічної) освіти; популяризації професійної (професійно-технічної) освіти;

розбудови системи професійної орієнтації з метою залучення учнівської молоді та дорослого населення до навчання в системі професійної (професійно-технічної) освіти;

підвищення мотивації викладацького складу, залучення молодих кадрів до роботи в закладах професійної (професійно-технічної) освіти;

нормативного забезпечення процедур для підтвердження результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та інформальної освіти;

реалізації програм міжнародної співпраці, академічної мобільності та обміну досвідом працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти.

Координацію міжвідомчої та міжсекторальної співпраці щодо розв'язання пріоритетних завдань Програми здійснюватиме МОН.

Строк виконання Програми: 2022—2027 роки.

Очікувані результати виконання Програми,
визначення її ефективності

Виконання завдань і здійснення заходів Програми буде сприяти розвитку професійної (професійно-технічної) освіти та усуненню причин, які не дають можливості громадянам повною мірою реалізувати конституційне право на якісну та доступну професійну (професійно-технічну) освіту, а державі — поступальний економічний розвиток.

Виконання Програми дасть змогу: завершити передачу цілісних майнових комплексів закладів професійної (професійно-технічної) освіти з державної в комунальну власність, а також повноважень з управління закладами професійної (професійно-технічної) освіти на обласний рівень і їх фінансування та/або містам — обласним центрам за їх ініціативи;

розширити автономію закладів професійної (професійно-технічної) освіти; забезпечити інклюзивність професійної (професійно-технічної) освіти;

покращити інформаційну, архітектурну та транспортну доступність до освітнього процесу в закладах професійної (професійно-технічної) освіти для різних категорій здобувачів освіти, зокрема осіб з особливими освітніми потребами, інвалідністю; створити інформаційну систему управління освітою (EMLS);

розробити і запровадити рамкову методiku аналізу регіональних ринків праці з можливістю проведення щорічного моніторингу, актуалізації відповідних даних — для планування освітньої діяльності і прогнозування потреб у кадрах за професіями;

підвищити рівень спроможності регіональних рад професійної (професійно-технічної) освіти з формування регіональної політики у сфері професійної (професійно-технічної) освіти;

забезпечити розроблення/оновлення змісту професійної (професійно-технічної) освіти на основі компетентнісного підходу;

створити єдину освітню платформу для забезпечення дистанційного навчання у сфері професійної (професійно-технічної) освіти з постійним її наповненням курсами та навчальними онлайн-матеріалами за професіями (у тому числі для здобувачів освіти з особливими освітніми потребами);

залучити перекладачів жестової мови до навчання осіб з інвалідністю із порушенням слуху, інших фахівців для навчання осіб із порушенням зору, опорно-рухового апарату, мовлення та інтелектуального розвитку, а також із різними комбінаціями порушень;

розробити нові/модернізувати наявні програми з підвищення кваліфікації педагогічних працівників на основі національних та міжнародних практик, у тому числі через участь у Програмі ЄС «Еразмус+» та інших міжнародних програмах і проєктах; забезпечити постійний професійний розвиток керівників та інших педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти, підвищити рівень їх цифрової грамотності;

удосконалити систему стажування педагогічних працівників закладів професійної (професійно-технічної) освіти на виробництві та у сфері послуг у межах професійної діяльності;

забезпечити навчально-методичний і науково-методичний супровід професійної (професійно-технічної) освіти, зокрема за участю наукових установ Національної академії педагогічних наук;

забезпечувати виконання закладами професійної (професійно-технічної) освіти державного та регіонального замовлення на підготовку кадрів не менш як на 95 відсотків;

запровадити систему незалежного оцінювання результатів навчання здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти;

забезпечувати працевлаштування випускників закладів професійної (професійно-технічної) освіти не менш як на 80 відсотків;

поширити практику здобуття професійної (професійно-технічної) освіти за дуальною формою;

утворити в кожній області центри професійної досконалості, нові навчально-практичні центри (щоріку не менше 30 навчально-практичних центрів за рахунок надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам, не менше 3 — за рахунок коштів бізнесу);

удосконалити форми мотивації до роботи наставників на підприємствах, де здобувачі освіти закладів професійної (професійно-технічної) освіти проходять виробниче навчання, виробничу практику чи інші види практичного навчання;

створити комплексну систему проведення інформаційної кампанії щодо переваг професійної (професійно-технічної) освіти серед молоді із забезпеченням принципу гендерної рівності, недискримінації в доступі до здобуття професійної (професійно-технічної) освіти, у тому числі із залученням бізнесу;

осучаснити механізми професійної орієнтації та професійного консультування; створити банк даних успішних закладів освіти, кращих практик організації освітнього процесу, зокрема у співпраці з роботодавцями, та кар'єрних досягнень випускників закладів освіти для пропагування переваг професійної (професійно-технічної) освіти;

збільшити чисельність учасників конкурсів фахової майстерності та партнерів їх проведення, у тому числі WorldSkills.

Оцінка стану виконання Програми проводиться МОН у співпраці з науково-дослідними установами, Радою з питань розвитку професійної (професійно-технічної) освіти при Президентові України, Комітетом Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій, Координаційною радою з питань впровадження реформ у сфері освіти, Мінекономіки, Мінфінанс, Мінрегіонм, Мінсоцполітики, Мінмольспортом, іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, роботодавцями та їх об'єднаннями, інститутами громадянського суспільства.

У разі потреби щор

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ГОЛОВАНОВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF GOLOVANOV v. UKRAINE)

(Заява № 881/13)

Стислий виклад рішення від 15 квітня 2021 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 3 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість тримання його під вартою під час досудового розслідування. Заявник також висунув іншу скаргу за пунктом 1 статті 5 Конвенції.

Розглянувши скарги заявника за пунктом 3 статті 5 Конвенції, Європейський суд, посилаючись на рішення в справах «Харченко проти України» та «Ігнатов проти України», дійшов висновку, що у цій справі тривалість тримання заявника під вартою під час досудового розслідування була надмірною та констатував порушення цього положення Конвенції. Щодо скарги заявника на незаконне досудове триманням його під вартою Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику в справах проти України, констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятою;
2. *Постановляє*, що вона свідчить про порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю тримання під вартою під час досудового розслідування;
3. *Постановляє*, що було порушено пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з іншою скаргою, поданою відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
4. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «П'ЯТАЧЕНКО ТА ІНШІ ІПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF PYATASHENKO AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заяви № 22851/20 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 15 квітня 2021 року

На момент подання заяв до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники відбували покарання у виді довічного позбавлення волі в різних установах виконання покарань.

До Європейського суду заявники скаржилися за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на їхнє покарання у виді довічного позбавлення волі без перспективи звільнення.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд зауважив, що Конвенція не забороняє застосування покарання у виді довічного позбавлення волі до осіб, яких було визнано винними у вчиненні особливо тяжких злочинів, наприклад, у вбивстві. Однак, для того, щоб таке покарання відповідало вимогам статті 3 Конвенції, воно має бути *de jure* та *de facto* скоротим, що означає як наявність у засудженого перспективи звільнення, так і можливість перегляду виroku.

Посилаючись на свою попередню практику, зокрема рішення у справі «Летухов проти України (№12)», Європейський суд зазначив, що не вбачає жодних фактів або аргументів, здатних переконати його діяти іншого висновку щодо прийнятності та суті скарг заявників, та констатував порушення статті 3 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що вони свідчать про порушення статті 3 Конвенції;
4. *Постановляє*, що встановлення порушення само по собі становить справедливий сатисфакцію.».

СПРАВА «ТІМШИН ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF TIMSHYN AND OTHERSv. UKRAINE)

(Заява № 20776/20 та 3 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 10 червня 2021 року

Заявники трималися під вартою у Державних установах «Черкаський слідчий ізолятор» та «Дніпровська установа виконання покарань (№ 4)».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними і у них не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* скарги прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутність ефективного засобу юридичного захисту стосовно цих скарг;
4. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.».

СПРАВА «ШКАРАНОВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF SHKARANOV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 22980/20 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 30 вересня 2021 року

Заявники трималися під вартою у Державних установах «Черкаський слідчий ізолятор» та «Петрівська виправна колонія (№ 49)».

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. У заяві № 22980/20 заявник також подав скарги, які порушували питання за статтями 3 і 13 Конвенції щодо неналежних умов тримання під вартою з 03 червня 2016 року до 04 грудня 2018 року.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними, і заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Стосовно решти скарг, поданих у заяві № 22980/20, Європейський суд, беручи до уваги всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що їх слід відхилити як неприйнятні відповідно до пунктів 1 та 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* скарги щодо неналежних умов тримання під вартою, які зазначено в таблиці у додатку, і відсутності у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту прийнятними, а решту скарг у заяві № 22980/20 — неприйнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим;
4. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ДАШКЕВИЧ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF DASHKEVICH AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 25844/20 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 30 вересня 2021 року

Заявники трималися під вартою у Державній установі «Черкаський слідчий ізолятор». До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

бод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Заявники також висували інші скарги за Конвенцією.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними, і заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Стосовно поданих скарг, які також порушували питання за Конвенцією з огляду на відповідну усталену практику, Європейський суд, беручи до уваги всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що ці скарги також свідчать про порушення Конвенції в контексті його висновків у рішеннях «Харченко проти України», «Ігнатов проти України», «Котий проти України», «Тимошенко проти України» та «Меріт проти України».

Інші скарги у заяві № 25844/20 були визнані неприйнятними та відхилені Європейським судом.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* прийнятними скарги щодо неналежних умов тримання під вартою, відсутності у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту та інші скарги за усталеною практикою Суду, які зазначено в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 25844/20 — неприйнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту у національному законодавстві;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ДЕРІГЛАЗОВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF DERIGLAZOV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 42363/18 та 5 інших)

Стислий виклад рішення від 30 вересня 2021 року

Заявники трималися під вартою у різних установах виконання покарань і слідчих ізоляторах Державної кримінально-виконавчої служби України.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. Заявники також висували інші скарги за Конвенцією.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними, і заявники не мали у своєму розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Один із заявників також скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції на надмірну тривалість кримінального провадження. Європейський суд, беручи до уваги всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що ця скарга також свідчать про порушення Конвенції в контексті його висновків у рішеннях «Меріт проти України».

Інші скарги були визнані неприйнятними та відхилені Європейським судом.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* прийнятними скарги щодо неналежних умов тримання під вартою, відсутності у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту та інші скарги за усталеною практикою Суду, які зазначено в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 7943/20 — неприйнятними;
3. *Постановляє*, що ці заяви свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю ефективного засобу юридичного захисту у національному законодавстві;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».

СПРАВА «ІВАЩЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF IVASHCHENKO v. UKRAINE)

(Заява № 41303/11)

Стислий виклад рішення від 10 вересня 2020 року

У квітні 2010 року Служба безпеки України порушила оперативно-розшукову справу щодо заявника, на той час виконувача обов'язків Міністра оборони України, у зв'язку з стверджувано незаконною діяльністю державного підприємства, що належало до сфери управління Міністерства оборони.

Згодом матеріали справи були передані Генеральній прокуратурі України, яка порушила кримінальне провадження щодо заявника за підозрою у зловживанні владою та перевищенні службових повноважень. Заявника було затримано та обрано за попереднього заходу у вигляді тримання під вартою під час досудового слідства і поміщено до Київського слідчого ізолятора. Під час перебування під вартою у нього погіршився стан здоров'я, і він проходив стаціонарне лікування у міській клінічній лікарні, що позитивно вплинуло на його стан здоров'я.

Неодноразово суди продовжували строк тримання заявника під вартою посилаючись на аналогічні підстави наведені, у постанові суду першої інстанції. Апеляційні скарги заявника щодо зміни запобіжного заходу суд залишив без задоволення.

Крім того, під час розгляду справи судом, заявник кілька разів клопотав про звільнення його з металеві клітки, посилаючись на погіршення стану здоров'я, однак суд зазначав, що тримання заявника в металевій клітці відповідає нормам національного законодавства.

У квітні 2012 року районний суд визнав заявника винним та обрав йому покарання у виді позбавлення волі строком на п'ять років, однак цього ж року апеляційний суд скасував вирок районного суду та звільнив заявника від відбування покарання за 3-під варті.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на ненадання йому належної медичної допомоги та лікування під час тримання під вартою і тримання його у металевій клітці під час судових засідань. Також заявник скаржився за пунктами 1, 3 та 4 статті 5 Конвенції на незаконність, тривалість та необґрунтованість тримання його під вартою під час досудового слідства, відсутність у його розпорядженні ефективної процедури оскарження законності тримання його під вартою, а також за статтею 8 Конвенції у зв'язку із таємним стеженням за ним працівників правоохоронних органів.

Розглянувши скаргу заявника на тримання його у металевій клітці під час судового засідання Європейський суд звернув увагу на те, що тримання підсудних у металевих клітках під час судового засідання становить публічне приниження людської гідності та несумісне з нормами цивілізованої поведінки демократичного суспільства. Європейський суд констатував порушення статті 3 Конвенції.

Щодо скарги заявника за пунктом 3 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що не оцінював конкретні факти або не розглядав можливість застосування інших запобіжних заходів, як альтернативу триманням під вартою під час досудового слідства, та по суті постійно посилаючись на тяжкість обвинувачень, ризик ухилення або перешкоджання слідству, органи державної влади продовжували строк тримання заявника під вартою під час провадження на підставах, які не можуть вважатися «достатніми» та «відповідними» для виправдання тривалості такого тримання. Європейський суд, посилаючись на попередню практику у справах проти України, констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції.

Стосовно скарг заявника за пунктами 1 та 4 статті 5 Конвенції Європейський суд зазначив, що він розглянув основні юридичні питання, порушені у цій заяві, тому немає необхідності у винесенні окремого рішення щодо прийнятності та суті цих скарг.

Також Європейський суд дійшов висновку, що заявник недостатньо обґрунтував свої скарги за статтею 3 Конвенції щодо ненадання йому належної медичної допомоги та лікування під час тримання під вартою, а також скарги за статтею 8 Конвенції та відхилив їх відповідно до підпункту «а» пункту 3 і пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятними скарги за статтею 3 та пунктом 3 статті 5 Конвенції на тримання заявника у металевій клітці під час судових засідань у його справі, а також на відсутність достатнього обґрунтування та тривалість тримання заявника під вартою; 2. *Оголошує* неприйнятними скаргу за статтею 3 Конвенції на ненадання заявнику належної медичної допомоги під час тримання його під вартою та скаргу за статтею 8 Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 Конвенції;
4. *Постановляє*, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції;
5. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати питання прийнятності та суті скарг заявника за пунктами 1 та 4 статті 5 Конвенції щодо стверджуваної незаконності його затримання та тримання під вартою у період з 21 до 24 серпня 2010 року та стверджуваного неналежного розгляду судом першої інстанції його клопотань про звільнення з-під варті;
6. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 10 000 (десять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;
7. *Відхилив* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

СПРАВА «ГУМЕНЮК ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF GUMENYUK AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 11423/19)

Стислий виклад рішення від 22 липня 2021 року

У період з 1994 до 2008 року заявники були обрані на посади суддів Верховного Суду України (далі — ВСУ) безстроково.

02 червня 2016 року Верховна Рада України одночасно з внесенням змін до Конституції України прийняла новий Закон України «Про судоустрій і статус суддів» (далі — Закон «Про судоустрій»), відповідно до яких було створено Верховний Суд (далі — ВС) найвищий суд у системі судоустрою України.

Прийнявши та перейшли положення Закону «Про судоустрій» передбачали утворення та призначення суддів ВС за результатами конкурсу та припинення діяльності і ліквідацію існуючого ВСУ та трьох судів касаційної інстанції. Судді судів, що підлягають ліквідації, до припинення діяльності мали статус, права та гарантії, визначені попереднім Законом України «Про судоустрій і статус суддів» та право брати участь у конкурсі на посади суддів ВС.

03 жовтня 2016 року Пленум ВСУ звернувся з конституційним поданням до Конституційного Суду України щодо Закону «Про судоустрій» у частині припинення діяльності ВСУ та утворення нового ВС. ВСУ стверджував, серед іншого, що перешкоджає суддям у виконанні їхніх суддівських функцій шляхом ліквідації ВСУ суперечить Конституції України.

Заявники, які брали участь в оголошеному у листопаді 2016 року конкурсі на посади суддів ВС, не було обрано.

15 грудня 2017 року ВС розпочав роботу. У червні 2018 року до Державного реєстру юридичних осіб було внесено інформацію, що ВСУ перебуває у процесі припинення. Перший заявник, діючи від імені ВСУ, оскаржив це дію, але Окружний адміністративний суд міста Києва повернув позовну заяву у зв'язку з відсутністю у першого заявника повноважень вести справу від імені ВСУ та рекомендував йому звернутися до суду в якості фізичної особи.

Крім того, у червні 2018 року Вища кваліфікаційна комісія суддів України видала рекомендації про переведення заявників до різних апеляційних судів, які були записані Вищою радою правосуддя (далі — ВРП) без розгляду по суті із зазначенням, що ці апеляційні суди припинили свою діяльність у зв'язку із судовою реформою. На момент ухвалення цього рішення п'ятеро членів ВРП брали участь у другому конкурсі до апарату нового ВС, а інший член ВРП був Головою нового ВС.

18 лютого 2020 року Конституційний Суд України розглянув справу, ініційовану Пленумом ВСУ, та встановив, що згідно з Конституцією України існував лише один найвищий судовий орган і він був переіменований з «Верховного Суду України» на «Верховний Суд». Крім того, він встановив, що з огляду на принцип незмінності суддів судді «старого» ВСУ мали продовжити здійснювати свої повноваження як судді «нового» ВС.

У червні 2020 року до Верховної Ради України було внесено законопроект № 3711 з пропозицією зарахувати суддів ВСУ до апарату ВС. Станом на червень 2021 року цей закон ще не був прийнятий.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на відсутність доступу до суду з метою оскарження стверджуваного незаконного перешкоджання у виконанні ними своїх суддівських функцій у результаті внесення змін до законодавства у 2016 році та на відсутність незалежності та безсторонності під час розгляду ВРП питання про переведення заявників на інші посади; за статтею 8 Конвенції на незаконне та безділатне втручання в їхнє право на повагу до приватного життя у зв'язку з перешкоджанням у виконанні ними суддівських функцій.

Розглядаючи скаргу заявників щодо порушення права на доступ до суду, Європейський суд зазначив, що це право є одним із основоположних процесуальних прав для захисту представників судової влади, і заявники в принципі повинні були мати прямий доступ до суду у зв'язку із їхніми твердженнями про незаконне перешкоджання їм у виконанні суддівських функцій. Європейський суд дійшов висновку про необґрунтовану відсутність у заявників доступу до суду та констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції, зокрема підкресливши, що метою судової реформи було забезпечення справедливого судочинства та прискорення розгляду справ на національному рівні, а не перешкоджання заявникам у зверненні до суду.

Щодо розгляду скарги заявників стосовно порушення їхнього права на незалежний та неупереджений суд у зв'язку з відмовою ВРП розглядати рекомендації ВККС про переведення заявників до судів нижчих інстанцій Європейський суд зазначив, що у цій справі ВРП діяла в межах здійснення її адміністративних повноважень, зокрема ухвалення рішень про переведення суддів у контексті реорганізації судової влади. Ця процедура була позасудовою та односторонньою і не передбачала вирішення «спору» для цілей статті 6 Конвенції. Такий спір міг виникнути лише у випадку оскарження рішень ВРП. У цій справі відповідна процедура на національному рівні не переходила у стадію «спору»; ВРП відмовилася розглядати рекомендації ВККС щодо переведення заявників у зв'язку з припиненням існування судів, до яких їх пропонували перевести, і заявники не оскаржували ці ухвали. Європейський суд дійшов висновку, що провадження у ВРП не було пов'язане зі «спором» та відхилив вказану скаргу на підставі підпункту «а» пункту 3 та пункту 4 статті 35 Конвенції, як таку, що несумісна з положеннями Конвенції.

Щодо скарги за статтею 8 Конвенції Європейський суд зазначив, що після того як запровадив ВС, тобто з грудня 2017 року, заявники не могли виконувати суддівські функції як судді ВС. Не зважаючи на рішення Конституційного Суду України, яким встановлено, що судді ВСУ могли продовжувати виконувати свої повноваження як судді ВС, а диференціація між суддями ВСУ та суддями ВС не узгоджувалася з принципом незмінності суддів, який був частиною конституційної гарантії незалежності суддів, питання відновлення виконання заявниками суддівських функцій станом на червень 2021 року все ще розглядалося Верховною Радою України.

Європейський суд зауважив, що неможливість виконувати свої суддівські функції в якості суддів ВС позбавила заявників можливості продовжувати свою суддівську діяльність та життя у професійному середовищі, де вони могли б досягти власних цілей професійного та особистого розвитку. На момент розгляду справи Європейським судом ці істотні наслідки для приватного життя заявників не були усунені і після ухвалення рішення Конституційним Судом України

ОГОЛОШЕННЯ

ЗАЯВА ПРО НАМІРИ

«Реконструкція зв'язку з прокладкою ВОЛЗ по ПЛ 330, 750 кВ і в землі та установкою станційного обладнання на ділянках Хмельницька АЕС — ПС 330 кВ Шепетівка - ПС 330 кВ Житомирська - ПС 330 кВ Лісова - ПС 750 кВ Київська. Хмельницька та Житомирська області. Інв. № новий».

1. Інвестор (замовник) — НЕК «УКРЕНЕРГО». Поштова адреса — 01032, м. Київ, вул. С. Петлюри, 25.
2. Місце розташування майданчиків будівництва — ПЛ 330 кВ Хмельницька АЕС — Шепетівка у Хмельницькій області; ПЛ 330 кВ Житомирська — Шепетівка у Хмельницькій та Житомирській областях; ПЛ 330 кВ Житомирська — Лісова у Житомирській області; ПЛ 750 кВ Рівненська АЕС — Київська від перетину з ПЛ 330 кВ Житомирська — Лісова до ПС 750 кВ «Київська» у Житомирській області.
3. Характеристика діяльності (об'єкта) — Забезпечення електроенергією нових та існуючих споживачів. Технічні і технологічні дані — продукція не виробляється.
4. Соціально-економічна необхідність планованої діяльності — покращення надійності електропостачання споживачів.
5. Потреба в ресурсах при будівництві і експлуатації: земляних — роботи виконуватимуться на відведеній території під ПЛ 330 кВ; сировинних — розробка кар'єрів поблизу об'єкта не передбачається, будівництво ведеться на завезених матеріалах; енергетичних (паливо, електроенергія, тепло) — від існуючої електромережі; водних — забезпечує Генпідрядник; трудових — забезпечує Генпідрядник.
6. Транспортне забезпечення (при будівництві і експлуатації) — Генпідрядник та Замовник.
7. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за варіантами — немає.
8. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за варіантами — не потрібна.
9. Можливі впливи планованої діяльності (при будівництві і експлуатації) на навколишнє середовище: клімат і мікроклімат — немає; повітряне — під час будівництва забруднення атмосферного повітря буде незначне, пов'язане із роботою будівельної техніки. Під час експлуатації — забруднення атмосферного повітря відсутнє; водне — немає; грунт — немає; рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти — немає; навіколишнє соціальне середовище (населення) — відсутність шкідливих викидів в атмосферне повітря; забезпечення електроенергією; функціонування об'єкта не матиме негативного впливу на здоров'я населення; будівництво здійснюватиметься з дотриманням вимог ПУЕ та ден 239-96; навіколишнє техногенне середовище — негативного впливу немає.
10. Відходи виробництва і можливість їх повторного використання, утилізації, знешкодження або безпечного заховорення — при нормальній роботі підстанції — немає.
11. Обсяги виконання ОВНС — відповідно до ДБН А.2.2-1-2003.
12. Участь громадськості — відповідно до ДБН А.2.2-1-2003.

Замовник — НЕК «УКРЕНЕРГО», 01032, м. Київ, вул. С. Петлюри, 25, тел. +38 (044) 238-30-15.
Проектувальник — ТОВ «ПДІ «Енергоінжпроект», 01033, м. Київ, вул. Жиянська, 30а, офіс 3, тел.: +38(044) 228-14-08, тел./факс +38(044) 300-12-41; e-mail: pdi@ukr.net.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про початок здійснення спеціального досудового розслідування

Ухвалою Приморського районного суду м. Маріуполя Донецької області від 13.12.2021 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування стосовно підозрюваного Бойко Олега Валентиновича, 21.09.1983 року народження, зареєстрованого за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, смт Софіївка, вул. Коцюбинського, буд. 94, який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 258-3 КК України.

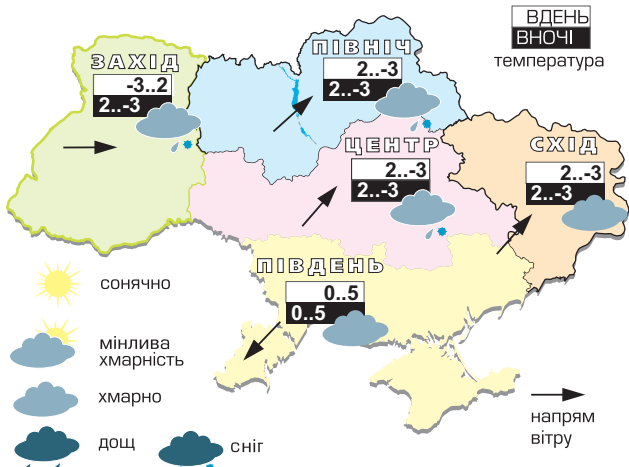
ПОВІСТКА

про виклик підозрюваного

Бойко Олег Валентинович, 21.09.1983 року народження, громадянин України, який зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Краматорськ, смт Софіївка, вул. Коцюбинського, буд. 94, у відповідності до ст. ст. 133, 135, 139, 297-5 КПК України, Вам необхідно з'явитися в період часу з 09 год.00 хв. до 17 год. 00 хв. 20.12.2021, 21.12.2021 до кабінету № 6 слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, до слідчого слідчого відділу Бутенка Тараса Андрійовича (номер телефону +380665183212), за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Морських Десантників, буд. 20, для повідомлення Вам про завершення досудового розслідування, відкриття та озаявлення матеріалами досудового розслідування в порядку ст. 290 КПК України, вручення Вам обвинувального акту та реєстру матеріалів досудового розслідування в порядку ст. 291 КПК України, у кримінальному провадженні №22021020000000001, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 05.01.2021, в якому Ви є підозрюваним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Повідомляємо, що у разі неприбуття до слідчого, окрім обставин, передбачених ст. 138 КПК України настає відповідальність, передбачена ст. 139 КПК України.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 16 ГРУДНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+2 -3	+2 -3	Черкаська	+2 -3	-1 +4
Житомирська	+2 -3	+2 -3	Кіровоградська	+2 -3	-1 +4
Чернігівська	+2 -3	+2 -3	Полтавська	+2 -3	+2 -3
Сумська	+2 -3	+2 -3	Дніпропетровська	+2 -3	+2 -3
Закарпатська	+2 -3	+2 -3	Одеська	-1 +4	-1 +4
Рівненська	+2 -3	+2 -3	Миколаївська	0 +5	0 +5
Львівська	+2 -3	+2 -3	Херсонська	0 +5	0 +5
Івано-Франківська	+2 -3	+2 -3	Запорізька	0 +5	0 +5
Волинська	+2 -3	+2 -3	Харківська	+2 -3	+2 -3
Хмельницька	+2 -3	+2 -3	Донецька	-2 +3	-2 +3
Чернівецька	+2 -3	+2 -3	Луганська	+2 -3	+2 -3
Тернопільська	+2 -3	+2 -3	Крим	+1 +6	+4 +9
Вінницька	+2 -3	+2 -3	Київ	0 +2	0 +2

УкрГідрометцентр

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачена Алдохіна Марина Миколаївна, 24.05.1980 р.н., уродженка м. Лисичанськ Луганської області, яка зареєстрована за адресою: вул. Пушкіна, буд. 17, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 18.02.2022 на 10 год. 30 хв. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. 11, 2 поверх, зал 21, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Алдохіної Марини Миколаївни у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 ч. 1 КК України.

Суддя Н.І. Деркач

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачений Журба Олександр Васильович, 20.12.1971 р.н., уродженець м. Ровеньки Луганської обл., останнє відоме місце проживання: Луганська обл., м. Ровеньки, вул. Ю. Гагаріна, буд. 17, кв. 111, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 18.02.2022 на 11 год. 00 хв. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. 11, 2 поверх, зал 21, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Журби Олександра Васильовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 ч. 1 КК України.

Суддя Н.І. Деркач

Повістка про виклик обвинуваченої

Обвинувачена Ніколаєнко Ганна Степанівна, 03.06.1976 р.н., уродженка Луганської області, зареєстрована за адресою Луганська область, м. Луганськ, квартал Гагаріна, 15/49, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 03 лютого 2022 року о 10:00 год., 09 лютого 2022 року о 16:00 год. та 17 лютого 2022 року о 16:00 год. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. 11, 2 поверх, зал 19, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Ніколаєнко Ганни Степанівни, яка обвинувачується у вчиненні злочину, передбаченого ст. 258-3 ч.1 КК України.

Суддя Олег Лазарів

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачений Сотніков Іван Васильович, 05.02.1963 р.н., уродженець смт Трьохізбенка Слов'янського району Луганської обл., громадянин України, останнє відоме місце проживання: Луганська обл., Новоайдарський р-н, смт Трьохізбенка, вул. Булавина, 58, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 18.02.2022 на 10 год. 00 хв. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. 11, 2 поверх, зал 21 для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Сотнікова Івана Васильовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Суддя Н.І. Деркач

Черкаський апеляційний суд повідомляє, що ухвалою від 03.12.2021 закінчено підготовку та призначено апеляційний розгляд апеляційної скарги захисника Короля О.А. в інтересах обвинуваченого Конєва В.О. на вирок Соснівського районного суду м. Черкаси від 02.11.2021 щодо Конєва Володимира Олександровича, 10.09.1958 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, на 14 годину 00 хвилин 12.01.2022 в приміщенні Черкаського апеляційного суду (м. Черкаси, вул. Гоголя, 316).

Суддя Юрій Биба

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачений Вишновецький Сергій Володимирович, 27.05.1962 р.н., уродженець с. Лози, Антрацитівського району Луганської області, житель с. Кошари, вул. Першотравнева, 20, Антрацитівського району Луганської області, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 02 лютого 2022 року о 15:00 год. та 16 лютого 2022 року об 11:00 год. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. 11, 2 поверх, зал 19, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Вишновецького Сергія Володимировича, якому повідомлено про підозру у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 258-3 КК України.

Суддя Олег Лазарів

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачений Мірошніченко Дмитро В'ячеславович, 22.05.1971 р.н., останнє відоме місце проживання: м. Луганськ, 1-й Мікрорайон, 3/247, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 26 січня 2022 року на 14 год. 00 хв. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. 11, 2 поверх, зал 18, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Мірошніченко Дмитра В'ячеславовича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 ч.1 КК України.

Суддя Роман Хоростіль

Повістка про виклик обвинуваченого

Обвинувачений Сидоренко Ігор Володимирович, 17.11.1969 р.н., останнє відоме місце проживання: м. Луганськ, квартал Південний, буд. 3, кв.13, на підставі ст.ст. 134, 135, 297-5, 323 КПК України, Вам необхідно з'явитися 21.12.2021 на 13 год. 00 хв. до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, буд. №11, 2 поверх, зал 21, для розгляду кримінального провадження про обвинувачення Сидоренка Ігора Володимировича у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 ч.1 КК України.

Суддя Н.І. Деркач

Південним міжобласним територіальним відділенням

Антимонопольного комітету України,

у зв'язку із неможливістю вручення рішення від 07.10.2021 № 65/52-р/к ТОВ «СІПІПАРКІНГ» (вул. Пушкіна генерала, буд. 1, (Шевченківський, Соборний р-н.), м. Дніпро, 49107, код ЄДРПОУ — 37607238) за місцезнаходженням, вказане рішення розміщено на офіційному веб-сайті АМКУ (<http://www.amcu.gov.ua>).

Офіційне повідомлення ТОВ «ВОЛЯ-КАБЕЛЬ»

Повідомляємо, що з 01.01.2022 ТОВ «ВОЛЯ-КАБЕЛЬ» впроваджує нові тарифи (тарифні плани) на послуги доступу до пакетів телепрограм, до Інтернету, послуги «ТБ+Інтернет», послуги доступу до Інтернету, рухомого (мобільного) телефонного зв'язку та послуги доступу до Інтернету, рухомого (мобільного) телефонного зв'язку та ТБ. Детальну інформацію про нові тарифи та умови їх застосування розміщено на сайті www.volia.com.

Отримати додаткову інформацію можна також і за номером телефону Контакт-центру (050) 502-22-50, (093) 502-22-50, (068) 502-22-50.

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09, факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер, п'ятницю та суботу
Зам. № 85 764
Загальний тираж за грудень 175 350

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073, Київ, вул. Марка Бовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua